

የመንፈስ

ፍሬ

በቅድስና ኑሮ እግዚአብሔርን መምሰል

ከዶክተር መለሰ ወጉ

በዶ/ር መለሰ ወጉ ተጽፈው የቀረቡ ሌሎች መጻሕፍት

- ስሜት ያስባታው
- በጸሎት የማይቻለው ይቻላል
- የአዕምሮ ጭንቀት
- ከእውነት መሳይ እምነቶች ተጠንቀቁ
- የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅና ማድረግ
- ጋብቻ እስከ ሞት ወይስ እስከ መፋታት?
- የመንፈስ ቅዱስ ሰጠታዎችን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም
- እስኪ ምላሰህ!
- የዘመናችን ቤተ ክርስቲያንና እገልጋዮቿ - ክፍል አንድ
- የዘመናችን ቤተ የመሪዎቿ መሠረታዊ የእመራር ስልት - ክፍል ሁለት
- ከእስኞች ጋር ሰው ጋር እብሮ መኖር፣ መጎራበት፣ መሥራት፣ ማምለክ ይቻላል?
- እሥርቱ ትእዛዛትና የዘመኑ የሞራል ውድቀት
- እግዚአብሔር ለምን ዝም ይላል?
- መንፈሳዊ ውጊያ
- ስንነክስ እንዳንጠፋፋ

የመንፈስ ፍሬ በቅድስና ኑሮ እግዚአብሔርን መምሰል
 "Yə'mānfās Firē ~ Bə'kidisinna Nurro Egziabharin Məmsəl"
 The Fruit of The Spirit

የመጀመሪያ እትም፤ ነሐሴ 2001 ዓ.ም.
 First Edition, August 2009

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው እትም የአግርኛ መጽሐፍ ቅዱሶች፣ እንዲሁም በኢንተርናሽናል የመጽሐፍ ቅዱስ ማህበር ከታተመው 'አዲሱ መደበኛ' መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ይህን መጽሐፍ በከፊልም ይሁን በሙሉ በማንኛውም ዓይነት መንገድ ለማዛወር፣ በቅድሚያ ከኢትዮጵያውያን የወንጀል አገልግሎት ምና ጽሕፈት ቤት የጽሑፍ ፈቃድ ማግኘት ያስፈልጋል።

Copyright © 2009 by Ethiopian Outreach Ministry
 All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any manner without written permission from Ethiopian Outreach Ministry except in the case of brief quotations in critical articles and reviews.

Produced by:

Ethiopian Outreach Ministry
 P.O.Box 2241
 York, PA 17405
 United States of America

Ethiopia Office Address:
 P.O.Box 7888
 Addis Ababa, Ethiopia
 Phone: 011-251-1-156-4268

<http://www.eomusa.org>

Printed in Ethiopia

መግቢያ	5
1. ስለ ቅድስና ኑሮ ሊኖረን የሚገባ ግንዛቤ	11
2. እግዚአብሔርን መምሰል፣ በቅድስና መኖርን ይጠይቃል	32
3. የመንፈስ ፍሬ የማፍራት ቅድመ ዝግጅት	61
4. ፍቅር የነፍስ ትስስር	93
5. ደስታ በእንባ ውስጥ ፈገግታት	127
6. ሰላም በጭንቀትም ሆነ በግጭት የማይከሰም	157
7. ትዕግስት ጽኑ የሆነ የልብ እረፍት	182
8. ቸርነት የእርዳታ እጅን መዘርጋት	211
9. በኀላት መልካም ሥራን ማሳየት	237

10. ታማኝነት	
አዳም ይዞ መጽናት፤	261
11. ገርነት	
እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕርን ማሳየት፤	283
12. ራስን መግዛት	
ድንበር ሳይለቁ የመኖር ብቃት፤	305
13. ማጠቃለያ	325
ዋቢ ጽሁፎች	330

የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ከጌታ በአደራ የተቀበለች ውንድሜን ተልዕኮዋን እንደሚገባለመፈጸም 1ኛ፤ “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ” (1 ቆሮ. 12፥8-11) 2ኛ፤ “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” (ገላ. 5፥22-23) ያስፈልጋታል። ጳውሎስ “ገር ግን እንደ ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ታል። ጳውሎስ “ገር ግን እንደ ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ታል።” (ኤፌ. 4፥7-8) ሲል፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለአማኝ ሁሉ የሚሰጥ መሆኑን እንረዳለን። እግዚአብሔር “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን” ለአማኞች የሚሰጥበት ምክንያት፤ አማኞች ለግል ጥቅማቸው እንዲያውሉት ሳይሆን፤ በክርስቶስ አካል ውስጥ ሆነው ሌሎች አማኞችን በሙሉ ልባቸው እንዲያገለግሉበትና፤ እንዲሁም በዓለም ዙሪያ ወንጌልን ለማስራጨት በሚያደርጉት እንቅስቃሴ ሳይ የበለጠ ኃይልና ችሎታ እንዲሰጣቸው ነው።

በአሁኑ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ስም አዳዲስና እንግዳ የሆኑ ልዩ ልዩ ልምዶች እየተፈጠሩ እንደሆነ ግልጽ ነው። ከአማኞች መካከል ብዙዎቹ እውነትን የመረዳት አቅማቸው ውስን በመሆኑ፤ በእንግዳ ትምህርትና አዳዲስ ልምዶች እንዳይወስዱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ ትምህርት ለመስጠት ቀደም ሲል “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታችንን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም” በሚል አርዕስት ጠቃሚ የሆነ መጽሐፍ እዘጋጅተን ያወጣን ስለሆነ መጽሐፉ የሌላችሁ፤ ገዝታችሁም ሆነ ተውላችሁ እንድታነቡት በዚህ አጋጣሚ ልናሳስባችሁ እንወዳለን።¹

ቤተ ክርስቲያን ተልዕኮዋ የተሳካ እንዲሆን “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ” ብቻ ሳይሆን “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም” ያስፈልጋታል። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስን ውበት እንድታንጸባርቅ፤ እንዲሁም ለዓለም መልካም ምስክር እንድትሆን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማፍራት አለባት። “የመንፈስ ፍሬ” ቤተ ክርስቲያን ዕድገቷን እንዲሁም ተልዕኮዋን ለማፋጠን የሚያስችላት መሆኑን በመረዳት፤ ጠቃሚ የሆነ ትምሕርት ይስጣል ብለን በማመን ይህን “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” የሚለውን መጽሐፍ በጌታ እርዳታ እዘጋጅተን አቅርቦንላችኋል።

- “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ”፤ አማኝ ምን ማድረግ እንዳለበት ሲያመለከት፤
- “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” ደግሞ አማኝ ምን መምሰል እንዳለበት የሚያሳይ ነው።

¹ መለስ ወጉ፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም

አማኝ በክርስቲና ሕይወት ሲያድግ፤ ሁለንተናውን ስመንፈስ ቅዱስ ሲሰጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቱ ጎልቶ ይታያል። የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ሁሉ የእርሱ ፈቃድ በሕይወታቸው እንዲፈጸም፤ በቅድስ ነፍስ እንዲሁም በፍቅር የተሞላ ሕይወት መኖርን መናፈቅ አለባቸው። ይሁን እንጂ፤ ብዙዎች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን የሚፈልጉትን ያህል፤ የመንፈስ ፍሬን በሕይወታቸው ለማፍራት አይናፍቁም። ምክንያቱም፤ ይህንን ብዙዎች በቅድስናና በንጽሕና አይኖሩም። በፍቅርና በሰላም ህላብ የተሞሉ በመሆን ፈንታ ውስጣቸው በጥላቻና በመራራነት የተሞላ ነው። የሚኖሩት ኑሮ “ንን” ከሚሉት ሕይወት ጋር አብሮ አይሄድም። በንግግራቸው የሚሰጡት ምስክርነት፤ ከሚኖሩት ሕይወት ጋር ስለማይመሳሰል፤ ምስክርነታቸው ተቀባይነት ያለው አይደለም። በተደጋጋሚ መውደቅ-መነሳቱ ሲሰለቻቸው፤ በቅድስና መኖር አቅም እያጡ ሲመጡ፤ አሸናፊ የክርስቲና ሕይወት መኖር የማይደረሰበት ይመስላቸውና ብዙ ጊዜ ተስፋ ይቆርጣሉ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ፤ የቅድስና ሕይወት ምን እንደሆነ፤ እግዚአብሔርን ስመምለል እንዴት መኖር እንዳለብን፤ የመንፈስ ፍሬ ለማፍራት ልናደርገው የሚገባ ቅድመ ዝግጅት ምን እንደሆነና እንዲሁም ስለ እያንዳንዱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሰፋ ያለ ትምሕርት ለማቅረብ ሞክረናል።

የወይት ተክል ባሰቤት የሆነው አግዚአብሔር እርሱን ደስ የሚያሰኘውን ዓይነት ፍሬ በብዛት እንድናፈራ ይፈልጋል። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን ዓይነት ፍሬ ማፍራት የምንችለውም እንዲሁ ሳይሆን በወይት ግንድ ላይ የተጣበቅን እንደሆነ ብቻ ነው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ በሕይወታቸው ፍሬ ማፍራት የሚችሉት ከእርሱ ጋር የተያያዙ ሕይወት ሲኖራቸው ብቻ መሆኑን ሲገልጽላቸው፤ “እኔ የወይት ተክል ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ” አላቸው (ዮሐ. 15:1-17)። ማንኛውም አትክልተኛ የደረቁ ቅርንጫፎች ከግንዱ የሚተላለፍላቸውን ንጥረ ነገር (ምግብ) መቀበል ስለማይችሉ ከግንዱ ጋር ተጣብቀው ለረጅም ጊዜ ቢቆዩም ምንም ዓይነት ፍሬ ማፍራት እንደማይችሉ ስለሚያውቅ፤ የደረቁትንና ፈጽሞ የሞቱትን ቅርንጫፎች ቆርጦ ያስወግዳቸዋል። እንዲሁም የሚጠበቅባቸውን ያህል ብዙ ፍሬ የማያፈሩትን እንዳንድ ቅርንጫፎች ደግሞ የበለጠ እንዲያፈሩ ገርዞ ያጠራቸዋል። ቅርንጫፎቹ ጤናማ ከሆኑና ከግንዱ ጋር እንደሚገባው ከተጣበቁ፤ ከግንዱ የሚተላለፍላቸውን ንጥረ ነገር ስለሚያገኙ ብዙ ፍሬ ያፈራሉ።

ልክ እንደዚሁ አማኝም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ከተጣበቁ፤ ሕይወቱን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ካስረከበና እርሱን በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ ከኖረ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን ዓይነት ፍሬ በሕይወቱ ማፍራት

ይችላል። ጌታን የማያውቁ ዓለማውያን ወደ ክርስቶስ እንዲሳቡ፤ የክርስቶስን አውነተኛ ማንነት የሚያሳዩው “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” በሕይወታችን መታየት አለበት። እኔና እናንተ አውነተኛ የክርስቶስ ተከታዮች ከሆንን፤ ከወይት ግንድ ጋር እንደሚገባው ከተጣበቅን፤ ከግንዱ ሥር የሚተላለፈው መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን ይገባና የክርስቶስን ባሕር የሚያሳዩውን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እናፈራለን። በሚኖረን መልካም የሕይወት ምስክርነት ለብዙዎች ወደ ጌታ መምጣት ምክንያት እንሆናለን።

የወይት አትክልተኛ መሬቱን ከቆፈረና እንደሚገባው ካስተካከለ በኋላ ዘሩን ይዘራል። የወይት ተክሉ እያደገ ሲመጣ፤ ቅርንጫፎችም መብቀል ይጀምራሉ። አትክልተኛው ብልህ ከሆነ፤ የወይት ተክሉ ብዙ ፍሬ እንዲያፈራ በዓመት አንድ ጊዜ ቅርንጫፎቹን ይገርዛል። ከቅርንጫፎቹ መካከል እንዳንድ ይቆ የሞቱ በመሆናቸው ምንም ዓይነት ጥንቃቄ ቢደረግላቸው ፍሬ ሊያፈሩ ስለማይችሉ፤ አትክልተኛው እነርሱን ቆርጦ ከመጣል በስተቀር ሌላ ምርጫ የለውም። ኢየሱስ “እውነተኛው የወይት ተክል እኔ ነኝ፤ አትክልተኛውም አባቴ ነው። እርሱም በእኔ ያለውን፤ ፍሬ የማያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ቆርጦ ይጥለዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን የበለጠ እንዲያፈራ ይገርዛል” (ዮሐ. 15:1-2) በማለቱ፤ እንዳንድ ክርስቲያኖች አልፎ አልፎ በኃጢአት በመውደቃቸው ምክንያት እግዚአብሔር “ቆርጦ ይጥለን ይሆናል” በሚል ፍርሃት ውስጥ የሚኖሩ አሉ። ይህን ዓይነት ስሜት የሚሰማቸው ክርስቲያኖች፤ ማድረግ ያለባቸው ተስፋ ቆርጠው ወደ ዓለም መመለስ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር አሸናፊ ሕይወት እንደሚሰጣቸው በማመን፤ ከምንጊዜውም የበለጠ ከእርሱ ጋር መቀራረብ ነው። እግዚአብሔር ማናችንም እንድንጠፋ ፈቃዱ ስላልሆነ ቆርጦ ይጥለን ይሆናል ብለን መፍራት አያስፈልገንም (ዮሐ. 6:39)።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “...ብዙ ፍሬ በማፍራት ደቀ መዛሙርቱ መሆናችሁን ብትገልጡ በዚህ አባቴ ይከብራል” አላቸው (ዮሐ. 15:8)። ሰዎች ከዓለማውያን የተለየ መልካም ባሕር በአማኞች ሕይወት ውስጥ ሲያዩ፤ የተለየ ሕይወት መኖር እንዲችሉ የረዳቸውን እግዚአብሔርን የበለጠ ማወቅ ይፈልጋሉ። የሚያስቆጣ ነገር አጋጥሟቸው በትዕግሥት ሲያልፉ፤ በመከራና በችግር ሲወጡ፤ በመደካከም ፈንታ በፈታቸው ገጽታ የሚነበበው ሰላምና ደስታ፤ እንዲሁም በደግሞ በቸርነት ተሞልተው ለተቸገሩት የሚሰጡትን እርዳታ ሲያዩ፤ የክርስቶስ ተከታዮች መሆናቸውን ተረድተው፤ ለሕይወታቸው ማማር ምክንያት የሆነውን እግዚአብሔርን ያከብራሉ።

የክርስቶስ ተከታዮች ባይሆኑም፤ እንዳንድ ያማረ ጠባይ የሚታይባቸው እንዳንድ ሰዎች እንዳሉ የታወቀ ነው። መልካም ባሕሪያቸው የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ያስመስላቸው እንጂ፤ ከክርስቶስ ጋር የተያያዙ ሕይወት ስለሌላቸው፤ እንዲሁም የመንፈስ ፍሬ በሰው ሕይወት ውስጥ ሊበቅል የሚችለው እንደገና በመወሰድ፤ ከክርስቶስ ጋር በመያያዝ እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ብቻ ስለሆነ፤ በእነርሱ ሕይወት ውስጥ የምናያቸው መልካም ባሕሪዎች የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ፤ “ትእዛዞቼንም የሚጠብቁ ሁሉ በእርሱ ይኖራሉ፤ እርሱም በእነርሱ ይኖራል። በእኛ መኖሩን በዚህ ይኸውም እርሱ በሰጠን መንፈስ እናውቃለን” ይላል (1 ዮሐ. 3፥24)። አሁንም ዮሐንስ “... ማንም ቃሉን ቢጠብቅ፤ በእውነት የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ ፍጹም ሆኖአል። በእርሱ መሆናችንን የምናውቀው በዚህ ነው፤ ማንም በእርሱ እኖራለሁ የሚል፤ ኢየሱስ እንደ ተመላለሰ ሲመላለስ ይገባዋል” አለ (1 ዮሐ. 2፥5-6)።

“የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ” አማኝ በራሱ ኃይልና ችሎታ የሚያፈራው ፍሬ ባይሆን፤ በክርስቶስ ውስጥ ሲሆን፤ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በውስጡ የሚያባድገው ፍሬ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ሳንሞላ የመንፈስ ፍሬ ማፍራት እንችልም። በየቀኑ በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ውስጥ ለመኖር ደግሞ፤ ከራሳችን የተላቀቀ ሕይወት መኖር አለብን። ሰው ብዙ ነገር መኮረጅ ይችላል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ግን መኮረጅ አይችልም። ለጥቂት ጊዜ የመንፈስ ፍሬ ያለን መሰለን መታየት እንችል ይሆናል። ነገር ግን፤ በመከራና በችግር፤ እንዲሁም በልዩ ልዩ ፈተና ውስጥ ስናልፍ፤ ቀደም ሲል ይታይብን የነበረው “... ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት...” አርቲፈሻል እንጂ እውነተኛ እንዳልሆነ ወዲያው ይገለጻል።

ቤተ ክርስቲያን የምትኖረው ለእግዚአብሔር ክብር መግለጫ፤ ለሰዎች ደኅንነት ምክንያት እንድትሆን ነው። በቁጥር ብትበዛ፤ በገንዘብ ብትበለጽግ፤ ያማረ ሕንጻ ቢኖራት፤ የተመሠረተችበትን ዋና ዓላማ ባትፈጽም፤ እግዚአብሔርን የማታስከብር ብትሆን ዋጋ የላትም። እንዲሁም አማኝ በሃይማኖተኛነቱ ብዙዎቹን ቢማርክ፤ ጠንቃቃ የሞራል ሰው ቢሆን፤ በአገልግሎት ብዙ ቢባክን፤ እውነተኛ የመንፈስ ፍሬ በሕይወቱ የማይታይበት ከሆነ፤ ለእግዚአብሔር ክብር አይሆንም።

እኛ ያለንበት የአሁኑ ዘመን፤ ከምንጊዜውም የበሰጠ የኃጢያት ፈተና የጠነከረበት፤ አማኞች ሕይወታቸውን በቅድስና መምራት አቅም ያጡበት ዘመን ነው። እኛን አማኞችን ከዓለማውያን የተለየን የሚያደርገን የሃይማኖት

ሥርዓቶችን በመፈጸማችን ሳይሆን፤ በምንኖረው የቅድስና ኑሮ ነው። የብዙዎች ጥያቄ ግን “በዚህ አለቸጋሪ በሆነበት ዓለምና ዘመን በቅድስና መኖር፤ በባሕሪ እግዚአብሔርን መስሎ መኖር ይቻላል ወይ?” የሚል ነው። ለቤተ ክርስቲያን መታነጽና ዕድገት፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት መስፋፋት አስተዋጽኦ ያደርጋል፤ እንዲሁም ክርስቲያኖች በቅድስና መኖር የሚችሉበትን እንዳንድ መመሪያ ይሰጣል ብዬ በማመን፤ ይህን “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” የተሰኘውን መጽሐፌን በትሕትናና በእክብርት ለአንባቢዎቼ እበረክታለሁ። ብዙዎች እንዲባረኩበትና እንዲማሩበት ምኞቴና ጸሎቴ ነው። በመጨረሻ፤ በአገልግሎቴ የረዱኝን፤ ለረጅም ዘመን አብረውኝ የቆሙትን ሁሉ ከልብ እመስግናለሁ። ከሁሉ በላይ ይህንን መጽሐፍ ለማዘጋጀት የረዳኝን፤ አስጀምሮ ያስጨረሰኝን ጌታዬን ከልቤ እስብረዋለሁ።

መለስ ወጉ

1

ስለ ቅድስና ኑሮ ሊኖረን የሚገባ ግንዛቤ

“...ራሳን በመንፈሳዊ ነገር ማለማመድ ግን ለአሁንና
ለሚመጣው ሕይወት ተስፋ ስላለው ለሁሉ ነገር ይጠቅማል።”
(1ኛ ጢሞቴዎስ 4፡8)

“...መልካሙን ሥራችሁን በመምሰል፤ እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል?”
(1ኛ ኢዮሮስ 2፡12)

ከእናንዳችን ላይ ተቀምጦ የምትጠየቀንን ዝንብ ለማባረር ባንችል፤ የሚያሳክንን የሰውነት ክፍል ለማከከ እጆቻችን ባይታዘዙልን፤ ተዘጋጅቶ የቀረበልንን ምግብ አንስተን መብላት ባይሆንልን፤ ከተኛንበት አልጋ ያለ ሰው እርዳታ ከአንዱ ጎናችን ወደ ሌላው መገላበጥ ባንችል፤ መጻፃጃችን ክፍል ለመሄድ በፊት ለግን ቁጥር የሰው ዕርዳታ ቢያስፈልገን ምን ያህል ሕይወታችን በህዘን፤ በተስፋ መቁረጥና በብስጥት የተሞላ ይሆን ነበር? ከላይ በገለጽኩት ሁኔታ ሰውነታቸው የማይታዘዙላቸው አንድ በቅርብ

የማውቃቸው ክርስቲያን ሰው ነበሩ። በሰባት ዓመት ውስጥ አራት ልጆቻቸውን ከወለዱ በኋላ ድንገት "በፖሊዮ" በሽታ ተመትተው ሰውነታቸው ከላይ አለከ ታች ድረስ ሽባ (አካለ ሰንኩል) ሆነ። ከሁለት ጣታቸው በሰተቀር ሌላው የሰውነት ክፍሎቻቸው አይታዘዝላቸውም ነበር። ያለበት ሁኔታ አሳዛኝ ቢሆንም ራሳቸው እንደ ጸሐይ የሚያበራ ሰው ነበሩ።

የተቀረውን ዘመናቸውን በዚህ ዓይነት የአልጋ ቁራኛ ሆነው የሚያሳልፉ በመሆናቸው ምን እንደሚሰማቸው ለማወቅ ፈልጌ አንድ ቀን ከአልጋቸው አጠገብ ወንበር ሳብ አድርጌ ተቀመጥኩ። "በዚህ አሳዛኝ ሁኔታ ውስጥ እንድናር ለምን ፈቀድክ?" በማለት እግዚአብሔርን ተቀይመውት አዝነውበት ያውቁ እንደሆነ ጠየቅኳቸው። እርሳቸውም "ፈገግ ብለው ለማህ መለስ! እኔ ከአንተ የምለይበት ነገር አንተ የምታደርገውን ነገር እንደ ልቤ ተንቀሳቅሼ አለማድረጌ ብቻ ነው እንጂ ሌላ ምንም ነገር አልገደለብኝም፤ ልቤ በደስታና በአምላኬ ሰላም የተምላ ነው። እግዚአብሔርን የምቀየምበት ምንም ምክንያት የለኝም" አሉኝ።

ለጥያቄዬ ይህን ያልጠበቅሁትን ዓይነት መልስ በማግኘቴ መደነክ ብቻ ሳይሆን ይህን ዓይነቱን መከራ ታግሰው እንዲያልፉ ጽናቱንና ትዕግሥቱን የሰጣቸውን ታላቁን እግዚአብሔርን አመሰግንኩት። በእኚህ ሰው ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በማያጠራጥር ሁኔታ በግልጽ ይታይ ነበር። እኚህ ሰው በቃላት ሳይገልጽልኝ እንኳን በሕይወታቸው ሲኖሩት ያየሁ በመሆኔ ከመገረም በስተቀር የተናገሩት ነገር እውነተኛና ከልባቸው የፈለቀ መሆኑን አልተጠራጠርኩም። እግዚአብሔር ማንነቱን ሳሕሪውንና ጠባቹን የሚገልጽበት አንደኛው መንገድ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ስለሆነ በእኚህ ሰው ሕይወት ውስጥ የክርስቶስ ባህሪውና ቁንጅናው በግልጽ ይታይ ነበር። በሕይወታቸው ችግር የሚያጋጥማቸው አንዳንድ አማኞች እየደወሉ ከእኚህ ሰው ምክርና መጽናናትን ያገኙ ነበር። በዚህ ዓይነት በእኚህ ሰው ሕይወት ውስጥ የሚታየው "የመንፈስ ፍሬ" በእኔና በእናንተ ሕይወትም ውስጥ በግልጽ ይታይ ይሆን?

"መለወጥ" (Conversion) ወደ ክርስትና እምነት የሚያስገባ በር ነው። በመንፈስ እንደ ገና የተወለደ ሰው (ዮሐ. 3፡3)፤ እምነቱን በክርስቶስ ላይ እድርጎ ከእርሱ ጋር ተቀራርቦ መራመድ ሲጀምር፤ ውስጣዊ የሆነ እውነተኛ የሕይወት ለውጥ ይታይበታል። እውነተኛ መንፈሳዊነት የሃይማኖትን ሥር

ዓት መጠበቅ ሳይሆን የተለወጠ ሕይወት መኖር ነው። ይህንነት በሰው በጎ ሥራ ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ምሕረትና ይቅርታ ላይ የተመሠረተ ነው። ጳውሎስ "የእግዚአብሔር ምርጫ የሚገኘው በሰው ፈቃድና በሰው ሥራ ሳይሆን በእግዚአብሔር ምሕረት ነው" (ሮሜ 9፡16) ሲል፤ ይህንን እውነት ያረጋግጥልናል። አማኝ እግዚአብሔር በሚያደርገው የመለወጥ ሥራ ውስጥ የራሱን ድርሻ መፈጸም ሲችል፤ እውነተኛ ለውጥ ይኖረዋል። ጳውሎስ እሁንም ይህንን እውነት ሲገልጽ፤ "...እያንዳንዳችሁ ያላችሁን ደኅንነት ፍጹም ለማድረግ በፍርሃትና በእኩብርት ተግታችሁ ሥሩ። ምክንያቱም እግዚአብሔር ፈቃደኝነትንና ታዛዥነትን ለእናንተ እየሰጠ ዓላማውን ከፍጽሜ ለማድረስ በእናንተ ውስጥ ይሠራል" ይላል (ፊልጵ. 2፡12-13)። መንፈሳዊ ውበት ደግሞ በመንፈስ ፍሬ ላይ የተመሠረተ ነው። ወደ ይህንነት የሚያመጣንን የንስህ ጸሎት በመጸለያችን ብቻ ቅድስና ወዲያው በእኛ ሕይወት ውስጥ ይፈጠራል ብለን አንጠብቅም። ምክንያቱም መንፈሳዊ ዕድገት በሂደት እንጂ በአንድ ጊዜ እንዲሁ እንደ ድንገት የሚፈጠር ባለመሆኑ ነው። ያዕቆብ ይህንን እውነት ሲገልጽ፤ "በትዕግሥት መጽናታችሁ ምንም ሳይገድልሳችሁ ፍጹምና ሙሉ አንድነትህን የሚያበቃችሁ ይሁን" ይላል (ያዕ. 1፡4)።

የመጀመሪያው ሰው (አዳም) በኃጢአት ከመውደቁ በፊት፤ መጀመሪያ ላይ እግዚአብሔር ሰጥቶት የነበረውን የልጅነትን ሥፍራ መልሶ እንዲይዝ የእርሱ ሙሉ ፈቃድና ፍላጎት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። "ይሁን እንጂ ሰተቀበሉትና በሰው ላመኑ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት ሰጣቸው። እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከሰው ዘር፤ ማለትም ከሥጋ ልማድ ወይም ከሰው ፈቃድ አልተወለዱም" (ዮሐ. 1፡12-13) ይላል። የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰው ይህንነትን እንዲያገኝ ብቻ ሳይሆን በሕይወቱም እርሱን መስሎ እንዲያድግም ጭምር ነው። ጌታን በግል የሚያውቁ አንዳንድ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ባላቸው ግንኙነትም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገታቸው ይህን ያህል የረኩ እይደሉም። በዚህ ምክንያት የራሳቸው የሆኑ በውስጣቸው የሚመላለሱ ልዩ ልዩ ጥያቄዎች እሉዋቸው።

■ "የእግዚአብሔር መገኘት በሕይወቴ ውስጥ የበለጠ እንዲሰማኝ ምን ማድረግ አለብኝ?"

■ "በሰው ዓይን የማይታየው እግዚአብሔር ምን ይመስላል? በባሕሪ ራዎችን እርሱን መምሰል እንችላለን ወይ?"

■ "እርሱን መምሰል የምንችል ከሆነ እርሱን መምሰላችንን በምን እናውቃለን?" በማለት ራሳቸውን ይጠይቃሉ።

የእግዚአብሔር ማንነት በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ የተገለጸ ለሰላምና ለኢየሱስን ያየ የእግዚአብሔር አብን ያየ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። "እርሱ የእግዚአብሔር ክብር ነጻብራቅ ነው፤ እርሱ በባሕርው ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም ትክክል ነው" ይላል (ዕብ. 1፡3)። በኢየሱስ ሕይወት ውስጥ የሚያንጸባርቀው የእግዚአብሔር ባሕርይ፤ ይኸውም "ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግስት... ወዘተ." የእግዚአብሔርን ማንነትና ባሕር ይገልጻል። ጳውሎስ "እግዚአብሔር የሚወድዳችሁ ልጆቹ እንደ መሆናችሁ መጠን እርሱን ምስሉ" (ኤፌ. 5፡1) በማለት ይመክረናል። በቅድስና ኑሮ እግዚአብሔርን በመምሰል ራሳችንን ሰናላለንም (1 ጢሞ. 4፡8)፤ እግዚአብሔርን ለመምሰላችን ምልክት የሚሆነው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ጎልቶ ይታያል። ክርስቶስ እንደንሆን የሚፈልገውን ዓይነት መሆን የምንችለው "አድርግ... አታድርግ" የሚለውን ትዕዛዝ በመፈጸማችን እኛ ባወጣነው መመዘኛ ወይም መለኪያ ተስክተን ሆነን በተገኘነው አይደለም። መጽሐፍ ቅዱሳችንን ምን ያህል እንዳነበብን ምን ያህል እንደጸለይን ምን ያህል እንዳገለገልን እንዲሁም ከሌላው ጋር ተወዳድረን ምን ያህል ተሸለን እንደተገኘን ታይቶ የሚሰጠን አስተያየት አይደለም። ክርስቶስ በሕይወታችን ውስጥ በሙላት ሲኖር በግል ሕይወታችን ውስጥ ክርስቶስን መለስ እንገኛለን።

እግዚአብሔር ቅድስናውንና ውበቱን ለማሳየት ሰይጣንም ሆነ ሰው ሲከርጀው የማይችለውን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ይኸውም... "ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግስት፤ ቸርነት፤ በገነት፤ የዋሃት፤ ታማኝነት፤ ራስን መግዛት" (ጴጥ. 5፡22-23) በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በአማኞች ሕይወት ውስጥ እንዲያድግ ያደርጋል። ከዚህ ውጪ ሰው በራሱ ኃይል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ማፍራት አይችልም። በአማኝ ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ፍሬ የሚያፈራውም የእግዚአብሔርን ክብር መግለጫ እንዲሆን እንጂ አማኝ እንዲከብርበትና እንዲታወቅበት አይደለም። ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ተዋልተው ሕይወታቸው ሲለወጥ በተሰማቸው የጸጋ ስጦታ አማካኝነት በክርስቶስ ስም በአዲስ ቋንቋ ሲናገሩ... ትንቢት ሲተነብዩ... በሽተኞች ሲፈውሱ... መናፍቅትን ሲለዩ ማየት ደስ ያለኛል።

እነዚህ የጸጋ ስጦታዎች በአማኞች ሕይወት ውስጥ የሚገለጡበት ዋናው ምክንያት (ዓላማ)፤ ሥጦታው የተሰጠው ሰው ጎልቶ እንዲታይበት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ራሱ እንዲከብርበት ብቻ እንደሆነ ግልጽ ነው። አማኞች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለማግኘት የሚጓጉትን ያህል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው እንዲታይ ለምን አይናፍቁም? የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ካልተደገፈ፤ ዋጋ የለውም። "...በቋንቋ መናገር፤ ትንቢት

መተንበይ፤ በሽተኞች መፈወስ፤ ጥበብም ሆነ የዕውቀት ቃል መናገር..."፤ በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ካልተደገፈ ዋጋ የሌለው መሆኑን ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው የመጀመሪያው መልዕክቱ ላይ ጠቅሷል (1 ቆሮ. 13)። አማኝ በመንፈስ ቅዱስ ሲሞላ፤ የክርስቶስን ሕይወት ከማሳየቱ በላይ፤ የወንጌሉን እውነተኛነት ያረጋግጣል።

1. በመንፈሳዊ ነገር ራስን ማለማመድ፤ ለመንፈሳዊ ዕድገታችን ይጠቅማል

በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እግዚአብሔር በውስጣችን ሲኖር፤ በባሕሪ ያችን እርሱን እየመለሰን እንመጣለን። ፈቃዳችንን ለመንፈስ ቅዱስ ሰናስገዛ፤ በአንድ ወገን ብቻ ሳይሆን በሁሉም አቅጣጫ አበጃጅቶ ይሠራናል። ለውጣችንም በባሕሪያችን ውስጥ በግልጽ ይታያል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ውስጥ እንዲያድግ በቅድሚያ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን ያስፈልጋል። በመንፈስ ቅዱስ ስንሞላ፤ የጸጋ ስጦታዎች ብቻ ሳይሆኑ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም በሕይወታችን ይታይብናል። የጠጠረውን ልባችንን እንዲያለስልስ፤ ከውስጣችን የኃጢአትን አረም ነቃቅሎ እንዲጥል ለመንፈስ ቅዱስ ለንፈቅድለት፤ እውነተኛ የሆነ ውስጣዊ ለውጥ፤ ይኸውም እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕሪ በሕይወታችን መታየት ይጀምራል። እግዚአብሔርን ለመምሰል በቅድሚያ የእኛን ፈቃደኝነት ይጠይቃል። የእግዚአብሔር ባሕሪ በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲታይ፤ ከማንኛውም ነገር የበለጠ እግዚአብሔር በሕይወታችን እንዲነግሥ፤ የመቀደስ ሥራውን እንዲሠራ፤ እንዲሁም የክርስትና ባሕሪ ያልሆነውን ሁሉ ከሕይወታችን ነቃቅሎ እንዲያስወግድ መፍቀድ አለብን። ምክንያቱም በአሮጌውና ባልተለወጠው ሕይወታችን ውስጥ መንፈስ ቅዱስ መሥራት ስለማይችል ነው።

ጢሞቴዎስ በመንፈሳዊ ሕይወቱ የበሰለና ለብዙ ዓመት በአገልግሎት ላይ የቆየ ቢሆንም፤ አገልግሎቱን እንደሚገባው መፈጸም እንዲችል አንዳንድ መመሪያ እንደሚያስፈልገው በማመን ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "...በመንፈሳዊ ነገር ራስን አለማመድ...በበውነት ማጠናከሪያ ትምህርት ራስን ማለማመድ ጥቅሙ ጥቂት ነው፤ ራስን በመንፈሳዊ ነገር ማለማመድ ግን ለሁሉም ለሚመጣው ሕይወት ተስፋ ሰጠው ለሁሉ ነገር ይጠቅማል" (1 ጢሞ. 4፡8) በማለት ሲመክረውና መመሪያ ሲሰጠው እናያለን። ጢሞቴዎስን የመሰለ ብርቱ አገልጋይ ይህን ዓይነት ምክር ካስፈለገው እኛም ምን ያህል ያስፈልገን ይሆን?

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሱን አለማምድ የሚለውን አባባል ያገኘው የሰፈርት ሃላም እንደሆነ ግልጽ ነው። የሰፈርት ተወዳዳሪዎች ከዋናው ውድድር በፊት ብርቱ የሆነ ልምምድ ማድረግ እንዳለ ባቸው ይታወቃል። በማንኛውም ዓይነት የሰፈርት ውድድር ልቆ ወይም አሸናፊ ሆኖ ለመገኘት የሥጋም ሆነ የእዕምር ችሎታን ለማዳበር ያለመታከት አስፈላጊ የሆነውን ልምምድ ማድረግን ይጠይቃል። ጳውሎስ "እግዚአብሔርን በመምሰል ራሱን አለማምድ" ብሎ የሰጠው ምክር፤ ለጢሞቴዎስ ብቻ ሳይሆን በአሁኑ ዘመን ያለነውን አማኞችንም ይመለከታል። ከዚህምክር ውስጥ እንዳንድ ጠቃሚ የሆኑ መሪ ሀሳቦችን እንመለከታለን።

■ 1ኛ/ እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሱን ማለማመድ የአማኝን ተላትፎ ይጠይቃል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "ራሱን አለማምድ" ሲለው፤ "እግዚአብሔርን መሰሎ ለማደግ የራሱን ኃላፊነት ወይም ድርሻ ፈጽሞ" ማለቱ ነው። አማኝ የራሱን ድርሻ ሳይፈጽም "እግዚአብሔር ራሱ ይለውጠኛል... ለመለወጥ የሚያስችለኝ እርሱ ነው" በማለት እጁን አጣምሮ ተዝናንቶ ቢቀመጥ፤ የሚጠበቀውን ዓይነት ለውጥ ማግኘት አይችልም።

እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሱ መትጋትና የራሱን ድርሻ መፈጸም አለበት። እርግጥ ነው የእርሱ ፈቃደኝነት አስፈላጊ ቢሆንም፤ እግዚአብሔርን እንዲመሰል የሚያስችለው ወይም የሚለውጠው እግዚአብሔር ነው። እኛ ክርስቲያኖች በሥራችን፤ በጥናታችን፤ በታችንን በመምራት፤ እንዲሁም በእገልግሎታችን በጣም ታታሪዎች፤ ዲሲፕሊን ያለን ልንሆን እንችላለን። ስለ ግል መንፈሳዊ ሕይወታችን የምናሳየው ትጋት ግን እንደሚጠበቅብን አይደለም። ምክንያታችን ምን ይሆን?

"እግዚአብሔር ሆይ! መንፈሳዊ አድርገኝ" ብለን በመጸለይ እግዚአብሔር በልዩ መንገድ (በተለምዶ) መንፈሳዊነትን እንዲሁ በውስጣችን የሚያፈሰልን ይመስለን ይሆን? እርግጥ ነው እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕር እንዲኖረን ምስጢራዊ በሆነ መንገድ ወይም እኛ በማይገባን ሁኔታ እግዚአብሔር በውስጣችን መሥራት ይችላል። የእኛ ተሳትፎ ሳይጨመርበት እግዚአብሔር ብቻውን መሥራት ቢችልም፤ የእኛ ተሳትፎ ሳይኖርበት ወይም ከእኛ የሚጠበቅብንን ሳንፈጽም የምንጠብቀውን ለውጥ በሕይወታችን እናይም። እግዚአብሔርን ለመምሰል ሁላችንም የራሳችንን ድርሻ መፈጸም አለብን።

■ 2ኛ/ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሱን አለማምድ" ያለበት ሌላው ምክንያት፤ በጢሞቴዎስ የግል መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ አስፈላጊ የሆነውን ዕድገት እንዲያሳይ ነው።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በጻፈለት መልዕክት ውስጥ በእገልግሎቱ እንዲበረታ (እንዲያድግ) ሊያደፋፍረው እናያለን። እዚህ ላይ ግን ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የመከረው ለእግዚአብሔር ያለው መስጠት፤ ይኸውም በውስጣዊ ሕይወቱ፤ ወይም ክርስቲያናዊ ባሕርው እንዲያድግ እግዚአብሔርን በመምሰል ራሱን እንዲያለማምድ ነው። ጢሞቴዎስ በእገልግሎት ላይ ለፊ ልምምድ ያለው፤ መልካም አገልጋይ ለመሆን ብቃት ያለው እንደሆነ ጳውሎስ ቢያውቅም፤ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ግን እግዚአብሔርን በመምሰል የበለጠ ዕድገት ማሳየት እንዳለበት ያምናል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ይህን ዓይነቱን ምክር የሰጠው፤ እግዚአብሔርን በመፍራት፤ እግዚአብሔርን በማፍቅርና፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት በማበጀት ከመጨረሻው የዕድገት ደረጃ ገና ያልደረሰ ወይም ገና ብዙ የሚቀረው መሆኑን ስለሚያውቅ ነው።

በመንፈሳዊ አገልግሎት ውስጥ የተለያዩ ስጦታ፤ እንዲሁም በቂ የሆነ ችሎታ ኖሮን፤ እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕር ግን ሳይታይብን ይችላል። ለመሆኑ እኔና እናንተ ራሳችንን ማለማመድ ያለብን ለምን ይሆን? ጥሩ አገልጋዮች ለመሆን ነው? ወይስ "እግዚአብሔርን ለመምሰል" ነው? በእገልግሎታችን ጥሩ ውጤት ያለን ሆንን፤ እግዚአብሔርን የማንመሰል፤ እውነተኛ የሆነ የእገልግሎት ፍሬ የማይታይብን አገልጋዮች ልንሆን እንደምንችል እናውቃለን። እገልግሎታችንን ውጤታማ ለማድረግ ስንባክን ከእርሱ ጋር ሕብረት የምናደርግበት ጊዜ ብናጣ፤ በእገልግሎታችን ውጤታማነት ደስ ልናሰኘው አንችልም። እግዚአብሔር እኛን ከሚፈልገው የበለጠ እገልግሎታችንን እይፈልግም።

■ 3ኛ/ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ስለጠው ምክር የምናየው ሌላው መሠረታዊ መመሪያ፤ እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚጠይቀውን ከፍተኛ ልምምድ የሚገልጽ ነው።

መንፈሳዊው ልምምድ፤ እንደ ስፖርቱ ልምምድ በሰዓት፤ በጊዜ የሚተመን ወይም የሚለካ አይደለም። እግዚአብሔርን ለመምሰል የምናደርገው የማያቋርጥ ትግል ከፍተኛ ዋጋ ሳያስከፍለን እንዲሁ የምናገኘው አይደለም። በሰፈርትም ሆነ በሌላው ዓይነት ውድድር ከአሸናፊነት ደረጃ መድረስ የምንችለው፤ ተዝናንተን በመቀመጥ ሳይሆን ከፍተኛ ዋጋ ከፍለን ነው። ለምሳሌ፤ በእሎምፒክ ውድድር ተሳታፊ ለመሆንም ሆነ ለማሸነፍ፤ ጊዜን፤ ጉልበትንና

ሙሉ መስጠትን ይጠይቃል። እግዚአብሔርን ለመምሰልም የምናደርገው ልምምድም በቀላሉ ወይም በርካሽ የሚገኝ ሳይሆን፤ ከፍተኛ ዋጋ አስከፍሎን ነው። በሙሉ ልብ እግዚአብሔርን በሰ መፈለግ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ስፍራ ተጠቅሶ እናነባለን። ዳዊት "እግዚአብሔር ሆይ! አንተ አምላኬ ነህ! አንተን ለማግኘት በብርቱ እናፍቃለሁ..." (መዝ. 63፥1) በማለት ባለማው ጨኸት ውስጥ ይታያል። እንዲሁም ኤርምያስ 29፥13 ላይ "ትፈልጉኛላችሁ-1 የምትፈልጉኝም በሙሉ ልባችሁ ስለሆነ ታገኙኛላችሁ" በሚለው ቃል ውስጥ እናየዋለን። እግዚአብሔርን በብርቱ መፈለግና እርሱን መምሰል እንዲሁ ሳይሆን፤ በሙሉ መስጠትና እንዲሁም እስፈላጊውን ዋጋ በመክፈል ነው።

2. የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሰው ሠራሽ አይደለም

አማኝ፤ እውነተኛ "የወይን ግንድ" ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ከተያያዘ በመንፈስ ቅዱስ እማካኝነት የሚያገኘውን መንፈሳዊ ምግብ እየተመገበ ከኖረ፤ የክርስቶስን ገጸ ባሕሪ የሚያሳየውን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቱ ማፍራት ይጀምራል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሚያፈራውም በፍሬው ራሱን ለመጥቀም፤ ይኸውም "ጥሩ ሰው" በመባል መደነቅንና ክብርን ለማግኘት ሳይሆን፤ ጨለማ በሆነው ዓለም ውስጥ ለሚኖሩት የወንጌልን ብርሃን ለማብራት፤ እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስን መስሎ በመኖር የክርስቶስን እውነተኛ ባሕሪ በማሳየት እግዚአብሔርን ለማክበርና ለማስከበር ነው። በአማኝ ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ መኖሩ ተለይቶ የሚታወቀው፤ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረው ግንኙነት ወይም በሚያሳየው የአምልኮት ሥርዓት ሳይሆን፤ ከስዎች ጋር ተቀራርቦ ሲኖር፤ በሚያሳየው ገጸ ባሕሪ ነው።

ኢየሱስ በዓለም ውስጥ በነበረበት ዘመን በፍቅር፤ በደስታ፤ በሰላም፤ በትዕግሥት፤ በቸርነት፤... ወዘተ. የተሞላ ፍጹም ሰው፤ ፍጹም አምላክ ሆኖ ነው የኖረው። ሕብረተሰቡ ተጸይፎ (ጌቆ) ያልተቀበላቸውን ሰዎች በፍቅር የሚቀበል፤ በሰው ዘንድ የተረሰቱትንና ዕርዳታ ያጡትን በሸተኞች ከወደቁበት ሥፍራ ድረስ ሄዶ የሚያነሳ፤ የተራቡትን የሚመግብ፤ በክፉ መንፈስ የታሠሩትን የሚፈታ፤ ሩህሩህ፤ ደግና ቸር ነበረ። በዚህ ዓይነት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቱ በሙሉ ይታይበት እንደ ነበረ የማያጠራጥር እውነት ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ "እኔ ክርስቶስን እንደምመስል፤ እናንተም እኔን ምስሉ" በማለት የሚመክረን።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ውስጥ መኖሩ እስፈላጊ እንደሆነ ብናውቅም፤ ፍሬውን የማፍራትና የማሳደግ ሥራውን የሚሠራው ግን እግዚ

አብሔር እንጂ እኛ አስመሆናችንን ብዙዎቻችን የተረዳነው እንመስልም። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ማፍራትና ማሳደግ የእግዚአብሔር ሥራ ከሆነ፤ "የእኛ የእማኞች ድርሻ ምንድነው?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። የወይን ተክል ፍሬ ለማፍራት ቅርንጫፉ ከወይኑ ግንድ ጋር መጣበቅ እንዳለበት ሁሉ፤ አማኝም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት፤ ከላይ እንደገለጽነው እውነተኛ የወይን ግንድ ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር መያያዝ አለበት። ከእርሱ ጋር ከተያያዘ በመንፈሳዊ ሕይወቱ እድገት ብዙ ፍሬም አፍርቶ ይታያል። ኢየሱስ ቀደም ሲል ይህን እውነት ለደቀ መዛሙርቱ ሲገልጽ፤ "እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ-1 ብዙ ፍሬ የሚያፈራው በእኔ የሚኖርና እኔም በእርሱ የምኖርበት ነው-1 ምክንያቱም ያለ እኔ ምንም ማድረግ አትችሉም" ብሏቸው ነበር (ዮሐ. 15፥5)። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ውስጥ በሙሉ የሚታይብን፤ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ሕይወታችን ስናበገባውና እርሱ በውስጣችን እንዲኖር ስንፈቅድለትና እንደ ፈቃዱ መኖር ስንጀምር ነው።

"ጌታን እናውቃለን" የምንል ክርስቲያኖች፤ እንዳንዶቻችን "ከእግዚአብሔር ጋር በጣም የተቀራረበ ግንኙነት አለኝ" ብለን በድፍረት መኖር እቅም ያንሰናል። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የኖርንበትን ዘመን ስንቆጥር፤ እውነተኞች ሆነን ራሳችንን በትክክል ከመዘንን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን የሚገባንን ያህል እንዳላደግን ገና ብዙ ማደግ እንዳለብን እንገነዘባለን። ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነትና እንዲሁም በመንፈሳዊ ዕድገታችን ደስ እንዲለን የምንፈልግ ከሆንን፤ "እግዚአብሔር ከእኔ ምን ይፈልጋል? ወይም እግዚአብሔር ከእኔ የሚጠበቀው ምንድነው? በሕይወቴ ውስጥ ምን ዓይነት ለውጥ ባመጣ ደስ ይለዋል? ወይም እግዚአብሔር በእኔ ሕይወት ውስጥ ማየት የሚፈልገው ነገር ምንድነው?" ብለን መጠየቅ አለብን። ተገቢ የሆነ ጥያቄ ስንጠይቅ፤ ሁልጊዜ እግዚአብሔር አጥጋቢ የሆነ ትክክለኛ መልስ ይሰጠናል። በልጁ ደም ከዋጀን፤ እንደ ዓይኑ ብሌን ከሚመለከተን ከእኛ ከልጆቹ እግዚአብሔር የሚጠበቀው፤ ከእርሱ ጋር የተያያዘ ሕይወት ኖሮን፤ የተሟላ መንፈሳዊ ምግብ እየተመገብን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን በየቀኑ እርሱን በመምሰል እንድናድግና ብዙ ፍሬ እንድናፈራ፤ እንዲሁም እንደ ፈቃዱ እንድንኖር ነው። የማያድግ ሕጻን ልጅ ወላጆቹን እንዲሟላለበው ሁሉ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የማያድጉ አማኞችም እግዚአብሔርን ያሳስቡታል። ይህንን እውነት በቅጡ የተረዳው ሐዋርያው ጴዋሮስ "..." በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እርሱንም በማወቅ እደጉ፤ ለእርሱ አሁንም ለዘላለምም ክብር ይሁን" (2 ጴጥ. 3፥18) በማለት ይመክረናል።

3. ዕድገት የተፈጥሮ ሕግ ነው

ሕጻን ልጅ ማደግ ይጠበቅበታል። እስፊላጊውን ዕድገት ማሳየት ካልቻለ እንደ ዓይነት የጤና ችግር ይኖርበታል ተብሎ ይገመታል። የልጆቻቸውን ፍጹም የዋሕነት ገደብ ለሰጠ እንዲሁም ተወዳጅነታቸውን አይተው “ምነው ልጄ ሁልጊዜ ህጻን በሆነልኝ” ብሎ የሚመኝና የሚፈልግ ወላጅ ይኖራል ብለን እናምንም። ጤናማ የሆነ ልጅ ማደግ ሲገባው ባያድግ “ዕድገቱን የሚያሰናክል እንደ ዓይነት በሽታ ይኖርበት ይሆናል” ብለን ማስባትንና መስጋታችን አይቀርም። ጥሩ ወላጆች የልጆቻቸውን አለማደግ ሲያዩ ቁጭ ብለው በመመልከት ፈንታ ዕርዳታ ፍላጋ ወደ ህኪም ዘንድ መሄዳቸው አይቀርም። ይረዳል ብለው የሚያስቡትን ሻይታሚን ሁሉ ይስጧቸዋል። በአመጋገባቸው ላይ ጉድለት ያለ ከመስላቸው ይጠቅማል ብለው የሚያስቡትን ምግብ እየለዋወጡ ይስጧቸዋል። ዕድገታቸውን ያሻሽላል ብለው የሚያስቡትን የሰውነት እንቅስቃሴና ልምምድ የሚያገኙበትን ያመቻቹላቸዋል።

ክርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወቱ እንደሚገባው ሲያድግ ቢቀር ምን ያህል አሳሳቢ ይሆን? ልጅ በሥጋ እለማደጉ ከሚያሳስበን ይልቅ ክርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወቱ እለማደጉ የበለጠ ሊያሳስበን ይገባል። ሁኔታውን የከፋ የሚያደርገው ብዙ ጊዜ አማኝ በመንፈሳዊ ሕይወቱ እለማደጉ ወይም ማደግ ያቆመ መሆኑ በግልጽ ስለማይታወቅ ነው። እንዳንድ ክርስቲያኖች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በተለያዩ የእገልግሎት ዘርፍ ውስጥ እየገቡ ሲሯሯሯ ስለሚታዩ ከውጪ ሆኖ ለሚመለከታቸው በሕይወታቸው ሁሉም ነገር መልካም እንደሆነ ዕድገት እንዳላቸው እንጂ መቀርጨጫቸውና ማደግ ማቆማቸው አይታወቅም። በክርስትና ሕይወት ልምምዳቸው ህጻን ሆኖ መቅረትን እንደ መታደል አድርገው የሚገምቱ ክርስቲያኖች ይኖራሉ ብለን እናምንም። ፍጹም ሰው የሆነው አ.የሱስተ ሕጻን ሆኖ የተወለደ በመሆኑ ጤናማ የሆነ ዕድገት ነበረው። “ሕጻኑም አደገ፤ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠክረ፤ የእግ ዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበር” (ሉቃ. 2፥40) ይላል። ዕድገቱ በሥጋ ብቻ አልነበረም። “ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በምገስም በእግዚአብሔርና እንዲሁም በሰው ፊት ያድግ ነበር” (ሉቃ. 2፥52) ይላል። ልጆቻችን ዕድገታቸውን እንደ ዓይነት በሽታ ካልገታው ወይም ስዕድገታቸው እስፊላጊ የሆነውን ነገር ካልነፈገናቸው በስውነትም ሆነ በአዕምሮም ያድጋሉ።

እንደ ገና የተወለዱ ጤናማ ክርስቲያኖችም ዕድገታቸውን የሚያደናቅፍ በጎ ያልሆነ ነገር ካላጋጠማቸው ስጥሩ ሁኔታ ያድጋሉ (2 ጴጥ. 1፥1-8)። ስለዚህ በክርስትና ሕይወታቸው ለመካልመስጠት ለክርስቶስና ለመንፈስ ቅዱስ

ሕይወታቸው የተሰጠ መሆን እለበት። ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች በረጅሙ የመንፈሳዊ ሕይወት ጉዟቸው በብዙ ልምምድ ውስጥ አልፈው እምነታቸውን ያዳበሩ በመሆናቸው ወደ መጨረሻው ዘመናቸው ሲደርሱ በእርሱ መታመን ይሆን ያህል ከባድ እንዳልሆነባቸው እናውቃለን። ህኪም በሕክምና ሙያው በብዙ ልምምድ ውስጥ ሲያልፍ፤ የማከም ችሎታው እያደገ ይመጣል። እኛም መታከም የምንፈልገው በብዙ ልምምድ ውስጥ አልፎ ጥሩ ውጤት ባሳየው ህኪም እንጂ ገና ከትምህርት ቤት በወጣው ህኪም አይደለም። ልምምድ ጠቃሚ የሚሆነው ለህኪሞችና በሌላ ሙያ ላይ የተሰበሰቡ ብቻ ሳይሆን ክርስቲያኖችም በክርስቶስ ውስጥ የሚገኘውን ኑሮና ሕይወት መለማመድ ዕድገታቸውን ያፋጥነዋል።

እግዚአብሔር በክርስቶስ ውስጥ የሰጠን ተስፋ በኃጢአት ከተበላሸው ዓለም ነጻ የሚያወጣን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ፍሬ ልናፈራ ወደማንችልበት እቅጣጫ የማይመራን መሆኑን ጭምር ነው። የወይን እርሻ ባለቤት የሆነው ገበሬ ዛፋ በየዓመቱ ምንም ፍሬ የማያፈራ ሆኖ ሲያገኘው፤ የእርሻ መራቱን ነጻ ለማድረግ ቆርጦ ይጥለዋል እንጂ ዝም ብሎ እይተውም። እግዚአብሔርም ፍሬ የሌለውን ክርስቲያን ተደጋጋሚ ዕድል ሳይሰጠው በእንደ ጊዜ ቆርጦ ባይጥለውም፤ ፍሬ ማፍረት እየቻለ ፍሬ የሌለው ሆኖ ሲያገኘው በጣም እንደሚያዝን የታወቀ ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ “በእምነታችን በነትን፤ በበጎ ነትም ዕውቀትን፤ በዕውቀትም ራሳን መግዛትን፤ ራሳን በመግዛት መጽናትን፤ በመጽናትም እግዚአብሔርን መምለል፤ እግዚአብሔርንም በመምለል የወንድ ማማችን መዋደድ፤ በወንድማማችም መዋደድ ፍቅርን ጨምሮ” (2 ጴጥ. 1፥5-7) ሲል ይመክረናል።

እውነተኛች ሆነው ራሳቸውን በጥንቃቄ የሚመረምሩ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ባላቸው ቅርበትና እንዲሁም መንፈሳዊ ዕድገት የማይደሰቱ ክርስቲያኖች፤ “ከዚህ የበለጠ ብርቱ ክርስቲያን መሆን የምችለው እንዴት ነው? በሕይወቴ ውስጥ የእግዚአብሔር መገኘት ከአሁኑ የበለጠ እንዲለማኝ ምን ማድረግ አለብኝ?” በማለት መጠየቃቸው አይቀርም። ይሄም ለእግዚአብሔር ያላቸውን መንፈሳዊ ጥማት ስለሚያሳይ እግዚአብሔርን ደስ ያስኖዋል። አ.የሱስተ “አባቴ ሁልጊዜ ይሠራል፤ እኔም እሠራለሁ...” ይላል (ዮሐ. 5፥17። እዚህ ላይ “አባቴ ሁልጊዜ ይሠራል” ሲል ምን ማለቱ ነው? እርሱ የሚሠራው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። የኃጢአትን እድገቱንና እጥፊነትን እንዲሁም እርሱ የሌለበት ሕይወት ምን ያህል ከጉዳት እንደሆነ እንድናውቅና እኛን ካሳንበት መንፈሳዊ ዕንቅልፍ ለማንቃት፤ እስፊላጊውን ለውጥ በሕይወታችን ለማምጣት እግዚአብሔር ሁልጊዜ በሥራ ላይ ይገኛል።

እኛን ወደ ራሱ የበለጠ ለማስጠጋት ሁልጊዜ የመጀመሪያውን አርምጃ ይወስዳል። ይሄ እርሱ የሚያደርገው እንቅስቃሴ የሚወስደው አርምጃ ከእኛ ጽድቅ ጋር ያልተያያዘ እንዲሁም እኛ ዋጋ ያልከፈልንበት በመሆኑ የእግዚአብሔር ጸጋ ብለን እንጠራዋለን። በጸጋው ይህንነትን አንዳንድ ሁሉ በሕይወታችን ሙሉ ሰው ለእንዲኖረንና ዕድገት እንድናሳይ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በማፍራት የእግዚአብሔርን ክብር በዕለታዊ ሕይወታችን ማሳየት እንድንችል በጸጋው ይረዳናል።

4. ጽድቅን መራብና መጠማት የመንፈሳዊ ዕድገት ምልክት ነው

እኛ፣ ራሳችንን “ክርስቲያን” ብለን የምንጠራ ትልቁ ፍላጎታችን ወይም የሕይወታችን ምርጫ ምን ይሆን? ክርስቶስን የበለጠ ለማወቅ በባሕሪያችን እርሱን ለመምሰል ከእርሱ ጋር አብረን በቅድስና ለመራመድ ይሆን? ፍላጎታችን ይህን ዓይነት ከሆነ እግዚአብሔርን ደስ ያስኖዋል። አ.የሱስ ቡተራ ራው ስብከቱ “ጽድቅ አንደ አህል የሚርባቸውና አንደ ውሃ የሚጠማቸው ጽድቅን አግኝተው ስለሚረኩ ደስ ይበላቸው” (ማቴ. 5:6) አለ። ደስ የሚለንም ጽድቅን እንደ አህል መራብ ፍጹም ወደ ሆነው አርካታ የሚያደርስን በመሆኑ ነው። አንዳንዶቻችን ጌታን ካወቅነው ብዙ ዘመን ቢሆንም ልክ እንደ አዲስ አማኝ እርሱን የመፈለግና እርሱን የማወቅ ከፍተኛ ረሃብና ጥማት አለን። ይሄ እርሱን የመምሰል ፍላጎት እንዲሁ የሚፈጠር ወይም በራሳችን ፈቃድ የሚመጣ ሳይሆን እግዚአብሔር ራሱ በውስጣችን የሚያኖረው ነው። ለመርከብ እንድንችል ይህን ዓይነቱን መራብና መጠማትን በውስጣችን ያኖረውን አምላካችንን በጣም ልናመሰግነው ይገባል። ረሀቡ እንዲሰማን ማድረግ ብቻ ሳይሆን ረሀቡ ተሰምቶን ወደ እርሱ ስንመጣ ቀድሞ ከምናውቀው የበለጠ እንድናውቀው ራሱን የሚገልጥልን መሆኑ ነው። ሰው እግዚአብሔርን ማወቅ የሚችለው እግዚአብሔር ፈቅዶ ራሱን የገለጠለትን ያህል ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የተያያዘ ሕይወት ሳይኖረው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ሰማደግ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት የሚጠብቅ አማኝ ከአናቱ ማህጸን ካልወጣው ወይም ገና ካልተጸነሰው ልጅ ዕድገትን መጠበቅ ይሆናል። ከእግዚአብሔር ጋር ባለው የተቀራረበ ሕይወቱ የታወቀው ቅዱስ አንስቲን፤

■ “እግዚአብሔር ለራሱ እንድንሆን ስለ ፈጠረን በእርሱ ውስጥ ሙሉ በሙሉ እስክናርፍ ድረስ ነፍሳችን እረፍት አይኖራትም” አለ።

አንስቲን ለብዙ ዓመት ተስፋ የሌለው ኃጢአተኛ በአዕምሮው ውስጥ ብዙ ሁከት የነበረበት አጥፊ በሆኑ በአንዳንድ ልማዶችና ሰባቶች የታሠረና የተበላሸ ሕይወት የነበረው ሰው ነበር። ከእግዚአብሔር ውጪ የሆነ ሕይወት ይኖር ስለ ነበር ሕይወቱ በሀዘንና በጭንቀት የተሞላ ነበር። አንስቲን ቀደም ሲል ይኖርበት ስለ ነበረው ሕይወት ይለማው ስለ ነበረው ስሜት እንዲሁም በምን ዓይነት ሁኔታ ወደ ጌታ እንደ መጣ ሲመሰክር አንዲህ ይላል፤

➡ “ድብቅና ጥልቅ ወደ ሆነው ነፍሴ ዘለቅ ብዬ በመግባት ጫን አድርጌ ነፍሴን ለመረምራትና እንዲሁም ሁሉን ስብሰብ አድርጌ በመያዝ በልቦና ዓይኖቼ ማየት ስጀምር ትልቅ ማዕበል ከውስጤ ቢኃይል ሲፈልቅ ይሰማኝ ነበር። አንድ ቀን ከአንድ ዛፍ ሥር ወድቄ ዕንባዬን መቆጣጠር እስከሚያቅተኝ ድረስ ስቅለቅ ብዬ አለቅሰ ነበር። ራሴን ነጻ ማውጣት የማልችል የኃጢአት እስረኛ መሆኔ ተሰምቶኝ በሰቃይ ስሜት ውስጥ ሆኜ እየጮኹኩ ለምን ያህል ጊዜ ንገ...ነገ? እያልኩ እቀጥላለሁ? አሁን ለምን አይሆንም? የዚህ አስቀያሚው ክፉው ኃጢአቱ መጨረሻው ለምን ዛሬ አይሆንም? እል ነበር። ልዜ በሀዘን ተሞልቶ በለቅሶና በዕንባ ተሞልቼ ይህንን ጥያቄ ስጠይቅ ወድቄ ከማለቅስበት አካባቢ የመጣ የአንድ ትንሽ ልጅ የዝማሬ ድምጽ ከጆሮዬ ገባ። ዘማረው ወንድ ይሁን ወይም ሴት አላወቅሁም። ነገር ግን “ውሰድና አንብብ” የሚለውን አዝማች ተደጋግሞ እሰማ ነበር። በዚህ ጊዜ ከወደቅሁበት ተነስቼ ‘ይሄ ነገር ልጆች ሲጫወቱ የሚያስሙት ቃል ይሆን?’ ብዬ ማሰብና ራሴን መጠየቅ ጀመርኩ።

➡ ይህን ዓይነት ዝማሬ ከዚህ በፊት ሰምቼ አላወቅም። ማልቀሴን አቆምኩና ከወደቅሁበት ተነስቼ ቆምኩ። መጽሐፍ ቅዱስን ገልጼ እንዳነብ የነገረኝ እግዚአብሔር መሆኑን አለበት ብዬ በማመን ገለጥ አድርጌ መጀመሪያ ዓይኔ ያረፈበትን ክፍል ይኸውም፤ ሮሜ 13፤ 13-14 ማንበብ ጀመርኩ። ሳነበው ቃሉ የሚለው “በቀን ብርሃን እንደሚኖሩ ሰዎች በተገዢው አኳኋን እንመላለስ ዘፈንንና ስኬትን ዝሙትንና መዳራትን ጭቅጭቅና ምቀኝነትን እናስወግድ” ሲለዚህ

² Dale Oldham, *Living Close to God*, Warner Press, Anderson, Indiana, 1957.

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት እንጂ የሥጋችሁን ፍላጎት ለማርካት አታስቡ" የሚል ነበር። "ከዚህ በኋላ ተጨማሪ ማንበብ አላስፈለገኝም። የመጨረሻውን ዐረፍተ ነገር ካንበብኩ በኋላ ልቤ በእምነት ተሞላላ የጥርጣሬ ጨለማም ከላይ ወዲያው ተገፈፈልኝ። ያነበብኩትን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ምልክት ካደረግሁበት በኋላ መጽሐፉን ዘጋሁት። ከዚያን ጊዜ ጀመሮ ራሴን ለጌታ ሰጠሁ። ተስፋይን በዓለም ላይ ማድረጌን ትቼ በጌታ ላይ አደረግሁ። በእምነቴም ጸንቼ ቆምኩ።"²

አገሱን እውነተኛ የወይን ግንድ ከሆነው ክርስቶስ ጋር ከተያያዘ በኋላ፤ እስከ ሕይወቱ መጨረሻ ድረስ ከእርሱ ጋር ተጣብቆ ለመቆየት ውሳኔ እደረገ። ከውሳኔው በኋላ ፍጹም የተለወጠ ለውሆኔ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም በሕይወቴ ጎልቶ ይታይበት ጀመር። በእርሱ የሕይወት ለውጥ፤ እንዲሁም ክርስቶስን መስለሁ በመኖሩ ምክንያት ዓለም ብዙ አተረፈች፤ እግዚአብሔርም በእርሱ ሕይወት ከበረ። በእኛም ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሲታይ፤ ጨለማ በሆነው ዓለም ውስጥ ብርሃን እንሆናለን፤ እግዚአብሔርም በእኛ የተለወጠ ሕይወት ምክንያት ይከብራል።

እግዚአብሔር መንፈሳዊ የሆነ ረሀብ በውስጣችን እንዲፈጠር የሚፈቅደው፤ እኛን ወደ ራሱ ለመሳብ እንደሆነ ማወቅ ይገባናል። ውስጣዊ ረሀባችንና ጥማታችንን የሚያረካ፤ እንዲሁም ከሰው አዕምሮ በላይ የሆነውን ለላም ሊሰጠን የሚችል ከእርሱ በቀር ሌላ ኃይል እንደሌለ ማወቅ አለብን። ኃጢአታችንን በእምነት ተናዝዝን የእዳኛችንን ይቅርታ ብንቀበልም፤ ከውስጣችን ገና ያልተሟላ ነገር እንዳለ ሆኖ ይሰማናል። ውስጣችን በይቅርታው የተሞላ መሆኑን ብናውቅም፤ ፍጹም የሆነ እርካታ አይሰማንም። ከፍቅሩና ከእጋው ምንጭ በየቀኑ የምንጠጣ ብንሆንም፤ ከጥማታችን ገና ሙሉ እርካታ ያገኘን አይደለንም። የጨው ውሃ የሚጠጣ ለው በጠጣ ቁጥር ተመልሶ እንደሚጠጣው ሁሉ፤ እኛም እርሱን ባወቅነው ቁጥር፤ እርሱን የመፈለግና እርሱን የመምሰል ጥማታችን የበለጠ እየጨመረ ይመጣል። ይሄም ድካማችንን ሳይሆን፤ ብርታታችንን የሚያሳይ ነው።

ዘማሪው እግዚአብሔርን በመፈለግ የሚሰማውን ስሜት ሲገልጽ፤ "...ውሃ የመጠማትን ያህል አንተን እናፍቃለሁ" (መዝ. 42፡2) ይላል። ለመሆኑ እግዚአብሔርን የመፈለግ ናፍቆታችን የሚያበቃበት ጊዜ ይኖር ይሆን? ዋናው

ፍላጎታችንና ናፍቆታችን "ክርስቶስን መምሰል" ከሆነ፤ "እርሱ ምንም ኃጢአት አላደረገም፤ በአፉ ተንኮል አልተገኘበትም" (1 ጴጥ. 2፡22) የተባለበትን፤ ፍጹምና ቅዱስ የሆነውን ኢየሱስን በእርግጥ መምሰል እንችላለን? ወይስ መሆን የማንችለውን ለመሆን መመኘታችን ይሆን? ቅድስናን እየተራብንና እየተጠማን፤ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በሕይወታችን የእርሱ መገኘትን እየናፈቅን፤ የፈለግነውን ሳናገኝ እንዲሁ በመንፈሳዊ ረሀብ እየተሰቃየን እንድንኖር ይሆን እግዚአብሔር እኔና እናንተን የፈጠረን? ከልብ የፈለቀ ውስጣዊ ጨከት የምናለማው ለማንደርስበት፤ ልናገኘው ለማንችለው ነገር ይሆን?

ለዚህ ነው ደጋግመን "በእርግጥ ክርስቶስን መምሰል ይቻላል ወይ? እግዚአብሔርን መምሰል እውነትነት ያለው ነገር ነው? ሊደረሰበት ይችላል? ወይስ ሀልም ብቻ ነው?" በማለት የምንጠይቀው። የሚቻል ከሆነ፤ እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚጠይቀውን ዋጋ ሁሉ ለመክፈል፤ ራሳችንን ዲሲፕሊን ለማድረግ እኔና እናንተ ፈቃደኞች መሆን አለብን። ጴጥሮስ የተጠራው የእርሱን አርአያነት እንድንከተል እንደሆነ ይናገራል። በአኗኗራችን ክፉዎች ከሆንን፤ በውስጣችን ጽድቅን የማንራብና የማንጠማ ከሆንን፤ ክርስቶስን አለመምሰላችን በግልጽ ይታወቃል። ኃጢአታችን ከእርሱ ጋር ሕብረት እንዳይኖረን፤ እርሱን እንዳናይ የሚጋርደን መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። "ንጹህ ልብ ያላቸው እግዚአብሔርን ስለሚያዩት ደስ ይበላቸው" ይላል (ማቴ 5፡8)። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ ከፈለግን ልብ ንጹሆች መሆን እንዳለብን እንወቅ።

► ጥሩ መንፈሳዊ ሕይወት የነበረው፤ በጣም የተመሰገነና የተደነቀ፤ ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ የሰማይ መላእክትም በጣም የሚደሰቱበትና የሚያደንቁት አንድ ጸድቅ ሰው ነበር ይባላል። ይህ ሰው በሄደበት መንገድ፤ በረገጠው ሥፍራ ሁሉ ሕይወቱ የብዙዎቹን ልብ ሳይነክ የሚያልፍበት ጊዜ አልነበረም። ይህን ሰው ከሚያደንቁት የሰማይ መላእክት መካከል አንዱ፤ ለዚህ ጸድቅ ሰው ተአምር የመሥራት ስጦታ እንዲሰጠው እግዚአብሔርን ጠየቀ። እግዚአብሔርም በሀሳቡ ስለተሰማማበት፤ የነካቸው በሽተኞች ሁሉ እንዲፈወሱ፤ "የመፈወስ ስጦታ ልስጥህን?" ብሎ ጠየቀው። ያም ጸድቅ ሰው "ሰዎችን መፈወስ ያለበት ሰው ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ብቻ መሆን አለበት" ብሎ ስጦታውን "እምቢ! አልቀበልም" አለ። "እንግዲያውስ ኃጢአተኞች በደላቸው ተሰምቷቸውና አሴጩንቋቸው ነፍሳት ወደ ክርስቶስ እንዲመጡ የማድረግ ኃይልና ሥልጣን ልስጥህን?" ብሎ ጠየቀው። ያም ጸድቅ ሰው፤ "ነፍሳትን ነክቶ ወደ እምነት ማም

² Richard J. Foster and James Bryan Smith. Devotional Classics, San Francisco: Harper San Francisco. 1993.

ጣት፤ ሀሊናቸው አንዲቀረቁራቸውና የበደለኛነት ስሜት እንዲሰማቸው ማድረግ እኔ የምሠራው ሥራ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። ይህን ዓይነት ኃይል ስለሌለኝ ከሰጠኸኝ በዎች ወደ እኔ መላባቸው አይቀርም። ወደ እኔ የሚላቡ ከሆነ ደግሞ ከአግዚአብሔር እየሸሹ መሄዳቸው ስለማይቀር፤ ይህን ዓይነቱን ስጦታ አልቀበልም" በማለት "አምቢ!" አለ። "እንግዲያውስ የምትፈልገው ምንድነው?" ተብሎ ተጠየቀ። ለተጠየቀው ጥያቄ ለአግዚአብሔር መልስ ሲሰጥ፤

"እኔ ሳላውቅ ታላላቅ ነገር መሥራት የምችልበትን ጸጋ እንድትሰጠኝ ነው" አለ።

ይሄ ታሪክ ተረት ይሁን እንጂ በውስጡ ትልቅ ትምህርት ይዟል። ይህ ሰው በሕይወቱ እግዚአብሔርን መምሰል እንጂ የእግዚአብሔርን ክብር መሻማት እንደማይፈልግ እንረዳለን። አንድን ነገር ለማድረግ ስንላገል የተነሳ ሳንበት ዋና ምክንያት ምን እንደሆነ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ፤ ለራሳችንና ለእርሱም እውነተኛች እንሁን። ለመሆኑ እግዚአብሔርን መምሰል የምንፈልገው ለምን ይሆን? እግዚአብሔርን ለመምሰል የፈለግነው "ጥሩ ክርስቲያኖች" ተብለን እንድንጠራበት ሳይሆን በሕይወታችን እርሱ ብቻ እንዲከብር ከሆነ፤ የእርሱን ክብር ሲሸፍን የሚችለውን እኛነታችን እንዳናስቀድም አስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረግ አለብን።

➔ አንድ ጊዜ አንዲት ትንሽ ልጅ ከእንቅልፏ ተነስታ አልጋዋ ጫፍ ላይ ቁጭ እንዳለች፤ ከበሰተኋላዋ ባለው ግድግዳ ላይ የተስቀለው ሰዕል፤ ከፊት ለፊቷ በተስቀለው መስታወት ውስጥ የኢየሱስን ምስል (ሰዕል) አየች። ይህንን ለመጀመሪያ ጊዜ በማስተዋፏ በጣም ደስ ብሏት እናቷን፤ "እማይ! ኢየሱስን መስታወት ውስጥ አየሁት" አለች። አጥርታ ለማየት ፈልጋ ከአልጋዋ ወርዳ ቆመች። ይሁን እንጂ በስዕሉና በመስታወቱ መካከል በመቆሟ ቀደም ሲል ያየችውን ኢየሱስን በማየት ፈንታ የራሷን መልክ ብቻ አየች። ሁኔታው ያቺን ልጅ አስገርሟት፤ ነገሩን ለማግራት፤ አንዴ ቁጭ፤ አንዴ ብድግ እያለች ደጋግሞ ለማየት ከሞከረች በኋላ እናቷን፤ "እማይ! መስታወቱ ውስጥ ራሴን በማሳይበት ጊዜ ኢየሱስን አየዋለሁ፤ ኢየሱስን በማይበት ጊዜ ደግሞ ራሴን አላየውም" አለችት። አኛስ ለራሳችን ጥላ ክርስቶስን እየሸፍንነው ይሆን? በሕይወታችን የክርስቶስን ውበት እያላየን ነው ወይስ እርሱን ደብቀን ራሳችንን እያላየን ይሆን?

5. ሌላውን ለመምሰል መሞከር፤ መንፈሳዊ ዕድገት አያመጣም

እግዚአብሔር ለውን ሁሉ በራሱ አምላል ይፍጠረው እንጂ ሁሉንም አንድ ዓይነት አድርጎ አልፈጠረውም። እንዲሁም ሲፈጥረው እንዲሁ እንደ ድንገት ሳይሆን፤ በዓላማውና በዕቅዱ መሠረት የተፈጠረ ነው። በጅምላ ሳይሆን በነፍስ ወከፍ በእግዚአብሔር አጠቃላይ ዓላማና ዕቅድ ውስጥ የራሱ የሆነ ልዩ ስፍራ እንዲኖረው አድርጎ ነው የፈጠረው። ሲፈጽመው የማይችለውን ነገር "አድርግ" ወይም መሆን የማይችለውን ነገር "ሁን" ስለማይለው፤ የተፈጠረበትን ዓላማ መፈጸም የሚያስችለውን አቅምና ችሎታን እንደሰጠው የታወቀ ነው። ስለዚህ ማንኛውም ሰው፤ የእግዚአብሔርን ዓላማ በሕይወቱ ለመፈጸም፤ ራሱን ሆኖ በመገኘት ፈንታ ሌላውን ሰው ለመሆን መሞከር አያስፈልገውም። ራሱን በመሆን ፈንታ ሌላውን ሰው ለመሆን የሚሞከር ከሆነ፤ የተፈጠረበትን ዓላማ ለመፈጸም ከእርሱ የተሻለ ሌላ ሰው ስለማይኖር፤ "አንደኛ" በመሆን ፈንታ "ሁለተኛ" መሆንን መምረጡ እንደሆነ መዘን ጋት የለበትም።

እርሱን ደስ ማለገጥ የሚያስችል አቅምም ሆነ ችሎታ እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው ሰጥቶ የፈጠረው ቢሆንም፤ አንዳንድ ሰዎች ያልሆኑትን በመሆን፤ ወይም ሌላውን በመምሰል እግዚአብሔርን ሊያስደስቱት የሚሞክሩ አሉ። የሚያሳዝነው፤ ሌላውን መሆን አለመቻላቸው ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን "እከሌን አድርገህ ስላልፈጠርከኝ ጥሩ አድርገህ አልሰራኸኝም" ማለታቸው እንደሆነ ያልተረዱት መሆናቸው ነው። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን የፈጠረን ሌላውን ሰው እንድንሆን ሳይሆን፤ ተፈጥሯዊ እኛነታችንን ሳንለቅ፤ እርሱን እንድንመስል ስለሆነ፤ ዓይናችንን ከሰዎች ላይ አንስተን እግዚአብሔር ላይ ልናሳርፍ ይገባል። ሰዎች ምንም ያህል ቢቀርቡንና ብንቀርባቸውም፤ በእኛ ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር ሊሠራው ያስበው ነገር ምን እንደሆነ ስለማያውቁ፤ ብዙ ጊዜ ከተነሳንበት ዓላማ ውጪ ሊያደርጉን እንደሚችሉ መዘንጋት የለብንም። እግዚአብሔር ፈቃዱን በእኛ ሕይወት ውስጥ ለመፈጸም፤ ወደ ትክክለኛው መንገድ ሊመራን በፈለገው ጊዜ በሕይወታችንና በውላኔያችን ውስጥ ጣልቃ መግባት ይችላል። እኔና እናንተ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን መሆንን ከመረጥን፤ የተጠራንበትን ዓላማ ለመፈጸም እርሱን ለመምሰል ሁልጊዜ ራሳችንን ማለማመድ አለብን።

ሌላውን ሰው መምሰልን (መከረጅን) ትተን፤ እግዚአብሔርን መምሰል የምንችልበትን እርምጃ መውሰድ አለብን። ጸሐፊው፤

◆ “እምነት እንደ ጥርስ ብሩሽ ነው። በየቀኑ ተጠቀምበት። ሌላው ሰው በቦረሽበት ብሩሽ ግን አትጠቀም” አለ።⁴

እግዚአብሔር በሰዎች በኩል የሚናገረን ጊዜ እንዳለ አንጠራጠርም። በልዩ ልዩ መጽሐፍት፤ በቲፕ መልዕክቶች፤ በመንፈሳዊ መዝሙሮች፤ እንዲሁም በተለያዩ መንገዶች ተጠቅሞ እግዚአብሔር ሊያስተምረን ስለሚችል፤ ለመማር ፈቃደኞች እንሁን። ይሁን እንጂ፤ “ወንድማችን እክሌ ያመነውን፤ እኔም አምናለሁ” አንበል። ያ “ጋሽ እክሌ” የሚያምነው ነገር የተሳሳተ ሊሆን ስለሚችል ነው። ማመን ያለብን እግዚአብሔር በቅዱስ ቃሉ የነገረንና ያረጋገጠልንን ብቻ መሆን አለበት። ከማመናችን በፊት ከቃሉ ጋር ማመሳከር አለብን። እግዚአብሔር ቃሉን የሚያከብር ሰለሆነ፤ ቃሉን የሚቃረነውን ማንኛውንም ነገር አምነን መቀበል የለብንም። እግዚአብሔር በቃሉ አማካኝነት ከእኛ ጋር የግል የሆነ ግንኙነት እንዲኖረው ይፈልጋል። እውነትን በቅዱስ ቃሉ ውስጥ በግላችን መርምረን በመረዳት ፈንታ ሰው እንዲነግረን የምንፈልግ ከሆነ፤ በወቅቱ አንገንዝበው እንጂ፤ “ሰውን እንጂ እግዚአብሔርን መስማት አልፈልግም” ማለታችን እንደሆነ ግልጽ ነው።

በዚህ ዓይነት ሥጋ ለሳሽ በሆነውና ሊሳሳት በሚችለው ሰው ላይ ከመደገፋችን ይልቅ፤ በእግዚአብሔር ላይ እንደገና። እውነተኛና የማያሳስት፤ እንዲሁም የማያጠራጥር መመሪያ ሊሰጠን የሚችለው በቃሉ አማካኝነት እግዚአብሔር ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሚታወቀው፤ ራዕይ በመሰጠት እንጂ፤ አንድን ነገር ለምን እንደሚያደርግ ገለጻ በመሰጠት አይደለም። እዳምና ሄዋንን “አትብሉ!” አላቸው እንጂ፤ ለምን መብላት እንደሌለባቸው ምክንያቱን አልገለጻቸውም። እነርሱም “ምን ማለትህ ነው? ለምን አንበላም” ብለው ለመጠየቅ አልደፈሩም። “ራዕይ”፤ እውነተኛ ራዕይ የሚሆነው፤ የራሳችን ሲሆን ብቻ ነው። የሰው ከሆነ ያ ለእኛ የተሰጠ ራዕይ አይደለም። ዛሬ የብዙ አማኞች ችግር፤ መከረጅን ስለተለማመዱ፤ የሌላውን ሰው ራዕይ እንደ ራሳቸው አድርገው በመውሰድ ራሳቸውንም ሆነ ሌላውንም ችግር ውስጥ ሲጥሉት ማየት የተለመደ ሆኗል።

አንድ ዕሁድ ጥቀት፤ በጣም የተዋበ ሀንጻ፤ በጥንታዊ ሰዕሎች ያጌጠ የመሰታወት መስኮቶች (stained-glass windows) ያሉት እንደ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን፤ የዕለቱ የሰንበት ፕሮግራም ከመጀመሩ ጥቂት ደቂቃ በፊት

ምዕመናኑ ሁሉ በጣም የሚከብድና የሚለቀጥ ነገር አጋጥሟቸው ነበር። የቤተ ክርስቲያኒቱ ምዕመናን ያስደነገጣቸውና ምችት ያልሰጣቸው ምክንያት በዚያን ዕለት አብረዋቸው ለማምለክ እንደ ዕንግዳ ሰው በመምጣቱ ነበር። ያ እንግዳ ሰው አለባበሱ የሚያስፈራ የሚያስደነግጥ ነበር። ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጣው የተቀዳደደ ቦት ጫማ አድርጎ፤ በጣምም ስለ የሆነ ሽሚዝ ለብሶ፤ እንዲሁም የካው በይ ባርኔግ አድርጎ ነው። ሰውየው ከላይ እስከ ታች ድረስ በጣም ቆሻሻ ስለ ነበር፤ ምዕመኑ በሙሉ በፍርሃትና በድንጋጤ ተምልቶ መንጫጫት ጀመረ።

የዕለቱ የእምልኮቱ ፕሮግራም እንዳለቀ፤ የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢያንን ዕንግዳ ሰው ለላምታ ከሰጠው በኋላ፤ በፕሮግራሙ ደስ ብሎት እንደሆነ ጠየቀው። ሰውየውም በጣም ደስ እንደተሰኘ ገለጸለት። መጋቢውም በሚቀጥለው ሳምንት የሚመጣ ከሆነ፤ ከዚህ የተለየ ልብስ ለብሶ መምጣትን እንዲያስብሰትና፤ እንዴት መልበሰ እንዳለበትም በጸሎት ኢየሱስን እንዲጠይቀው ነገረው።

በሚቀጥለው ሳምንት ያ ሰው ባለፈው ላምንት በለበሰው ሁኔታ እንደገና ለብሶ በመምጣቱ ምዕመኑ በጣም ተረበሸ። ከፕሮግራሙ መጨረሻ ላይ መጋቢው እንደተለመደው በላምታ ከሰጠው በኋላ፤ “ቤተ ክርስቲያን ስትመጣ እንዴት መልበሰ እንዳለብህ ኢየሱስን በጸሎት አልጠየቅኸውም ነበር እንዴት?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም “እንዴት መልበሰ እንዳለብኝ ጠይቄው ነበር። እርሱ ግን እዚህ ቤተ ክርስቲያን ተገኝቼ ስለማላወቅ፤ እንዴት መልበሰ እንዳለብህ እኔ አላውቅም” አለኝ። ቢል መለሰለት። ታሪኩ ተረት ይሁን እንጂ ትልቅ ትምህርት የያዘ መሆኑን መረዳት እያዳግትም።

እውነተኛውን ማንነታችንን በማያውቁት ዘንድ ትልቅ ሆነን እንታይም ይሆናል። ስለሆነም፤ አንዳንዶቻችን ብዙ ጊዜ በሌላው ሰው ዓይን ጎልተን እንድንታይ፤ ያልሆነውን ሆነን ለመቅረብ ብዙ ጥረት ሰናደርግ እንታያለን። እግዚአብሔር እኔንና እናንተን የፈጠረን “ራሳችንን እንድንሆን” ብቻ ነው። ሌላውን ሰው እንድንሆን ቢፈልግ ኖሮ እንደዚያ ሰው አድርጎ ይፈጥረን ነበር። ስለዚህ ሌላውን ሰው መስለን መኖር አያስፈልገንም። ከውሽትና ከክህደት ሁሉ በጣም አላፋረው ራሳችንን በመሆን ፈንታ ያልሆነውን ሆነን ለመታየት የምንሞክረው መከራ ነው። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ልዩ አድርጎ ስለፈጠረን፤ ለሁላችንም የተለያየ ዓላማ ስላለው፤ ለእኛ ካለው ዓላማ ውጪ ሌላውን ለመሆን ጥረት ማድረግ አያስፈልገንም።

እኔና እናንተ እግዚአብሔርን ለመምሰል እንጂ ሌላውን ሰው ለመምሰል ሙከራ ማድረግ የለብንም። ሐዋርያው ጴጥሮስ “...በቅዱስ ኑሮ እግዚአብሔርን

⁴ John Mason. Imitation is Limitation, Bethany House, Minneapolis, Minnesota, 2004.

በመምሰል፤ እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል?" (2 ጴጥ. 3፥11) ሲል፤ የቅድስና ሕይወት እግዚአብሔርን መስሎ መኖር እንደሆነ መግለጽ ነው። እግዚአብሔርን መስሎ በቅድስና ለመኖር ደግሞ ማውለቅና ማጥለቅ የሚገባን ነገር እንዳለ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲገልጽ፤ "...አታልሎ ወደ ኃጢአት በሚመራ ምኞት የተበላሸውን፤ አስቀድሞ ትኖሩበት የነበረውን፤ አሮጌውን ሰውነት አስወግዱ፤ አዕምሯችሁም በመንፈስ ይታደስ። በእውነተኛ ጽድቅና ቅድስና እግዚአብሔርን ለመምሰል የተፈጠረውን አዲሱን ሰውነት ልበሱ" ይላል (ኤፌ. 4፥22-24)። በቅድስና ለመኖር አሮጌውን አውልቀን፤ አዲሱን መልበስ እንጂ በአሮጌው ላይ አዲሱን መደረብ የለብንም።

6. በቅድስና ለመኖር ታዛዥነትን ይጠይቃል

እግዚአብሔር ሕይወታችንን የሚመዝኘው በሰው ሚዛን አይደለም። ከእርሱ ጋር ተቀራርበን በምንኖረው ኑሮና በሕይወታችን ላይ በሚታየው ገጸባሕሪ ነው። እግዚአብሔር አኔና አናንተ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማፍራታችንን የሚያረጋግጠው ባህብነው የመጽሐፍት ብዛት፤ ባለን ምድራዊ ሰውነት ሳይሆን ለቃሉ ባለን ታዛዥነት፤ እንዲሁም ከጌታ ጋር ባለን የተቀራረበ ግንኙነት ነው። የእግዚአብሔር ቃል የማይጨበጥ ረቂቅ የሆነ ፍልስፍና ሳይሆን በተግባር የሚታይ ነው። ሀሳብ ብቻ ሳይሆን፤ አማኞች በተግባር ሊገልጹት የሚችሉት ነው። የክርስቶስ ቃል መራራ የሚሆነው፤ ልባቸው ስተሰበረ፤ ለተዋረዱ፤ ሕብረተሰቡ ላልተቀበላቸው ሳይሆን፤ በራሳቸው ቅድስና ለሚመደቁ፤ ራሳቸውን ለሚያታልሉ የሃይማኖት ሰዎች፤ ሕይወታቸው እነርሱ እንደሚሉትና እንደሚያስቡት ቅድስና፤ ፍቅር፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር እውነተኛ የሆነ ግንኙነት ለሌላቸው ነው። ኢየሱስ አንደኛው ዓይነቶቹን "ምኞች፤... ግብዞች፤... ዕውር መሪዎች፤... እፋኝቶች፤... የተሰሰነ መቃብር..." (ማቴ. 3፥7፤ 12፤34፤ 23፤33) በማለት ይጠራቸዋል። "መንፈሳዊ ነን" ብለው መንፈሳዊነታቸውን በተግባር ለማይገልጹ ሃይማኖተኞች፤ ከገደቡ የሰማናቸው ኃይለኛ የሚመስሉ መጠሪያዎች የሚበዛባቸው አይመስለንም። የእግዚአብሔር ቃል ለሚታዘዙት ከማር ወለላ የበለጠ ግፋጭነት ያለው ነው።

ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ የሆነ ሕብረትና ግንኙነት ለመፍጠር "ታዛዥነት" መሠረታዊ የሆነ ቁልፍ ነው። የተቀደሰ ሕይወት ለመኖር፤ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን መታዘዝ ይጠይቃል። ዮሐንስ ንገር ግን እርሱ በብርሃን አንዳለ፤ ለኛም በብርሃን ብንመላለስ እርስ በርሳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ያጸናል" ይላል (1 ዮሐ. 1፥7)። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔርን ከመታዘዝ ሕይወት ውጪ መኖር፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለ

ንን ግንኙነት እንደሚያጠፋ እንረዳለን። አንዳንድ ክርስቲያኖች ሲያመልኩ መንፈሳዊ ሞቅታ ይሰማቸዋል። ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ አይኖሩም። በእውነት በማምለክ ፊንታ በስሜታቸውና በግል ልምምዳቸው አየተቃለሉ ናቸው። ለእነርሱ የእግዚአብሔር መገኘት የሚመስላቸው በውስጣቸው የሚሰማቸው ልዩ ስሜት ነው። ዮሐንስ "እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰማዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ይገባል" (ዮሐ. 4፥24) ይላል። እግዚአብሔርን ከመታዘዝ ውጪ የሆነ ሕይወት እየኖሩ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት መመሥረት አይቻልም። ሐዋርያው ዮሐንስ፤ "በጨለማ እየተመላለሰን ከእርሱ ጋር ሕብረት አለን ብንል አንዋሻለን፤ ለውኑ ትንም አንኖርም" ይላል (1 ዮሐ. 1፥6)።

መታዘዝ የሌለበት መንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት አይታይበትም። የእግዚአብሔርን እውነት ለማወቅ ከፈለግን፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም አለብን። ኢየሱስ "ማንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ቢፈልግ የለኔ ትምህርት ከእግዚአብሔር ወይም ከራሴ የመጣ መሆኑን ለይቶ ያውቃል" ይላል (ዮሐ. 7፥17)። መንፈሳዊ የሆነውን ነገር መረዳት ስንችል፤ ጥልቅ የሆነው የእግዚአብሔርን ነገር መረዳት እንችላለን። ሐዋርያው ጳውሎስ "መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው ከእግዚአብሔር መንፈስ የሆነውን ነገር ሊቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ነገር በእርሱ ሞኝነት ነው፤ በመንፈስም የሚመረመር ስለሆነ፤ ሊረዳው አይችልም። መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉንም ይመረምራል፤ ራሱ ግን በማንም አይመረመርም" ይላል (1 ቆሮ. 2፥14-15)። መንፈሳዊ የሆነውን መረዳት የሚያስችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ለማይታዘዙት ይህንን ዓይነቱን መረዳት አይስጥም። መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ የሆነውን ብዙ ነገር አንድናውቅ ያስተምረናል። የሚያስተምረን ግን ሙሉ በሙሉ በእርሱ ቁጥጥር ውስጥ ስንሆን፤ ራሳችንን በሙላት በመስጠትና እንዲሁም እርሱን በመታዘዝ ነው። በዚህ ዓይነት የመንፈስ ፍሬ ለማፍራት "መታዘዝ" ከፍተኛ ሥፍራ እንዳለው እንገነዘባለን።

እግዚአብሔርን መምሰል፥ በቅድስና መኖርን ይጠይቃል

እግዚአብሔር ልጆቹ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ብርቱ ሆነው እንዲያድጉ፤ እርሱን በማገልገል ውስጥ ብዙ ፍሬ ሲያፈሩ ማየት ትልቅ ደስታው ነው። በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብንሆን፤ በርኅሩኅ ልቡ፤ ተወዳዳሪ የሌለውን ውበቱን የሚያንጸባርቀውን የመንፈስ ፍሬ በሕይወታችን እንድናፈራ እጋውን ያስዛልናል። ይኸውም፦

- ፍቅር፤ ደስታና ሰላም በመስጠት ልብን፤ ቤተሰብንና ወዳጆችን ይሰውጣል።
- ትዕግሥትን፤ በኅይወት ፍርሃትን በመስጠት ለሰው ሁሉ በጎ የሆነውን ነገር ይመቻል።
- ታማኝነት፤ ገርኝነትና ራስን መግዛትን በመስጠት በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ሰናልፍ ድልን ይሰጠናል።

“ፍሬ” የሚለው ሀሳብ፤ የሰው ልብ ያለበትን ሁኔታ የሚገልጽ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ሥፍራ ተጠቅሶ እናነባለን። መልካም ነገር ሲሰው ልብ ውስጥ ካለ፤ ሕይወቱ በጽድቅ ፍሬ እንደ ተሞላ፤ ውስጣዊ ሕይወቱ “የተበላሸ” ከሆነ ግን፤ ሕይወቱ በመጥፎ ፍሬ የተሞላ እንደሆነ ግልጽ ነው። ኢየሱስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ የተቀበለ ማንኛውም ሰው፤ ክርስቶስ በሕይወቱ ስለሚኖር፤ የቅድስና ፍሬን በውስጡ ያፈራል። ጳውሎስም ይህንን እውነት ሲያረጋግጥ፤ “እግዚአብሔር ክብርና ምስጋና በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሚገኘው የጽድቅ ፍሬ እንድትሞሉ ነው” ይላል (ፊልጵ. 1፥11)።

ሐዋርያው ጴጥሮስ፤ እግዚአብሔርን መምሰል በቅድስና መኖር እንደሆነ ሲገልጽ፤ “...በቅዱስ ኑሮ እግዚአብሔርን በመምሰል፤ እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል?” (2 ጴጥ. 3፥11) ይላል። አማኝ እግዚአብሔርን መምሰል ይችላል ወይ? “እግዚአብሔርን የመምሰላችን” ምልክቱስ ምንድነው? ሐዋርያው ጳውሎስ “ጽድቅ የለም፤ አንድ በንኳ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም፤ ሁሉ ተሳሳተዋል በአንድነትም የማይጠቅሙ ሆኖታል፤ ፍርሃት የሚያደርግ የለም፤ አንድ በንኳ የለም” (ሮሜ 3፥11-12) ሲል፤ ሰው እግዚአብሔርን የመምሰል አቅም እንደሌለው መግለጹ አይደለም ወይ? ጳውሎስን የመሰለ ታላቅ መንፈሳዊ ሰው፤ “...በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁ...” (ሮሜ 7፥18) በማለት ስለ ራሱ ደካማነት ከተናገረ፤ እግዚአብሔርን መምሰል የሚችል ማን ነው? እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሳችንን የምናስማምደው እንዴት ነው? “እግዚአብሔርን መምሰል” ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ጋር ያሰውሰ ግንኙነት ምንድነው? “እግዚአብሔርን መምሰል” መልካም ገጸ-ባሕሪ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሚታይበት ሕይወት ማለት ይሆን? ስዚህ ምዕራፍ ውስጥ ለነዚህና አነዚህን ለመሳሰሉ ጥያቄዎች የተቻለንን ያህል መልስ ለመስጠት ሞክረናል።

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በአማኞች ሕይወት ውስጥ የክርስቶስን ባሕሪ መቅረጽ እንደሆነ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲገልጽ፤ “እኛም ሁላችን ባልተሸፈነ ፊት የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያንጸባረቅን፤ የእርሱን መልክ እንድንመሰል ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን፤ ይህም የሚሆነው መንፈስ ከሆነ ጌታ ነው” ይላል (2 ቆሮ. 3፥18)። የክርስቶስ ባሕሪ በአማኞች ሕይወት ውስጥ ሊታይ የሚችለውም፤ ከክርስቶስ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖራቸው ነው። ኢየሱስ ተከታዮቹን ብዙ ፍሬ ማፍራት እንዲችሉ በክርስቶስ ውስጥ መኖር እንዳለባቸው ሲገልጽላቸው፤ “በእኔ ኑረ፤ እኔም በእናንተ እኖራለሁ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ካልሆነ በቀር ብቻውን ፍሬ ሲያፈራ አይችልም፤ እናንተም በእኔ ካልኖራችሁ ፍሬ ሊታፈሩ አትችሉም” አላቸው (ዮሐ. 15፥4)።

ኢየሱስ ወደ ዓለም የመጣበትን ዓላማ ፈጽሞ ወደ እባቱ ለመሄድ ጥቂት ጊዜ ሲቀረው ለደቀ መዛሙርቱ ወደ እባቱ እንደሚሄድ እርሱ ቢሄድም በእርሱ ውስጥ መኖርን ከመረጡ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከእርሱ ጋር ሕብረት ማድረግን ከመረጡ ብዙ ፍሬ ሲያፈሩ እንደሚችሉ ነግሯቸው ነበር። ይሄ ተስፋ በደቀ መዛሙርቱ ሕይወት ብቻ ሳይሆን በእኛም ሕይወት ውስጥ ይፈጸማል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ማፍራት የምንችለው ከእርሱ ጋር ለንኖር (ለንተጣበር) ብቻ እንደሆነ ግልጽ ነው። ከእርሱ ጋር ያስን ግንኙነት እስከ መጨረሻው እንዲቀጥል በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እርሱ በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲኖር እኛም በእርሱ ፈቃድ ውስጥ እንድንኖርና የእርሱ ሕይወት ተካፋዮች እንድንሆን ጽኑ የሆነ ፍላጎት እንዲኖረን ያበፈልጋል።

መልካም ገጸ-ባሕሪ እግዚአብሔርን የመምሰል ምልክት ነው። “እግዚአብሔርን መምሰል” (Godliness) ክርስቲያናዊ ገጸ-ባህሪን የሚያመለክት ይሁን እንጂ “እግዚአብሔርን መምሰል” ከዚያ ሁሉ ይበልጣል። እግዚአብሔርን የመምሰል ምልክት ደግሞ “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” በሕይወታችን ጎልቶ መታየት ሲሆን ፍሬ ማፍራትም የመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ምልክት ነው። የወይኑ ተክል እንደሚገባው ሥር የሰደደ ከሆነ በሥሩ እማካኝነት በቂ ንጥረ ነገር (ምግብ) ስለሚያገኝ ከፍተኛ ዕድገትን ያሳያል። መንፈሳዊ ፍሬም በእኛ ሕይወት ውስጥ ማደግ የሚችለው ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን ነው። ከእርሱ ጋር የተያያዘን ስንሆን ይኸ ውም እርሱ በእኛ ሕይወት ውስጥ ሲኖር የእርሱ ባሕሪ የሆነው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ—ፍቅር፣ ደስታ፣ ትዕግስት፣ ሰላም፣ በጎነት፣ ቸርነት፣ ታማኝነት፣ የዋሃት፣ ራሱን መግዛት በእኛ ሕይወት መታየት ይጀምራል። ከእግዚአብሔር ጋር ያልተያያዘ ሕይወት የምንኖር ከሆነ የሥጋ እንጂ የመንፈስ ፍሬ እናፈራም። ጳውሎስ የመንፈስ ፍሬን ከመጥቀሱ በፊት የሥጋ ፍሬዎችን ዘርዝሯቸዋል (ገላት. 5፥19-21)።

“መልካም የቤተሰብ አስተዳዳሪ ትጉህና ታታሪ እገልጋይ ጥሩ አስተማሪ ሰጠታ ያለው እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ” በመባል መታወቅና መመስገን በጣም ደስ ያስኛል። ይሁን እንጂ “በባሕሪያችን እግዚአብሔርን ሳንመሰል” ወይም ቅድስና የሌለው ሕይወት እየኖርን ከስዎች የምናገኘው መልካም ስምም ሆነ እድናቆት ይህን ያህል ዋጋ የለውም። “እግዚአብሔርን መምሰል” (Godliness) (2 ጴጥ. 3፥12) የሚለው ቃል እዲስ ኪዳን ውስጥ ጥቂት ቦታ ብቻ የተጠቀሰ ቢሆንም መላው መጽሐፍ ቅዱስ ትኩረት የሚያደርገው “እግዚአብሔርን በመምሰል” ላይ እንደሆነ እናውቃለን። ጳውሎስ

የክርስትና ሕይወት ዋና መሠረት (ፍሬ ነገር) ምን እንደሆነ በጥቅሉ ሲገልጽ “እግዚአብሔርን መምሰል” (Godliness) እንደሆነ ይናገራል።

“...የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦልናል ይህም ጸጋ ኃጢአትንና ዓለማዊን ምኞት ከደን የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገዛዎ እናጠብቅን ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል” ይላል (ቲቶ 2፥11-13)።

“እግዚአብሔርን መምሰል” በጥንት ዘመን የነበሩ እማኞች ወይም “ፍጹም ቅዱስ” ተብለው የሚጠሩ ጥቂት እማኞች ብቻ የሚለማመዱት ሕይወት አይደለም። ማንኛውም ክርስቲያን “እግዚአብሔርን ለመምሰል” ራሱን ማለማ መድ አለበት። ሐዋርያው ጴጥሮስ “...በቅድስና ኑሮ እግዚአብሔርንም በመምሰል እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል...” (2 ጴጥ. 3፥12) በማለት በቅድስና እግዚአብሔርን መስለን መኖር እንዳለብን ያስበናል። በቅድሚያ ስለእግዚአብሔር ሙሉ የሆነ መስጠት ሳይኖረን እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሳንመሠርት ክርስቲያናዊ ገጸ-ባሕሪ እንዲኖረን ጥረት ማድረግ ውስጣችን ሳይለወጥ ውጪያችንን ብቻ ማስመራችን ስለሚሆን እግዚአብሔርን ደስ ልናስኘው እንችላለን። ያለሙሉ መስጠት መልካም ክርስቲያን ሲሆን ገጸ-ባሕሪ ስመያዝ መሞከር ወግና ሥርዓት እጥባቂዎች መሆናችን ይሆናል። በዚህ ዓይነት ሽክም ያልሆነው የእግዚአብሔር ሕግ (ትእዛዝ) ሽክም ሆኖ ይሰማናል። ስለእግዚአብሔር ያስን ሙሉ መስጠት የመልካም ገጸ-ባሕሪ ምንጭ (መሠረት) እንደሆነ እንወቅ። እማኝ እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝ ክርስቲያናዊ ባሕሪ በሕይወቱ እንዲዳብር ቀስቃሽ ኃይል የሚሆንለት ሕይወቱን ስለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ መስጠት ሲችል ነው።

1. እግዚአብሔርን መምሰል ታማኝነትን ይጠይቃል

በመንፈሳዊ ሕይወታችን ብዙ ፍሬ እንድናፈራ ወይም “እግዚአብሔርን እንድንመሰል” ለእግዚአብሔር ታማኞች ወይም በሙላት ለእርሱ የተሰጠን መሆን አለብን። እግዚአብሔርን በማፍቀር ውስጥ እያደገ የሚሄድ ማንኛውም እማኝ በባሕሪው እግዚአብሔርን እየመሰለ ይመጣል። ጳውሎስ ስለዚህ እውነት ሲመሰክር “...ሁላችንም የጌታን ክብር ባልተሸፈነ ፈታችን እናንጸባርቃለን፤ መንፈስ ከሆነው ጌታ የሚገኘው ይህ ክብር በክብር ላይ ክብርን እየጨመረ፤ ልክ ጌታን እንድንመሰል ያደርገናል” ይላል (2 ቆሮ. 3፥18)።

ክርስቲያናዊ ባሕሪ ለእግዚአብሔር ባለን ታማኝነት ወይም ባለን ሙሉ መስጠት ላይ የተመሠረተ ነው። ታማኝነታችንም በሀሳብ ብቻ ሳይሆን በተግባር የሚገለጽ ነው። ለእግዚአብሔር ያለንን አክብሮት የምንገልጸው በአምልኮት መንፈስ ልባችንን ወደ እግዚአብሔር በማንሳት ነው። በፍጹም ልባችንና በእውነት እርሱን በመውደድ ለእርሱ ያለንን ታማኝነት ወይም ሙሉ መስጠት እንገልጻለን። ጳውሎስ ክርስቶስን ለማወቅ ብቻ ሳይሆን እርሱን ለመምሰል ከፍተኛ ጥማት እንደ ነበረውና የሕይወቱም ትልቅ ዓላማ ይሄው እንደሆነ በመልዕክቱ ይገልጻል።

ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር የተራመደ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት የነበረው ሰው በመሆኑ በእግዚአብሔር ደስ የሚለው ሰው ነበር። ሄኖክ እርምጃውን የጠበቀ ለእግዚአብሔር ፍጹም የተሰጠ ልብ የነበረው ሰው በመሆኑ እግዚአብሔር በሄኖክ ደስ ተሰኝቶ ነበር። እግዚአብሔር በሄኖክ እረማመድ በጣም ደስ የተሰኘ እንደ ነበረ ሁለት ጊዜ ያህል ሙሴ መሰክሮለታል (ዘፍ. 5፡21-24)። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈውም ሰው ታላላቅ የእምነት አርበኞችን (አባቶችን) ስምና ታሪክ ሲዘረዝር ሄኖክንም ትልቅ ስፍራ ሰጥቶታል (ዕብራውያን 11)። እግዚአብሔርን መምሰል የሚቻለው በመጀመሪያ ደረጃ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት በመመሥረት እንደሆነ ቀደም ሲል ደጋግመን ገልጸናል። ለእግዚአብሔር ሙሉ የሆነ መስጠት ሳይኖረን እንዲሁም ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሳንፈጥር በሕይወታችን መልካም የክርስቶስ ገጽብሕሪ ሊታይን እይታችን ሊለዘጋጅን ሊታይን ይገባል። ለሰዚህ "እግዚአብሔርን ለመምሰል" ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን ግንኙነት ማጠናከር ይገባል።

እግዚአብሔርን ስንመሰል፣ ለእግዚአብሔር ጽኑ እቋም እንዲሁም ለእርሱ ሙሉ መስጠት ያለን መሆናችንን ሕይወታችን ይመሰክራል። ለእግዚአብሔር ያለን ሙሉ መስጠት (devotion) መዝሙር ስንዘምር ስናመልክ መጽሐፍ ቅዱስ ስናነብ እንዲሁም ስንጸልይ ብቻ ስለ እግዚአብሔር የሚሰማን ለሚት አይደለም። እነዚህ ሁሉ እስፋላጊ ነገሮች ቢሆኑም፣ ለእግዚአብሔር ያለንን ሙሉ መስጠት የሚያሳዩ አይደሉም። እየዘመሩ፣ እየጸለዩ፣ እያመለኩ በአኗኗራቸው (በሕይወታቸው) እግዚአብሔርን የማይመለሱ ብዙ አማኞች አሉ። ለእግዚአብሔር ያለን "ሙሉ መስጠት" እኛ የምናደርገውን እንቅስቃሴ ወይም ተግባር የሚገልጽ ሳይሆን ስለ እግዚአብሔር ያለንን አመለካከት ወይም እስተሳሰብ የሚያሳይ ነው። ለእግዚአብሔር ሙሉ መስጠት

ጠት (devotion) 1ኛ፣ እግዚአብሔርን መፍራት 2ኛ፣ እግዚአብሔርን ማፍቀር 3ኛ፣ እግዚአብሔርን ከልብ መፈለግን ይጠይቃል።⁵

1.1. እግዚአብሔርን መፍራት

እግዚአብሔርን ለመምሰል "ፈሪሃ እግዚአብሔር" በጣም አስፈላጊ ቢሆንም፣ ብዙዎች ይህንን እውነት እንደሚገባው የተረዱት አይመስሉም። "እግዚአብሔርን መፍራት" በብሉይ ኪዳን ዘመን ብቻ የነበረ ጊዜው ያለፈበት በዚህ በእሁኑ ዘመን የማያስፈልግ አድርገው የሚያስቡ ብዙ አማኞች አሉ። ሐዋርያው ዮሐንስ "ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሃት የለም..." (1 ዮሐ. 4፡18) የሚለውን ጥቅስ ያለአግባብ በመረዳት "ፈሪሃ እግዚአብሔር" በእዲስ ኪዳን ዘመን አስፈላጊ እንዳልሆነ አድርገው የሚያስቡ አሉ። እርግጥ ነው "እግዚአብሔርን መፍራት" የሚለው አሳብ በብዛት የተጠቀሰው በብሉይ ኪዳን ውስጥ ነው። ይሁን እንጂ በእዲስ ኪዳን ውስጥ "እግዚአብሔርን መፍራት" አስፈላጊ እንዳልሆነ አድርጎ ማሰብ ትልቅ ስህተት ይሆናል። ኤርምያስ 32፡40 ላይ እግዚአብሔር "ከእነርሱ ጋር የዘላለም ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ ለእነርሱ መልካም ነገር ከማድረግም አልገታም፤ በእውነት እንዲፈሩኝ አደርጋለሁ። ከዚያም በኋላ ፈታቸውን ከእኔ ወደ ሌላ አይመልሱም" ይላል። ጳውሎስም ሆነ ጴጥሮስ በቅድስና ለመኖር ዋና ምክንያት "ፈሪሃ እግዚአብሔር" እንደሆነ ይገልጻሉ።

- > ጳውሎስ "...እግዚአብሔርንም በመፍራት ቅድስናችን ፍጹም እንዲሆን እናድርግ" (2 ቆሮ. 7፡1) ሲል፤
- > ጴጥሮስ ደግሞ፤ "ለማንም ሳያላ በእያንዳንዱ ላይ እንደየሥራው የሚፈርደውን እግዚአብሔርን 'አባታችን' ብላችሁ የምትጠሩት ከሆነ በዚህ ዓለም በእንግድነት መጽተኞች ሆናችሁ ስትኖሩ እርሱን በመፍራት ኑሩ" (1 ጴጥ. 1፡17) ይላል።
- > ጆን መሪ የተባለውም ጸሐፊ "እግዚአብሔርን መፍራት፣ እግዚአብሔርን ለመምሰል ዋና ቁልፍ ነው" አለ።⁶

⁵ Jerry Bridges, The Practice of Godliness, Navapress, Colorado Spring, Colorado, 1983.

⁶ John Murray, Principles of Conduct, Grand Rapids, Mich. 1978.

➤ ነብዩ ኢሳያስ ስለ ኢየሱስ ሲናገር፤ “እግዚአብሔርን በመፍራት ደስ ታውን ያያል...” ይላል (ኢሳ. 11፥3)።

ኢየሱስ ፍጹም ሰው በመሆኑ እግዚአብሔር አብን በመፍራት ደስ ካለው፤ እኛም እግዚአብሔርን በመፍራት ደስ ሊለን ይገባል። የብዙዎቻችን ችግር “እግዚአብሔርን መፍራት” ምን እንደሆነ በትክክል አለመረዳታችን ነው። የዘመኑ ክርስቲያኖች “እግዚአብሔርን መፍራት” የሚለው አሳብ ትክክል የሆነ መረዳት ስለሌላቸው፤ የሚመለከቱት ጊዜ ያለፈበት፤ በአሁኑ ጊዜ በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ቦታ እንደሌለው፤ በብሉይ ኪዳን ዘመን እንጂ በአዲስ ኪዳን ዘመን እንደማያስፈልግ አድርገው ነው። ጌታን በቅርብ የሚያውቁትና በቅድስና የሚኖሩ አማኞች የሚታወቁት “እግዚአብሔርን የሚፈሩ” በመባል ቢሆንም፤ ዛሬ ግን “እግዚአብሔርን መፍራት” የሚለው ቋንቋ ለብዙዎች እንደማይዋጥላቸው የታወቀ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔርን መፍራት” የሚለውን ህሳብ የሚገልጸው በሁሉም ዓይነት መልክ ነው።

1ኛው/ የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ኃይልነት በማሰብ እርሱን በማክበር የሚሰማን ፍርሃት ሲሆን፤

2ኛው/ ግን በኃጢአት ላይ እግዚአብሔር የሚሰጠውን ፍርድና ቅጣት በማሰብ የሚሰማን ፍርሃት ነው።

አዳም እግዚአብሔር “አታድርግ” ያለውን ነገር በማድረጉ፤ ፈርቶ እንደተደበቀ እናውቃለን። ፍርሃቱ እግዚአብሔርን በማክበር ሳይሆን “አታድርግ” የተባለውን በማድረግ እግዚአብሔርን ፈርቶ መሸሹ ነው። አማኝ ከእግዚአብሔር ቁጣ ነጻ የሆነ በመሆኑ ይህን ዓይነት ፍርሃት ሊሰማው አይገባም። በሌላ በኩል ግን እግዚአብሔር ሰላው ቅድስናና ኃይልነት በማሰብ በፍርሃት መመሳሰል አለበት። “ፈሪሃ እግዚአብሔር” ለእግዚአብሔር ሙሉ መስጠት (devotion) ዋና መሠረት ነው። ከልብ የሚፈልቅ የፍቅር፤ የአክብሮትና የምስጋና መግለጫ ነው። ልባችን በፈሪሃ እግዚአብሔር ሳይሞላ፤ ለእግዚአብሔር የተሰጠ መሆን አንችልም። ፍጹም ጥልቅ የሆነ አክብሮት ከውስጣችን ሲፈልቅ፤ ከፍተኛ ፍቅር በተሞላ ሁኔታ አናመልከዋለን። ያም ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ መስጠታችንን ያሳያል። “እግዚአብሔርን በመምሰል” የሚኖር ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ፍቅር፤ ምሕረትና ጸጋውን ከማየቱ በፊት፤ ከብሩን፤ ኃይልነቱንና ቅድስናውን ያያል። አማኝ የእግዚአብሔርን ቁጣና ፍርድ ከመፍራት የዳነ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ፤

● “ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሃት የለም፤ ፍርሃት ከቅጣት ጋር የተያያዘ ስለሆነ፤ የሚፈራ ሰው ፍቅሩ ፍጹም አይደለም” ይላል (1 ዮሐ. 4፥18)። ይሁን እንጂ ኃጢአት ቢሠራ የሚቀጣ መሆኑን ስለሚያውቅ ደህንነቱን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ መፈጸም አንዳለበት ያውቃል (ፊልጵ. 2፥12፤ 1 ጴጥ. 1፥17)።

ለአማኝ “እግዚአብሔርን መፍራት” የሚሰማው፤ የእግዚአብሔርን ታላቅነት በማሰብ ከአክብሮት፤ ከፍቅር፤ ከአድናቆት ልብ አንደሆነ ከላይ ገልጸናል። በእግዚአብሔር ቁጣ ላይ የሚያተኩር ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ቅድስናና ከሁሉ በላይ በሆነው ክብሩ ላይ ትኩረት የሚሰጥ ነው። ኢሳያስ ንጉሥ ይዘንን በሞተበት ዓመት እግዚአብሔርን ከፍ ባለና ልዕልና ባለው ዙፋን ላይ ተቀምጦ ሲያየው፤ ታላቅነቱን በማሰብ መፍራቱንና መንቀጥቀጡን ሲገልጽ፤

● “እነሆ ከንፈሮቼ በረከሰበት ሕዝብ መካከል የምኖር፤ ከንፈሮቼ የረከሰብኝ ሰው ነኝ፤ የሠራዊት ጌታ የሆነ ንጉሡን እግዚአብሔርን በዐይኖቼ አይቻለሁና መጥፋቴ ስለሆነ ወዮልኝ አልሁ” ይላል (ኢሳ. 6፥5)።

ይህን ዓይነቱ ፍርሃት ታላቅነቱን በማሰብ አንጂ ኃጢአት ሠርቶ የሚደርስ በትን ቅጣት በማሰብ በልቡ ውስጥ የተፈጠረ ፍርሃት አልነበረም። ሐዋርያው ዮሐንስም እግዚአብሔርን በታላቅ ክብሩ ሆኖ በማየቱ የተሰማውን ስሜት ሲገልጽ፤

● “ባየሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ በእግሩ” ሥር ወደቅሁ፤ እርሱ ግን ቀኝ እጁን በላይ ጭኖ እንዲህ አለኝ፤ ‘አትፍራ፤ የመጀመሪያውና የመጨረሻው እኔ ነኝ፤ ሕያውም ነኝ...’ አለ (ራዕ. 1፥17)።

በእግዚአብሔር ፍርሃት ያልተሞላ ሰው ልቡ ለእግዚአብሔር የተሰጠ መሆን አይችልም። ለእግዚአብሔር ከላይ የገለጸውን ዓይነት አክብሮት፤ ፍርሃትና አድናቆት ሲኖረን፤ ለእግዚአብሔር ፍጹም የተሰጠ ልብ አንዳለን ያሳያል።

እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕሪ ያለው አማኝ፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር፤ ምሕረትና ጸጋ ከማየቱ በፊት፤ ተወዳዳሪ የሌለውን ክብሩን፤ ታላቅነቱንና ቅድስናውን በቅድሚያ ያያል። እግዚአብሔርን የሚመስል ባሕሪ የሚታይ በት አማኝ በልቡ ውስጥ እግዚአብሔር ሰላው ታላቅ ክብሩ ምክንያት መፍራትና መንቀጥቀጥ ብቻ ሳይሆን፤ እንደ ሰማያዊ አባቱ አድርጎ የማየት አምነትም በልቡ ውስጥ አለ። በአማኝ ልብ ውስጥ በእነዚህ ሁለት ነገሮች ምክንያት ውጥረት ከሌለ በእግዚአብሔር ላይ ያለው አምነትም ሆነ ትምክህት እየቀዘቀዘና አየጠፋ ይመጣል። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ጸሐፊ “...ወንድ

ምቹ ሆይ! በኢየሱስ ደም አማካይነት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት የሚያስችላንን መተማመኛ አግኝተናል" (ዕብ. 10:19) ሲለን፤ በሌላ በኩል ደግሞ "...ደስ በሚሰጥበት ሁኔታም በአክብሮትና በፍርሃት እናገልጻለሁ" ምክንያቱም አምላካችን የሚያቃዋል እሳት ነው" ይላል (ዕብ. 12:28-29)። እንዲሁም ጳውሎስ "እሳ እሳት ብለን የምንጮጥበትን የልጅነትን መንፈስ ተቀብላችሁ እንጂ እንደ ገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁም?" (ሮሜ 8:15) ሲል፤ በሌላ ሥፍራ ደግሞ፤ "...ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ይኖራል..." (1 ጢሞ. 6:16) በማለት እስፈራሪነቱን ሲገልጽ እናያለን። እግዚአብሔርን መፍራት የእግዚአብሔርን ኃይልነቱንና ታላቅነቱን ማየት ማለት ነው። በሰማይ ያሉ የዳኑትም እንኳን በታላቅነቱና በኃይልነቱ ምክንያት ይፈሩታል።

- "ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ! ሥራህ ታላቅና ድንቅ ነው፤ የአሕዛብ ንጉሥ ሆይ! መንገድህ ጽድቅና እውነተኛ ነው። ጌታ ሆይ የማይፈራህና ስምህን የማያከብር ማን ነው? አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና የጽድቅም ሥራህ ስለተገለጠ አሳዛብ ሁሉ ይመጣሉ፤ በፊትህም ይሰግዳሉ" ይላል (ራዕ. 15:3-4)።

ኃይልነት፤ ትክክለኛ ፈራጅነትና ቅድስና የእግዚአብሔር መለያ ባሕርያት ናቸው። እግዚአብሔርን ለማክበር እነዚህ መለያ ባሕሪዎቹ ከልባችን እንዲፈልቁ ይገባል። በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር በግብጻውያን ላይ የፈጸመውን ታላቅ ሥራ አይተው በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ እግዚአብሔርን እከበሩት። "እግዚአብሔር በአንዴት ያለ ታላቅ ኃይል ግብጻውያንን እንዳሸነፈ እስራኤላውያን ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርን ፈሩ፤ በእግዚአብሔርና አገልጋዩ በሆነው በሙሴ አመኑ" ይላል (ዘጸ. 14:31)። የእስራኤል ሕዝብ ከሙሴም ጋር "እግዚአብሔር ሆይ! ከአማልክት መካከል አንተን የሚመስል ማን ነው? በቅድስና እንደ አንተ አስደናቂ የሆነ ማን ነው? አንተ ያደረግሃቸውን ታምራትና አስገራሚ ሥራዎች ሊያደርግ የሚችልህ ማን ነው?" በማለት ዘመሩ (ዘጸ. 15:11)። እግዚአብሔርን መፍራት፤ የእርሱን ፍጹምነት ማመን፤ ቅድስናውን፤ ኃይልነቱንና ታላቅነቱን፤ እንዲሁም ተወዳዳሪ የሌለው ክብሩን እምኖ መቀበል ነው። የእግዚአብሔርን ክብሩንና ታላቅነቱን በቃላት ገልጾ መጨረስ የሚችል ሥጋ ለባሽ ሰው የለም። አሁን ግልጽ ባልሆነ ሁኔታ (በድንግዝግዝ) እናየዋለን። አንድ ቀን ግን ፊት ለፊት በግልጽ እናየዋለን። በግልጽ ስናየው የሚለ ማንን ፍርሃት ዛሬ በቃላት ለመግለጽ እቅምም ሆነ ችሎታ የለንም። ሐዋርያው ጴጥሮስ ለዚያ ቀን እንደንዘጋጅ በእሁኑ ወቅት በቅድስና መኖር እንደሚገባን፤ እርሱን እንደንመሰልና ቅዱስ እንደንሆን ይመክረናል። ወሰን የሌ

ለውን የእግዚአብሔርን ቅድስናን፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ኃጢአትን ምን ያህል እንደሚጠላ የመረዳት አቅም ቢኖረን፤ እግዚአብሔርን በመፍራት ክርስቲያኖዊ ገጸ ባሕሪያችን ምን ያህል በተለወጠ ነበር! ታዛዦች መሆናችን ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር እንደሚያሳየው ሁሉ፤ እግዚአብሔር መፍራታችንም ለእርሱ ያለንን ፍቅር ያሳያል።

1.2. እግዚአብሔርን ማፍቀር

"በእግዚአብሔር ፍቅር" ደሰ የሚለው፤ "ፈረሃ እግዚአብሔር" ያለው አማኝ ብቻ ነው። ለእግዚአብሔር ሙሉ መለጠት ያለው አማኝ፤ በኃጢአተኛው ሰውና ቅዱስ በሆነው እግዚአብሔር መካከል የነበረውን ክፍተት፤ እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስ ሞቶ እኛ ወደ እግዚአብሔር የምንደርስበት ድልድይ እንደሆነልን ያያል። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር የተለያየ ገጽታ ያለው ሲሆን፤ በግልጽ የታየው ግን ለእኛ ኃጢአት ብሎ ልጁን በመስቀል ላይ እንዲሞት ሲፈቅድ ነው። ከዚህ ጋራ ሲወዳደር፤ ሌሎች የፍቅሩ መግለጫዎች ሁሉ ሁለተኛ ደረጃ ናቸው። ሐዋርያው ዮሐንስ "እግዚአብሔር ፍቅር ነው" (1 ዮሐ. 4:8) ይላል። ፍቅሩንም እንዴት እንደገለጸ ሲናገር፤

"በልጁ አማካይነት ሕይወት እንድናገኝ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታል፤ በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅር ምን ያህል እንደሆነ ለእኛ ተገልጦአል። ፍቅር ማለት እንዲህ ነው፤ እኛ እግዚአብሔርን ስለወደድነው ሳይሆን እርሱ ስለወደደንና ኃጢአታችንን እንዲደመስስ ልጁን ስለላከልን ነው" ይላል (1 ዮሐ. 4:9-10)።

እውነተኛ የሆነ መንፈሳዊ ሰው፤ ከዚህ በፊት እግዚአብሔር ቁጣውን ሲገለጽበት የተገባው ሰው እንደነበረ፤ እርሱ ራሱ ጳውሎስ እንደሚለው "ከሁሉም የሚበልጥ ኃጢአተኛ" እንደነበረ ምንጊዜም እይረሳም። ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአተኞችን ለማዳን ወደ ዓለም እንደመጣ፤ በሞቱ ኃጢአቱን እንደተሸከመና ከእግዚአብሔር ቁጣ እንዳገኘው ጨምሮ ያውቃል። በዚህ ዓይነት በጎልጎታ ውስጥ የእግዚአብሔርን ፍቅር ያያል። የእግዚአብሔር ፍቅር ከጎልጎታ ውጪ ትርጉም የለሽ እንደሆነው ሁሉ፤ እንዲሁም ጎልጎታ ከእግዚአብሔር ቅድስናና ቁጣ (ፍርድ) ውጪ ትርጉም የለውም። ኢየሱስ የሞተው፤ እኔና እናንተ ዓላማ ያለው ሕይወት እንድንኖርና ለሕይወታችን ሙሉ ሰላምን ለመስጠት ብቻ ሳይሆን፤ በኃጢአታችን ምክንያት ተለይተን (ጠፍተን)

የነበርነውን ቅዱስ ክህንው እግዚአብሔር ጋር ሊያስታርቀን ጭምር ነው። ለኃጢአታችን ዋጋ ከፍሎ ሊቤገን በመስቀል ላይ ስለ እኔና እናንተ ሞተልን።

በኃጢአታችን ምክንያት ጠፍተን የነበርነውን ለኃጢአታችን ዋጋ ከፍሎ ከእግዚአብሔር ጋር ሊያስታርቀን ሞተልን። ከፍተኛ ዋጋ በመክፈል ጠፍተን የነበርነውን በጸጋው እድህን ከእርሱ ጋር እንድንከብር አደረገን። ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር የሚለካው ለእርሱ ባለን አክብሮትና ፍርሃት ነው። የእግዚአብሔርን ወሰን የሌለውን ታላቅነትን ቅድስናውንና ተወዳዳሪ የሌለውን ክብሩን የበሰጠ ባዩንና በተረዳን ቁጥር፣ በኃላጎታ ላይ የገለጸው ፍቅር ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ እንረዳለን። በዚህ መጠን አክብሮታችንና ለእርሱ ያለን ፍርሃት በጣም ከፍ ያለ ይሆናል። ዘማሪው “ኃጢአታችንን ብትከታተል፣ ማን ከፍርድ ሊያመልጥ ይችላል? ነገር ግን አንተን በማክበር እንድንታዘዝ ይቅር ትለናለህ” (መዝ. 130፡3-4) አለ። ዘማሪው ስለ ይቅርታው በማሰብ እግዚአብሔርን በአክብሮት ተሞልቶ እምልኮቱን መግለጹ ነው። እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሳችንን ሰናሰማምድ፣ እግዚአብሔርን በመፍራትና በመውደድ ውስጥ እናድጋለን። እነዚህ ሁለቱ ለእግዚአብሔር የመስጠታችን መሠረቶች ናቸው። እግዚአብሔር ዓለምን በሙሉ መውደዱን መረዳት ብቻ በቂ አይሆንልንም። በነፍስ ወከፍ እያንዳንዳችንን የሚወደን መሆኑን ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር በግል እንደሚወደን መረዳት፣ ሕይወታችን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ የተሰጠ እንዲሆን ያደርገዋል።

እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን ያህል ትልቅ እንደሆነ የመረዳታችን እቅም በየጊዜው እያደገ መሄድ አለበት። በክርስትና ሕይወታችን እያደገና እየበሰልን ስንመጣ፣ የራሳችንን ኃጢአተኛነት፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቅድስና መረዳታችንም እየጨመረ ይመጣል። በክርስቶስ ውስጥ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር የግላችን እድርገን መውሰድ አለብን። “እግዚአብሔር ዓለምን ወደል፤ እኔም በዓለም ውስጥ አንዱ ስለሆንኩ ይወደኛል” ማለቱ ብቻ በቂ አይደለም። በጅምላ ላይም እግዚአብሔር በግል እንደሚወደን ማወቅ አለብን። ይህንን ዓይነት መረዳት ሲኖረን ነው ልባችን በሙሉ መሰጠት ወደ እርሱ ሊሳብ የሚችለው። ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር ለወንጌል እገልግሎት የጠራው በመሆኑ ስለ ታላቅ ምሕረቱ በጥምና ያሰባል። ከዚህ በፊት ኃይለኛ የክርስቲያኖች እሳዳጅ እንደ ነበረ ያስታውሳል። ይህን እውነት ሲገልጽ፣ “ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአተኞችን ለማዳን ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል እውነተኛና በው ሁሉ ሊቀበሰው የሚገባ ነው” ይልና በመቀጠል በሰ ራሱ ሲናገር፣ “ከኃጢአተኞች ሁሉ የባሰው ኃጢአተኛ እኔ ነኝ። ነገር ግን ምሕረት ተደረገልኝ፤ ምሕረት የተደረገልኝም ኢየሱስ ክርስቶስ ወሰን የሌለ

ውን ትዕግስቱን ከሁሉ የባሰው ኃጢአተኛ በሆንሁት በእኔ ላይ በማሳየት በእርሱ ለሚያምኑና የዘላለም ሕይወት ለሚያገኙ ምሳሌ እንድሆን ነው” ይላል (1 ጢሞ. 1፡15-16)። ስለዚህ እውነት ሲያስብ “እሳዳጅነቱን” ላይሆን በአሁኑ ጊዜ ያለውን ሁኔታ ተመልክቶ የእግዚአብሔር ጸጋ ምን ያህል ሰፊና ትልቅ እንደሆነ በማድነቅ ነው።

ጳውሎስ ያለፈውን ሕይወቱን ሲመረምር፣ የክርስቲያኖች እሳዳጅ እንደ ነበረ ይግለጽ እንጂ ሌሎች አማኞች ካላቸው የሕይወት አቋም ጋር ራሱን እያነጻጽረው ነበር። ሌሎች አማኞች ለእግዚአብሔር ያላቸው መስጠት፣ ያላቸው ክርስቲያናዊ ገጽባሕሪ እርሱ ከደረሰበት ደረጃ ዝና ያልደረሰ በመሆናቸው፣ ጳውሎስ ራሱን ለማጽናናት ከሌሎች አማኞች ጋር እሳዳጃለሁ። ነገር ግን ራሱን ከእግዚአብሔር ቅድስና ጋር ሲያስተያይ፣ ከኃጢአተኞች ሁሉ የከፋ እንደሆነ አድርጎ ራሱን ማየት ቻለ። ከሰው ሁሉ የከፋ ኃጢአተኛ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር የሚወደው መሆኑን ተረዳ። የእግዚአብሔርን ፍጹም የሆነውን ፈቃዱን በማወቅ እያደገ ሲመጣ፣ ኃጢአተኛነቱን የበለጠ እየተረዳ ይመጣ ነበር። እንዲሁም እርሱን የመሰለውን ኃጢአተኛ ሰው ለማዳን ክርስቶስ ራሱን አሳልፎ በመስጠቱ፣ እግዚአብሔር ለእርሱ ያለው ፍቅር ምን ያህል ትልቅ እንደሆነ በመረዳት ይደነቅ ነበር።

እኛም ዛሬ ለእግዚአብሔር ያለን መስጠት መሠረቱ ሌላ ነገር ላይሆን የእግዚአብሔር ፍቅር ነው። ፍቅሩም በጸጋ ላይ የተመሠረተ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በፈጸመው ታላቅ ሥራ ላይ ነው። ስለዚህ በዕለታዊ ሕይወታችን ምንም ብናደርግ የእርሱ ፍቅር ፍጹም አይለወጥብንም። ብንደከም፣ በኃጢአት ብንወድቅ፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ከፍ ወይም ዝቅ ብንል፣ የእግዚአብሔር ፍቅር አጠያያቂ አይሆንብንም። ምክንያቱም ሁኔታዎች ፍቅሩን ስለማይወስኑት ነው። ከልጁ ከኢየሱስ ጋር እስከተያያዝን ድረስ፣ እግዚአብሔር እንደሚቀበለንና እንደሚወደን አንጠራጠርም። ጳውሎስ ምክንያቱን ሲገልጽ፣ “ይህንንም ያደረገው በተወደደ ልጁ አማካኝነት በነጻ የሰጠን ክቡር ጸጋ እንዲመሰገን ነው” ይላል (ኤፌ. 1፡6)።

ጳውሎስ እግዚአብሔር ለእርሱ ሰላለው ፍቅር ሲያስብ በጣም ደስ ይለው ነበር።

- ➡ “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ሊቃወመን ይችላል? (ሮሜ 8፡31)
- ➡ “...እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ሊኮንናቸው ይችላል?” (ሮሜ 8፡33)፤

- "...ለፈርድባቸው የሚችል ማን ነው?" (ሮሜ 8:34)
- "...ከክርስቶስ ሊለዩን የሚችል ማን ነው?" (ሮሜ 8:35) ካለ በኋላ መጨረሻ ላይ
- "...ስለዚህ ሞትም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን መላእክትም ቢሆን ባለሥልጣናች ቢሆኑም አሁን ያለውም ቢሆን በኋላ የሚመጣውም ቢሆን የሰማይ ኃይሎችም ቢሆኑ ከፍታም ቢሆን ዝቅታም ቢሆን ማንኛውም ፍጥረት ቢሆን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከተገለጠልን ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለዩን የሚችል ምንም ነገር እንደሌለ እርግጠኛ ነኝ" አለ (ሮሜ. 8:38-39)።

ጳውሎስ ለወንጌል እገልግሎት ያንን የመሰለ መስጠት ለምን እንደነበረው ምክንያቱን ሲገልጽ፤ "...የክርስቶስ ፍቅር ለሥራ ይገፋፋል" ይላል (2 ቆሮ. 5:14)። ለእግዚአብሔር ሙሉ መስጠት የሚጀምረው "እግዚአብሔርን በመፍራት" ሲሆን ያም ከላይ እንደገለጸው ታላቅነቱን ኃያልነቱንና ከብሩን በማሰብ የምንሰጠው የአክብሮት ፍርሃት ነው። እንዲህ ዓይነቱ ፍርሃት እንዲሁም እርሱ ፍጹምና ቅዱስ ሆኖ እኛን ኃጢአተኞችን እንዴት እንደወደደንና ልጁን አላልፎ እንደሰጠን ስንረዳ፤ የበለጠ እንድንወደው ያደርገናል። ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ኃያልነቱንና ቅድስናውን ስናስብ እርሱን የመፈለግ ጥማታችንም በዚያው መጠን እየጨመረ ይመጣል።

1-3. እግዚአብሔርን ከልብ የመፈለግ ጥማት፤

እግዚአብሔርን ለመምሰል ያለን ሙሉ መስጠት ከእርሱ ጋር ሕብረት እንዲኖረን የተቀራረቡ ግንኙነት ለመፍጠር የሚኖረን ፍላጎት ከውስጣችን የበለጠ ይቀሰቀላል። ራሱን እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማት ይኖረናል። መዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ አርባ ሁለትን የጻፈው ዘማሪ፤ ለእግዚአብሔር ያለው መናፈቅ ምን ያህል እንደሆነ ሲገልጽ፤

- "አምላክ ሆይ! ዋልያ የምንጭ ውሃ ለማግኘት እንደሚናፍቅ፤ እኔም አንተን ለማግኘት እናፍቃለሁ። ሕያው አምላክ ሆይ! ውሃ የመጠማትን ያህል አንተን እናፍቃለሁ፤ በፈትህ ለመሰንድ ወደ አንተ የምቀርበው መቼ ነው" ይላል (መዝ. 42:1-2)።

በመታደን ላይ ያለ ዋልያ ውሃ ለማግኘት ከሚናፍቀው የበለጠ ሌላ ኃይለኛ ፍላጎት እንደሌለ የታወቀ ነው። ዘማሪው እግዚአብሔርን የመፈለግና

ከእርሱ ጋር ሕብረት ለማበጀት ያለውን ጥማት ለመግለጽ ይህንን ምሳሌ ለመጠቀም አላመነታም።

ዳዊትም እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማቱን ሲገልጽ፤

- "እንድ ነገር ብቻ እንዲሰጠኝ እግዚአብሔርን ለመገሁት፤ የምፈልገውም እንድ ነገር ብቻ ነው፤ ይኸውም፤ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እንድኖር፤ በዚያም ሆኖ የእግዚአብሔርን ቸርነት እንዳደንቅ፤ አመራሩንም እንድጠይቅ ነው" ይላል (መዝ. 27:4)። ዳዊት እዚህ ላይ በእርሱ መገኘትና ውበት ደስ ለመለኘት ያለውን ፍላጎት ሲገልጽ እናያለን።

ዳዊት በሌላ ጊዜ ደግሞ

- "እግዚአብሔር ሆይ! አንተ አምላኬ ነህ፤ እንተን ለማግኘት በብርቱ እናፍቃለሁ፤ ሁለንተናዬ አንተን ይመኛል፤ ውሃ በማጣት ደርቆ እንደተሰነጣጠቀ መሬት ነፍሴ አንተን ተጠማች" ይላል (መዝ. 63:1)።

ሐዋርያው ጳውሎስም ይህን የመሰለ እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማት ነበረው። ጥማቱንና ምኞቱን ሲገልጽ፤ "ክርስቶስንና የትንሳኤውን ኃይል እንዳውቅ በሥቃይ ተከፋይ እንድሆንና በሞቱም እርሱን እንድመስል እመኛለሁ፤ ለሙታን ትንሣኤም እንድደርስ እናፍቃለሁ" ይላል (ፊልጵ. 3:10-11)። እውነተኛ መንፈሳዊ ሰው የውስጥ ፍላጎቱና ናፍቁቱ ሌላ ነገር ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረትን ማድረግ ነው። የእግዚአብሔርን ግርማና ኃያልነት እንዲሁም ቅድስናውን ሲያሰብ ከጎልጎታ በሚፈሰው ምሕረትና ጸጋ ሥር ሲኖር፤ ልቡ በጣም ወደሚወደው ጌታ ይላባል። ከጌታ በስተቀር በሌላ ነገር ልቡ አይረከም። የበለጠ ይፈልጋል እንጂ በወቅቱ ከጌታ ጋር ባለው ግንኙነቱ ረከቶ አይቀመጥም። እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማት ሲኖረን እርሱን ለማስደሰትና ለማክበር ፍላጎታችን ይጨምራል። ኢሳያስ "ሌሊቱን ሁሉ በሙሉ ልቤ አንተን እሻለሁ፤ አንተ በምድርና በእርስዋ በሚኖሩ ሕዝቦች ላይ ዳኛ ሆኑ በምትፈርድበት ጊዜ፤ በዎች ሁሉ የፍትሕን ምዝንት ተምረው ያውቃሉ" ይላል (ኢሳ. 26:9)። ኢሳያስ ይህን ከማለቱ በፊት፤ "...የልባችን ምኞት አንተን ማክበር ብቻ ነው" በማለት ምኞቱን ገልጿል (ኢሳ. 26:8)። ነብዩ በልቡ እግዚአብሔርን መፈለግ ብቻ ሳይሆን እርሱን ማክበርንም አጥብቆ ይፈልግ ነበር። እነዚህ ሁለቱ በአንድ ላይ የሚሄዱ ናቸው። እግዚአብሔርን በመምሰል ሕይወት ውስጥ የሚኖር እማኝ የሚፈልገው እግዚአብሔርን ብቻ ሳይ

ሆን ክብሩንም ጭምር ለማየት ነው። ለእግዚአብሔር የተሰጠ ልብ ያለው እማኝን ፈሪሃ እግዚአብሔር በውስጡ ያለው ነው። ዊልያም ሎ የተባለው ጸሐፊ "እግዚአብሔርን የመምሰል" ባሕሪ ምን እንደሆነ ሲገልጽ፤

"እግዚአብሔርን መምሰል" (Godliness) ለማኝ ለእግዚአብሔር ያለውን ታማኝነትና ሙሉ መስጠትን የሚያመልክት ነው። ለእግዚአብሔር የተሰጠ ሕይወት ያለው ለራሱ ፈቃድ የማይኖር የዓለማዊነት መንፈስ የማይታይበት በማንኛውም ነገር እግዚአብሔርንና ፈቃዱን የሚያስቀድም በዕለታዊ ሕይወቱ በሚያደርጋቸው እንቅስቃሴዎች ሁሉ እግዚአብሔርን የሚያከብር በሕይወቱ በሁሉም ነገር ስለ እግዚአብሔር ስምና ክብር የሚያስብ ነው" እሰ።⁷

"እግዚአብሔርን የመምሰል" ባሕሪ ያለው ሰው በሕይወቱ ውስጥ መካከለኛውን (ዋናውን) ሥፍራ እንዲይዝ የሚፈልገው እግዚአብሔርን ነው። ዕለታዊ ግዴታዎቹን ሲፈጽም እንኳን በልቡ ውስጥ የሚያስበው እግዚአብሔርን ማክበር ነው። ጳውሎስ ሰቆርንቶስ ሰዎች በጸፈው መልዕክቱ መብሉና መጠው፤ በጠቅላላው በዕለታዊ ሕይወቱ የሚያደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን የሚፈልግ መሆኑን ገልጿል። በሕይወቱ ውስጥ ለእግዚአብሔር ከፍተኛ ሥፍራ የሚሰጥ እማኝ ለእግዚአብሔር ባልተሰጠ ሕይወት ውስጥ ማደግ እንደማይችል ያውቃል። "እግዚአብሔርን ከልብ መፈለግ" የሚለው አሳብ በአሁኑ ጊዜ ለአንዳንድ አማኞች እንግዳ ነገር ሳይሆንባቸው አይቀርም። ለእግዚአብሔር ብዙ መሥራት መጽሐፍ ቅዱስን ማን በብዙ መጸለይና በጌታ ፊት በጽኑ መቆየት የሚለው አሳብ አስፈላጊነቱ ይገባል። እግዚአብሔርን መፈለግ ከእርሱ ጋር ሕብረት ለማድረግ ወይም የተቀራረበ ግንኙነት ለማድረግ መናፈቅ የሚለው አሳብ ግን ሚስጥራዊ ይሆንብናል። ወግ አጥባቂ ሃይማኖተኛ ሰው መሆን መሰሉ ይመስለናል። ክርስትናችን ተግባራዊ ወይም በሥራ የሚገለጽ መሆኑን ብዙዎች የተረዱት አይመስሉም።

እምነቱን በተግባር መግለጽ የሚፈልግ ከጳውሎስ የበለጠ ማን ይኖር ይሆን? በየቀኑ በትግል ውስጥ ያልፍ ከነበረው ከዳዊት የሚበልጥ ማን አለ? ይሁን እንጂ ሁለቱም ከሕያው እግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት (አንድነት) እንዲኖራቸው ሲመኙና ሲናፍቁ እናያቸዋለን። እግዚአብሔርም

ለእኛ ያለው ዕቅድ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። በአሁንም ጊዜ ኢየሱስ ለሎዶቅያ ቤተክርስቲያን እንዳለው "እነሆ እኔ በበር ቆሜ አንኳኳሁ" ማንም ድምጹን ሰምቶ በሩን ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ ገብቼ ከእርሱ ጋር እበላሁ" እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል" (ራዕ. 3፡20) በማለት ከእርሱ ጋር ሕብረት እንዲኖረን የልባችንን በር ያንኳኳል። ዮሐንስ በጳጥሞስ ደሴት ይህን ራዕይ ባየበት ዘመን በነበረው ባህል ውስጥ "አብሮ መብላት" ማለት ሕብረት መፍጠር ማለት ነበር።

አሁንም ኢየሱስ እኔና እናንተ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ሕብረት (ግንኙነት) እንድንፈጥር ይጠራናል። እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማት እርሱን ለማስደሰትና ለማክበር ያለንን ፍላጎት የበለጠ ይጨምራል። ጳውሎስም እግዚአብሔርን ለመምሰልና ለማስደሰት ጥማት (ፍላጎት) እንዳለው ገልጿል። እግዚአብሔርም ለእኛ ያለው ዓላማና ዕቅድ ይህን ዓይነት ፍላጎትና ፍፍቅ እንዲኖረን ነው። ነብዩ ኢሳያም ለእግዚአብሔር ያለውን ፍላጎትና ምኞት ሲገልጽ "ሌሊቱን ሁሉ በሙሉ ልቤ አንተን እሻሰሁ..." ይላል (ኢሳ. 26፡6)። እዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከፍ ብሎ ቁጥር 8 ላይ "...የልባችንም ምኞት አንተን ማክበር ነው" ይላል።

2. እግዚአብሔርን መምሰል እውነተኛ መለወጥን ይጠይቃል

በክርስቶስ ውስጥ እዲስ ሰው መሆን በጸጋ ማደግ የሚያስችለውን እዲስ አመለካከት ማግኘት (መያዝ) ነው። የተለወጠ ሰው "እዲስ የሆነ አመለካከት" ያለው ነው። ጆናታን ኤድዋርድ ይሄንን የእግዚአብሔርን ጥሪ የተቀበሉ ሰዎች የሚኖራቸውን "እዲስ መረዳት" ብሎ ይጠራዋል። ጳውሎስ እማኝ ሲኖረው ስለሚገባ ለውጥ ሲናገር "ስለዚህ ማንም ከክርስቶስ ጋር ቢተባበር እዲስ ፍጥረት ነው" አረጋው ፍጥረት አልፏል፤ በእርሱም ሥፍራ እዲስ ፍጥረት ተተክሏል" ይላል (2 ቆሮ. 5፡17)። በክርስቶስ መንፈስ አማካኝነት በሰው ውስጣዊ ሕይወት ውስጥ እውነተኛ ለውጥ ሲሆን

~ በስነ ልቦና "ራስን የማወቅ ሂደት"፤

~ በግብረ ገብ "የጠባይ ብስለት"፤

⁷ William Law, A Serious Call to a Devout and Holy Life, Grand Rapids, Mich., Sovereign Grace Publishers, 1971.

~ በሥነ መለኮት "ውስጣዊውን ሰው ማዳበር"
ማለት እንደሆነ ይታወቃል።

አነዚህ ሦስት ዓይነት አመለካከቶች ሰው ከራሱ ጋር ከሌሎች ለዎችና እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ያንጸባርቃል። ኢየሱስ የክርስቲያንን ባሕር የሚገልጸው ከልብ (ውስጣዊ እርሱነቱ) ጋር በማያያዝ ነው።

- "...ደግሰው ከመልካም ልቡ መልካምን ነገር ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከመጥፎ ልቡ ክፉውን ነገር ያወጣል። ሰው ለአፋ የሚናገረው ከልቡ ጥልቀት የተረፈውን ሰው" ይላል (ሉቃ. 6፥45)።
- ጳውሎስ ደግሞ "በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በኃይል እንድትጠነክሩ ክርስቶስንም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ ክፍሉ ባለጠግኻች መጠን ይሰጣችሁ" ይላል (ኤፌ. 3፥15-16)።

የክርስቲያን ጠባይ ማማሩ ክርስቶስን መምለሱ ነው። ለውጡም የሚጀምረው በዳነበት ቀን፤ አዕምሮውን፤ ልቡንና ሕይወቱን በክርስቶስ ኢየሱስ በቤል ወደ እግዚአብሔር በመስበበት ቀን ነው። ለክርስቲያን አዲስ መንፈሳዊ ጉዞ የሚጀምረው፤ ደህንነት ባገኘበትና የመጀመሪያውን የሕይወት ለውጥ በተለማመደበት ዕለት ነው። ያኔ በሕይወቱ የነበረውን እርጌ ልምምድ ትቶ ወደ አዲስ ልምምድ ይመጣል። በመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋ "አዲስ ፍጥረት" መሆን ማለት ነው። ጳውሎስ "ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው። እርጌው ነገር አልፏል፤ እነሆ ሁሉም አዲስ ሆኗል" (2 ቆሮ. 5፥17)። ኢየሱስ "እንደገና መወለድ... ከሞት ወደ ሕይወት መሻገር" (ዮሐ. 5፥24) ይለዋል። እንዲሁም በሌላ ሥፍራ "...ከአመጽ ሁሉ መቢዝገት" ይለዋል (ቲቶ 2፥14)።

"መለወጥ" (Conversion) ስለ አለፈው፤ ስለ አሁኑና ስለ ወደ ፊት አዲስ የሆነ አመለካከት መያዝ ነው። ክርስቲያን ስለ አለፈው ሕይወቱ ሲያስብ፤ እግዚአብሔር በጸጋው ሰውን ለመቤዝገብ የከፈለውን ክፍተት ዋጋ ያያል። መንፈስ ቅዱስ ውስጣዊ ሕይወቱን በመቀስቀስ ኃጢአቱን ተናዝዞ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ለመቀበል ያስቻለውን፤ ስለ አለፈው ኃጢአቱ በማስብ የበደለኛነት መንፈስ እንዳያስጨንቀው ነጻ ያደረገውን ጌታ ያመስግናል። "መለወጥ" ሰውን የማስታወስ ኃይሉንና ችሎታውን አይለውጥም። ይሁን እንጂ የበለጠ ግልጽ ያደርግሰታል። የክርስቶስ ኃይል ሰው ራሱን በመስታወት በትክክል ማየት የሚችለውን ያህል፤ እውነተኛው እርሱነቱን እያየ ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር ያንጸጽረዋል። ባለፈው ኃጢአቱ ይለማው

የነበረው ተስፋቢሰነት ትክክለኛ እርሱነቱን እንዲያይ አያደርገውም (ያዕ. 1፥22-25)። "የተለወጠ" ሰው "ስለ አሁኑ" አዲስ የሆነ አመለካከት ይኖረዋል። ከክርስቶስና ከክርስቶስ ሕዝብ ጋር ያለው ሕብረት ዛሬ ባለው ሕይወቱ መለኮታዊ ኃይል ይሰጠዋል። ስለ አለፈው ሕይወቱ ዛሬ ቁጭ ብሎ አያዝንም፤ ወይም አያለቅስም። ይህም ማለት "የተለወጠ ክርስቲያን" አሁን ባለው ምድራዊ ሕይወቱ ረክቶ የተቀመጠ ነው። ማለት አይደለም። የዳን ክርስቲያን የዛሬ ውን ብቻ ሳይሆን ስለ ወደፊቱም ሰፊ የሆነ አመለካከት ያለው ነው።

በአሁኑ ዘመን ባለነው ለዎች ስለ "ለውጥ" መጽሐፍ ቅዱስ ምን ትርጉም ይሰጠው ይሆን? መጀመሪያ መረዳት ያለብን ክርስቶስ ስዎችን ወደ ራሱ ሲጠራ ሁሉንም በአንድ ዓይነት ሁኔታና መልክ ሳይሆን በተለያዩ ሁኔታ መሆኑን ነው።

ከደቀ መዛሙርቱ መካከል እነ ዮሐንስ፤ እንድርያስና ጴጥሮስ ወደ እርሱ የመጡት ለእነ ኢየሱስ በመደነቅ ነው (ዮሐ. 1፥35-51)።

የወህኒ ቤት ጠባቂው ደህንነትን ያገኘው በሕይወቱ ትልቅ መደናገጥና ፍርሃት ከወደቀበት በኋላ ነው (ዮሐ. 16፥19-34)።

ሳምራዊቷ ቤት ደግሞ ከክርስቶስ ጋር ሰፊ ቃለ ምልልስ ካደረገች በኋላ "ይሄ መሲሁ ይሆን?" ብላ በመጠየቅ ነው (ዮሐ. 4፥29)።

እውነተኛ "የሕይወት ለውጥ" ያለው ሰው፤ ለእርጌው ተፈጥሮው የሞተ፤ በክርስቶስ ጸጋ እውነተኛ ተህድሶን ያገኘ ነው። እውነተኛ ለውጥን ያገኘ ሰው መንፈሳዊ ዕድገት የሚታይበት፤ በሚኖርበት ሕብረተሰብ ውስጥ በግል ሕይወቱም ሆነ ከቤተሰቡ ጋር በሚኖረው ኑሮ መልካም የክርስትና ጠባይ የሚታይበት፤ ባለው ዕውቀቱ የማይታበይ፤ ራሱን ዝቅ አድርጎ በትህትና የሚኖር ነው። "ሁሉን እውቃለሁ" አይልም። የሠራውንም "ትልቅ ነገር ሠርቻለሁ" ብሎ አጋኖና አተልቆ አያወራም። ጳውሎስ "የእግዚአብሔር መንግሥት የወሬ ጉዳይ ባይሆን የእግዚአብሔር ኃይል ነው" (1 ቆሮ. 4፥20) ያለውን በግል ሕይወቱ የሚለማመድ ነው። እግዚአብሔርን የመምለል ባሕር ያለው፤ በፍቅር ይኖራል (1ኛ ዮሐ. 4፥16)። በክርስትና ሕይወቱ የማያቋርጥ ትግል ቢኖርበትም፤ ከእሸናፊዎች ሁሉ የሚበልጥ መሆኑን እውቆ በእምነት ይኖራል (ሮሜ 8፥37)።

እግዚአብሔር ሁላችንንም ልክ እንዳለነው የሚወደንና የሚቀበልን መሆኑን ብናውቅም፤ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ኖሮን ከእርሱ ጋር አብረን መጓዝ እንድንችል፤ እውነተኛ የሆነ የውስጥ ለውጥ እንዲኖረን ያስፈልጋል። የሕይወት ለውጥ ሳይኖራቸው ቤተ ክርስቲያን የሚመለሰሱ በእኛ ዘመን ብቻ ሳይሆን፤ ጥንትም ነበሩ። ለዚህም የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኞችን እንደ ምሳሌ አድርገን መጥቀስ እንችላለን። ቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ቢኖርም፤ ብዙዎቹ እውነተኛ የሆነ የሕይወት ለውጥ ሳይኖራቸው የሚያመልኩና የሚያገለግሉ አማኞች እንደነበሩ፤ ጳውሎስ በጸፈላቸው መልዕክቶች መረዳት እንችላለን።

- "...አሁንም ስጋውያን ናችሁ-፤ እርስ በርሳችሁ ስለምትቀናኑ ስለምትከራከሩ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደለምን?" (1 ቆሮ. 3፥3)፤
- "በመካከላችሁ አሳፋሪ የዝመት ሥራ መኖሩ ይወራል፤ አንዲህ ዐይኑ የዝመት ሥራ በአረማውያን ዘንድ አንኳ የማይደረግ ነው-፤ ይኸ ውም የእንጀራ እናቱን አንድ ሚስት አድርጎ የሚኖር አለ ተብሏል" (1 ቆሮ. 5፥1)፤
- "ከእናንተ አንድ ክርስቲያን ከሆነው ወንድሙ ጋር ቢጣጣ፤ ጉዳዩን የእግዚአብሔር ሰዎች በፍርድ አንዲያዩለት ከማድረግ ፈንታ ለክስ ወደ አረማውያን የፍርድ ሸንጎ ለመሄድ እንዴት ይደፍራል?" ይላቸዋል (1 ቆሮ. 6፥6)።

ተፈጥሯዊው እኛነታችንን አይለወጥ እንጂ፤ በባሕሪ በእዕምሮና በሰሜት የተለወጠን ሰዎች እንድንሆን ይፈልጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ በጻፋቸው መልዕክቶች ውስጥ ይህንን እውነት ጨምሮ ገልጸዋል፤

- "...የውጪው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል" (2 ቆሮ. 4፥16)፤
- "ሳለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው-፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ አንሆሁሉም አዲስ ሆኖአል" (2 ቆሮ. 5፥17)፤
- "...የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፤ በአኦምሮአችሁም መንፈስ ታደሱ፤ ለእውነትም በሚሆን ጽድቅና ቅድስና አንድ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ" ይላል (ኤፌ. 4፥22-24)።

ሳይወስዱ ማደግም ሆነ ፍሬ ማፍራት ስለማይቻል፤ መጀመሪያ እንደ ገና መወለድ ግድ (አሰፈላጊ) ነው። እንደ ገና የተወለደ ሰው እውነተኛ ወይም ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ በሕይወቱ ይታያል። ለውጥ የማይታይበት ከሆነ ግን፤ እንደ ገና መወለዱ አጠራጣሪ ይሆናል። ክርስቶስን መቀበል፤ "የክርስቶስን አምላክነትንና አዳኝነትን ማመን ብቻ እንጂ፤ ንስህም ሆነ ለውጥ አሰፈላጊ አይደለም" ብለው የሚያምኑና የሚያስተምሩ እንዳንድ አስተማሪዎች መኖራቸው የታወቀ ነው። "እኔ በተፈጥሮ እንዲህና...እንዲህ ሲሆንኩ፤ ልክ እንዳለሁ ተቀበሉኝ" የሚሉ ሰዎች አሉ። እንደዚህ ዓይነቶቹ የክርስትና እምነት ለውጥ ያለበት ሕይወት መሆኑን መገንዘብ የተሳናቸው ናቸው። እንዳንድ አማኞች ጌታን ከተቀበሉ በኋላ ግልጽ የሆነ የሕይወት ለውጥ አይታይባቸውም። አሜሪካ ውስጥ እንዳንድ ክርስቲያኖች፤ ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት የሚሠሩትን ኃጢአት፤ ክርስቲያን ከሆኑም በኋላ እንደሚሠሩ ታውቋል። ለምሳሌ፤

(1) ሱስ የሚያስይዝ ዕጽ (ድራግ) ይወስዳሉ፤

(2) ሰከረው ወይም ጠጥተው ይነዳሉ። እንዲሁም

(3) ከጋብቻ ውጪ የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ይፈጽማሉ።

ክርስቲያኖች ሆነው ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች የሚፈጽሙትን ኃጢአት የሚፈጽሙበት ምክንያት ምን ይሆን? ጳውሎስ "...አዕምሯችሁ ታድሶ ሕይወታችሁ ይለወጥ እንጂ የዚህን ዓለም ሰዎች ክፉ ጠባይ አትከተሉ" (ሮሜ 12፥2) በማለት የሰጠውን ምክር ችላ የሚሉበት ምክንያት ለምን ይሆን? ብዙ ጊዜ ራሳችንን ለመለወጥ ጥሩ ክርስቲያን ለማድረግ ጥረት አድርገን አይሳካ ልንም። ታዲያ ራሳችንን እንዴት መለወጥ እንችላለን? ሊሰውጠን የሚችል ኃይል ምንድነው? ለውጡን የምናመጣው እኛ ነን? ወይስ እግዚአብሔር ነው? "ሰው የራሱን ዕድል ይወስናል" የሚለውን እባባል እምነን ሥር ነቀል ለውጥ በራሳችን ኃይል ለማምጣት ሞክረን ሳይሳካልን በመቅረቱ ተስፋ የቆረጥንበት ጊዜ ብዙ ነው። "የሚለውጠኝ እግዚአብሔር ነው" በማለት እጃችንን አጣምረን ብንቀመጥ ደግሞ የምንፈልገውን ዓይነት ሥር ነቀል ለውጥ ማግኘት እንደማንችል እናውቃለን። በመሠረቱ ሥር ነቀል ለውጥ ማግኘት የምንችለው፤ የእኛ ጥረት ከእግዚአብሔር አሠራር ጋር ሲጣመር እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ጳውሎስ "...በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ-፤ ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም፤ ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና" ይላል (ፊል. 2፥12-13)። ጳውሎስ "...የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ" ሲል ምን ማለቱ ነው? መዳን በእምነት እንጂ በእኛ ሥራ ነው።

እንዴ?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በሕይወታችን እውነተኛ ለውጥ ለማየት የእግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን የእኛም ድርሻ እንዳለበት ለመግለጽ የጠቀሰው አሳብ ነው። "...እግዚአብሔር በእናንተ ውስጥ ይሠራል" ሲል የጠቀሰው አሳብ ነው። "...እግዚአብሔር በእናንተ ውስጥ ይሠራል" ሲል የጠቀሰው አሳብ ነው። እኛ ብቻ የምንሠራው ሥራ ሳይሆን እግዚአብሔር የሚሠራው መሆኑን ያሳያል። በሰዚህ እውነተኛ ለውጥ በሕይወታችን እንዲታይ እግዚአብሔርና እኛ በእንደነት መሥራት አለብን። እውነተኛ ለውጥ የእኛን ፈቃድና ውሳኔ ንም ይጠይቃል።

እውነተኛ የሆነ ውስጣዊ ለውጥ ሊኖረን የሚችለው እግዚአብሔር እንዲለውጠን ፈቃዳችንን ማሳየት ስንጀምር ነው። ሰው ሳይፈቅድ ማንም በኃይል ሊለውጠው የሚችል የለም። የእግዚአብሔር ባሕር በውስጣችን እንዲኖር እኛ ካልፈቀድን እውነተኛ ለውጥ በውስጣችን ሊፈጠር አይችልም። ለመለወጥ ወስነን እርምጃ መውሰድ ስንጀምር የንደለንን ለመስጠት እግዚአብሔር የራሱን እርምጃ ይወስዳል። የእኛ ድርሻ ከሌለበት እግዚአብሔር አይሠራም። የእግዚአብሔር ድርሻ ከሌለበት ደግሞ ሥር ነቀል ለውጥ አይኖረንም። ጳውሎስ "ራሳችሁን የተቀደሰ መስዋዕት አድርጋችሁ ስጡ፤ ...በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ" (ሮሜ 12:2) ሲል "እግዚአብሔር ራሱ ይቅረዳችሁ እንጂ ዓለም የራሱን ቅርጽ አያውጣላችሁ" ማለቱ ነው። ለመለወጥ እግዚአብሔር የፈለገውን አድርጎ እንዲሠራን ሁለንተኛችንን ለእርሱ መስጠት የመጀመሪያው እርምጃችን ነው። የእኛ ድርሻ ተናችንን ለእርሱ መስጠት የመጀመሪያው እርምጃችን ነው። የእኛ ድርሻ እግዚአብሔር አሰፈላጊ የሆነውን ለውጥ እንዲያደርግ መቆቀድ ሲሆን የጌታ ድርሻ ደግሞ የእርሱን ባሕር በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲቀረጽ ማድረግ ነው።

3. ለውጣችን ሥር-ነቀል መሆን አለበት

ክርስቶስን እንደግል አዳኞችን አድርገን ስንቀበል፤ ከውስጣችን አንዳንድ ለውጦችን እናያለን። ያም ለውጥ ቀስ በቀስ በውጫዊው ሕይወታችን ላይ መታየት ይጀምራል። ለውጥ ስንል ምን ማለታችን ነው? ለውጣችን ምን ዓይነት ነው? በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ባላቸው አማኞች ሕይወት ውስጥ ሊታዩ ስለሚገባቸው የክርስትና ባሕሪ ችን እንመረምራለን። እነዚህ ባሕሪዎች ስለ ራሳችን ብቻ ከማስታወስ እልፈን ስለሌሎችም የምናስብ መሆናችንን እንዲሁም አስቸጋሪና ፈታኝ በሆኑ ሁኔታዎችም ውስጥ ስናልፍ ተስፋ የማንቆርጥ መሆናችንን የሚያሳዩ ባሕሪዎችንም ይጨምራል።

አንዳንድ ሰዎች የክርስትና እምነት 'አድርግ፣ አታድርግ' የሚል ሕግ ወይም ደንብ ያለበት ብቻ የሚመስላቸው አሉ። ነገር ግን የክርስትና ሕይወት የሃይማኖት ሥርዓት ሳይሆን ሕይወት ነው። የክርስትና እምነት ሕግና ደንብ የበዛበት ኃይማኖት ሳይሆን ሕይወታችንን ፍጹም ሊለውጥ የሚችል፣ ከእግዚአብሔር ጋር ቅርበት ያለው ግንኙነት የሚፈጥር ነው። ወደ ክርስቶስ ስንመጣ፣ ከውስጣችን መሠረታዊ ለውጥ ይሆንና አዲስ ሰዎች እንሆናለን። እንደ ገና መወለድ ማለት ይሄ ነው። ኢየሱስ በማቴ. 9:17 ስለ አሮጌውና ስለ አዲስ አቁማዳ የተናገረው ለውጥ ለምን እንደሚያስፈልግ መግለጽ ነው።

በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን አዲስ የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ውስጥ ይደረግ ነበር። አቁማዳው አዲስ ካልሆነ ብርቱውንና ኃይለኛውን የወይን ጠጅ ለመያዝ አቅም አይኖረውም። ነገር ግን የወይን ጠጅ ኃይለኛነቱ እየቀነሰ ሲመጣ፣ አቁማዳውም በቀላሉ የመተግጠፍ ችሎታው እየቀነሰ ይመጣል። በሰዚህ የቆየው የወይን ጠጅ በአሮጌው አቁማዳ ማኖር እንደሚገባው ሁሉ፣ እዲሱን የወይን ጠጅንም በአዲሱ አቁማዳ ማኖር ይገባል። ኢየሱስ "...በአረጅ የውሃ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር ማንም የለም፤ ይህን የሚያደርግ ቢኖር ግን አቁማዳው ይፈነዳል፤ የወይን ጠጅም ይፈላል፤ አቁማዳውም ተበላሽቶ ከጥቅም ውጪ ይሆናል። ነገር ግን አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ማኖር ይገባል፤ በዚህም ዐይነት ሁለቱም በደገና ተጠብቀው ይኖራሉ" (ማቴ. 9:17) አለ።

ኢየሱስ ይህን ምሳሌ የተናገረው ትልቅ ትምህርት ለማስተማር ፊልጎ እንጂ፣ ስለ ወይን ጠጅና ስለ አቁማዳ ለመናገር ፊልጎ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። አዲሱ የወይን ጠጅ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ የሚፈለው የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው። የእግዚአብሔርን ኃይል፣ ፍጹምነቱንና ቅድስናውን ለመያዝ ሕይወታችን አዲስ ወይም ፍጹም የተለወጠ መሆን አለበት። እውነተኛ የሆነ የውስጥ ለውጥ ሳይኖረን በአሮጌው ሕይወታችን ለመያዝ ብንሞክር ግን በተስፋ መቁረጥ ተሞልተን እንፈነዳለን። ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ ውስጣዊ የሆነ የባህሪ ለውጥን ይጠይቃል። የሚያስዘነው ግን በአሁኑ ጊዜ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ የሃይማኖት ሥርዓት መፈጸም እንጂ እውነተኛ ለውጥ የማያስፈልግበት ዘመን ይመስላል። በዚህ አሳብ ላይ ስፊትምህርት "በሕይወት መለታወት" ላይ ያቀረብን ስለሆነ፣ ጽሁፉን ፊልጋችሁ በጥንቃቄ እንድታነቡት እናሳስባችኋለን።⁸ የክርስትና ሕይወት ለውጥን የሚ

⁸ መለስ ወገን የሕይወት መስታወት፣ ክርስትና ያለቅድስና 2006.

ጠይቅ እንደሆነ እናውቃለን። ነገር ግን ይህን ለውጥ የምናመጣው እንዴት ነው? ለውጣችን በምንና በምንድነው?

4. ለውጣችን ምንን ያካትታል?

ለውጥ በሦስት አቅጣጫ፣ ይኸውም በባሕርይ (Behavior)፣ በሰብዕና (Personality)፣ በገጽ-ባሕሪ (Character) ላይ ያተኮረ መሆን አለበት።⁹

4-1. የባሕሪ ለውጥ ያስፈልገናል፤

አንዳንድ መንፈሳዊ ሰዎች መንፈሳዊ ሕይወታቸውን በግዛ እጃቸው ድን ገት ሲያበላሹ ማየት ባሁኑ ጊዜ በጣም የተለመደ ሆኗል። ክርስትናን አንዳንዶች የሚቀበሉት “አድርግ...አታድርግ” የሚል ሕግ (ትዕዛዝ) የያዘ አድርገው ነው። ሕጉን መከተል ሲያቅታቸው በቀላሉ ተሰፋ በመቁረጥ ሁሉንም እርግፍ አድርገው ይተውታል። ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን ጥሩ የክርስቲያን ባህሪ እንዳላቸው አድርገው ራሳቸውን ያቀርባሉ። ይሁን እንጂ ቀለበቅስ ከውስጥ ያለው እውነተኛ ባህሪያቸው ከውጪ መታየት ይጀምራል። የመሸነፋቸው ዋና ምክንያት በቅድሚያ ትክክለኛ ያልሆነውን ክፍል ለመለወጥ በመሞከራቸው ነው። የለውጥ ሂደታችን ባሕሪያችንን በመለወጥ መሆን የለበትም። እግዚአብሔር ውስጣዊውን ሕይወታችንን (እኛነታችንን) እንዲለውጥ ከእርሱ ጋር መተባበር አለብን። ውስጣዊ እኛነታችን ሲለወጥ ባህሪያችንም ይለወጣል። እግዚአብሔር ድርጊታችን የተለወጠ የሕይወት ፍሬ እንዲሆን ይፈልጋል።

4-2. ሰብዕና (Personality)፤

እግዚአብሔር መሠረታዊ የሆነ የሰብዕና (ፕሮሰናሊቲ) ለውጥ አይጠብቅም። ባሕሪ፣ ሰብዕናና ገጽ-ባሕሪ የተያያዙ ይሁኑ እንጂ በጣም የተለያዩ ናቸው። ሰብዕና (ፕሮሰናሊቲ) ውስብስብ ያለ ተፈጥሯዊ ባሕሪን የሚያሳይ ነው። በተፈጥሯችን ዝምታችን ወይም ተናጋሪዎች፣ ዓይን አፋሮች፣ ከሰው ጋር ተግባቢዎች፣ መሪዎች ወይም ተመሪዎች (ተከታዮች) ልንሆን እንችላለን። እግዚአብሔር ሲፈጥረን እነዚህን ከላይ የገለጽናቸውንና ያልገለጽናቸውን የተለያዩ ባሕሪዎችን ሰጥቶን እያንዳንዳችንን ልዩ አድርጎ ፈጥሮናል።

ክርስቲያን ስንሆን በአንዳንድ ነገር እንለወጥ እንጂ መሠረታዊ የሆነው ተፈጥሯዊው ባሕሪያችን አይለወጥም። ለምሳሌ፣ ዝምታችን ሆነን ከተፈጠርን፣ ጌታን ስንቀበል ዝምታችን ተለወጠ ተናጋሪዎች እንሆናለን ማለት አይደለም። ሰብዕናችን ከሥጋዊ አካላችን ጋር ይመሳሰላል። አጫጭር ከሆኑ ወላጆች ከተወለድን ምንም ያህል ተስማሚ ምግብ ብንመገብም ረጃጅሞች እንደማንሆን እናውቃለን። የሰብዕና ባሕሪያችንም ተመሳሳይነት አለው። ጌታን ስንቀበል ሰብዕናችን አይለወጥም። ሰብዕናችንን ሳይለውጥ ልክ እንዳለነው ይጠቀምብናል።

4-3. ገጽ-ባሕሪ (Character)

ገጽ ባሕሪ የጠሳይ ምርጥነት ነው። ማንም ሰው ሳያየን ወይም ብቻችንን ስንሆን ሆነን የተገኘነው እኛነታችን ነው። የውጪውን የሚያሳይ ሳይሆን የውስጥ ባሕሪን የሰውን እውነተኛ ማንነት የሚያሳይ ነው። ገጽ ባሕሪ ውስጣዊ ስለሆነ ለዎች በቀጥታ ሊያዩት አይችሉም። በተግባር ሲገለጽ ብቻ የሚታይ ነው። ጥሩነቱ ገጽ ባሕሪ ሊለወጥ የሚችል መሆኑ ነው። እግዚአብሔር ሰውን አዲስ ሲያደርገው ገጽ ባሕሪውም ሊለወጥ ይችላል። ገጽ ባሕሪው ሲለወጥ ባሕሪውም ይለወጣል። በክርስትና ሕይወት ዋናው የጦር ሜዳ ውስጣዊው ሰውነታችን፣ ገጽ ባሕሪያችን፣ ቅድሚያ እምንሰጠው ነገር፣ ውስጣዊው ብርታታችንና ድፍሪታችን ነው። እግዚአብሔር ገጽ ባሕሪያችንን ከውስጥ ወደ ውጪ እንዲለውጠን እስከንፈቀድለት ድረስ በባሕሪያችን የተሰወጥን እንሆንም። እግዚአብሔር ውስጣችንን፣ ገጽ ባሕሪያችንን እንዲለውጥ ስንፈቅድለት፣ እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕሪ ይኖረናል። የገጽ ባሕሪያችን ለውጥ የሚጀምረው በራሱ አምሳል እንዲያበጀን ከእግዚአብሔር ጋር ለመተባበር ፈቃዳችንን በመግለጽ ነው። ጳውሎስ “እንግዲህ ወንድሞቼ ሆይ! ሁላችንም እንዲታዩ እንዲታዩ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ፤ ይህም ማቅረብ የሚገባችሁ ቅንነት ያለው እውነተኛ አገልግሎት ነው። መልካሙንና ደስ የሚያሰኘውን ፍጹም የሆነውንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ እንድትችሉ እለምናችሁ ታድሶ ሕይወታችሁ ይለወጥ እንጂ የዚህን ዓለም ሰዎች ከፋጣባይ አትከተሉ” (ሮሜ 12፡1-2) ይላል። ይህን ሲል ምንም ነገር ሳታስቀሩ ሕይወታችሁን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ሰጡት ማለቱ ነው። እንግዲህ አምልኮት ማለት ይሄ ነው።

እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽ-ባሕሪ በሂደት እያደገ የሚሄድ እንጂ አንድ ቦታ የሚቆም አይደለም። ይህንን እውነት ሐዋርያው ጳውሎስ በራሱ ሕይወት

⁹ Tim Riter. Deep Down, Tyndale House Publishers, Inc. Wheaton, Illinois, 1995.

ወት ውስጥ የተለማመደው መሆኑን ይመስክራል። ክርስቶስን ለመምሰል ያለውን ናፍቆትና ጉጉት ሲገልጽ፤ “ይህን ሁሉ ገና አላገኘሁም፤ ወይም በዚህ ሁሉ ፍጹም ሆኜአለሁ ለማለት አልችልም፤ ይሁን እንጂ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እኔን የእርሱ አድርጎ ያዘጋጀልኝን ሽልማት ለማግኘት ወደፊት በመሮጥ እት ጋለሁ” ይላል (ፊልጵ. 3፥12)። ወህኒ ቤት ሆኖ፤ የሐዋርያነት እገልግሎቱን ጨርሶ ወደ ጌታ ለመሄድ ጥቂት ጊዜ ሲቀረውም እንኳን ሐዋርያው ጳውሎስ ክርስቶስን ለማወቅና እርሱን በመምሰል ለማደግ ፍላጎት እንደነበረው እናውቃለን። “ዕድገት” አለን በምንልበት አቅጣጫ እንኳን ገና እድገን አላበቃንም። ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ስዎች በጸፈው በመጀመሪያው መልዕክቱ እርስ በርሳቸው የሚዋደዱ መሆናቸውን ከገለጸላቸው በኋላ፤ “...ወንድሞች ሆይ! አሁን የምንመክራችሁ ይበልጥ እንድትዋደዱ ነው” ይላቸዋል (1 ተስሎ. 4፥10)።

በክርስቲያን ገጽብሕሪ ውስጥ የምናሳየው ዕድገት ከክርስቶስ ጋር ለመሆን እስከምንሄድበት እስከ መጨረሻው ጊዜና ሙሉ በሙሉ እርሱን መሰለን እስከንለወጥ ድረስ እንደሚቀጥል እንወቅ። ዕድገት በሂደት ላይ ያለ መሆኑ

ብቻ ሳይሆን፤ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ፍጹም አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔርን በመምሰል ገጽብሕሪያችን የማያድግ ከሆነ፤ ወደ ኋላ እየተመለሰን መሆናችንን እንወቅ። በመንፈሳዊ ሕይወት ምን ጊዜም አንድ ቦታ መቆም አይቻልም። ወደ ፊት ወይም ወደ ኋላ እየሄድን ነው። ገጽብሕሪና ጠባይ ልዩነታቸውና እንዲሁም እርስ በርሳቸው ያላቸው ግንኙነት ምንድነው? ስው

በተደጋጋሚ የሚያደርገው ነገር ቆይቶ ከጊዜ በኋላ የሰውየው “ገጽብሕሪ” ይሆናል። “ገጽ ባሕሪም” የሰውየውን ድርጊት ይወስናል። ይህም ማለት የምናደርገውን ሆነን እንገኛለን፤ የሆነውን እናደርጋለን¹⁰። ጠባይ የሰውን ገጽብሕሪ እንዲሁም ገጽብሕሪ የሰውን ጠባይ ይወስናል። ስለሆነም፤ እግዚአብሔርን ለመምሰል ሁልጊዜ ራሳችንን ማለማመድ በጣም አስፈላጊ ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጴጥሮስ፤ “በዚህ ምክንያት የሚከተሉት ነገሮች እንዲጨመሩላችሁ ትጉጉ በእምነት ላይ ደግነትን፤ በደግነት ላይ ዕውቀትን፤ በዕውቀት ላይ ራስ መቆጣጠርን፤ በራስ መቆጣጠር ላይ በትዕግሥት መጽናትን፤ በትግስት በመጽናት ላይ መንፈሳዊነት ጨምሩ” በማለት የሚመክረን (2 ጴጥ. 1፥5-6)። እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሳችንን በየቀኑ የማናለማምድ ከሆነ፤ የዚህን ዓለም ስዎች ክፉ ጠባይ እየተከተልን ነው (ሮሜ 12፥2)።

5. እግዚአብሔርን ለመምሰል ራስን ማለማመድን ይጠይቃል

በመንፈስ ቅዱስ እማካኝነት እግዚአብሔር በውስጣችን ሲኖር፤ የእርሱ ባሕሪ ወደ እኛ ይተላለፍና እርሱን እንመስላለን። መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን በሁሉም እቅጣጫ እንዲያበጀን ስንፈቅድለት፤ እርሱ አበጃጅቶ ይሠራናል። ያም ከውጪ በሚታየው ባሕሪያችን ውስጥ ይገለጻል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዲታይ ከእግዚአብሔር ጋር መተባበር አለብን። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላን ጤናማ ክርስቲያኖች ከሆንን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ይታይብናል። መንፈስ ቅዱስ እንዲከተኩትን፤ አረሙን ነቃቅሎ ከውስጣችን እንዲጥል፤ ውሃ እንዲያጠጣ ስንፈቅድለት፤ ውስጣዊ የሆነ ለውጥ፤ ይኸውም እግዚአብሔርን የሚመስል ባሕሪ በውስጣችን መታየት ይጀምራል። ስለዚህ እግዚአብሔርን ለመምሰል የእኛን ፈቃደኝነት ይጠይቃል። የእግዚአብሔር ባሕሪ በእኛ ውስጥ እንዲታይ፤ ከማንኛውም ነገር የበለጠ እግዚአብሔርን በኃይል መፈለግ አለብን። እንዲሁም የክርስቶስን ባሕሪ ያልሆነውን ሁሉ ከሕይወታችን ማስወገድ አለብን። በአሮጌውና በኃጢአት ኛው ሕይወታችን ውስጥ መንፈስ ቅዱስን ማስተናገድ እንችልም።

¹⁰ Jerry Bridges, The Practice of Godliness. Nava Press Publishing Group, Colorado Springs, Co. 1983.

ጢሞቴዎስ በመንፈሳዊ ሕይወቱ የቆየና ሰብዙ ዓመት የእገልግሎቱ ተባብሮ በሆነው ምክር እንደሚታወቅለት በማመን ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "...በመንፈሳዊ ነገር ራሱን አለማመድ...በሰውነት ማጠናከሪያ ትምህርት ራሱን ማለማመድ ጥቅሙ ጥቂት ነው-1 ራሱን በመንፈሳዊ ነገር ማለማመድ ግን ለሌሁንና ለሚመጣው ሕይወት ተሰፋ ሰላላው ለሁሉ ነገር ይጠቅማል" (1 ጢሞ. 4:8) በማለት ይመክረውና ያደፋፍረው እንደነበረ ቀደም ሲል ገልጸናል። የሰረገው ተወዳዳሪዎች ከዋናው ውድድር በፊት ብርቱ ልምምድ ማድረግ እንዳለባቸው ይታወቃል። በሌላውም ዓይነት ውድድር ልቆ ለመገኘት የሥጋም ሆነ የእዕምሮ ልምምድ ወይም ዲሲፕሊንን ይጠይቃል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን "እግዚአብሔርን በመምሰል ራሱን እስማምድ" ብሎ ከመከረው ምክር ውስጥ አንዳንድ መሪ የሆኑ መመሪያዎችን እናገኛለን። ይኸውም፤

በየትኛውም ስረገጥ ጥሩ ውጤት ለማግኘት ስረገጥተኛው ምንም ያህል የተፈጥሮ ችሎታ ቢኖረውም የሚያለማምደው ችሎታና ዕውቀት ያለው አስተማሪ ወይም አስልጣኝ ያስፈልገዋል። አስልጣኙ ተወዳዳሪውን ስረገጥተኛ በልምምዱ ወቅት እስከ መጨረሻው ድረስ እንዲደርስ ይገፋፋዋል፤ ጥቃቅን የሆኑ ስህተቶችን ሁሉ ያስየዋል፤ ጠቃሚ ሆኖ የታየውን እርማት ይሰጠዋል። ይህን ዓይነት አስልጣኝ ከሌለው ስረገጥተኛው ምንም ያህል የተፈጥሮ ስጦታ ቢኖረው በውድድሩ ውስጥ እሸናፊ መሆን አይችልም። ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚያለማምደን የሚያስተምረን መንፈስ ቅዱስ ያስፈልገናል። ልንደርስበት ከምንችለው ከፍተኛ ደረጃ ላይ መድረስ እንድንችል መንፈስ ቅዱስ በማስተማር በመገሰጽ በማረም እግዚአብሔርን እንድንመስል ያስማምደናል። ከሁሉም ነገር የበለጠ ቃሉን በማስተማር ያስማምደናል። ስለዚህ እግዚአብሔርን በመምሰል ለማደግ የምንፈልግ ከሆነ ሁልጊዜ ሲቃሉ ራሳችንን የሰጠን መሆን አለብን።

(1) እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ አንደኛው መሠረታዊ መመሪያ ተቀባይነት ያለውና አርሱን ደስ የሚያስኝ ሙሉ መሰጠት ነው። ይሄ ሙሉ መሰጠት በተለያዩ መንገድ ሊገለጽ ይችላል። እግዚአብሔርን ደስ ለማለገጥና ለማክበር እውነተኛ ፍላጎት ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔርን ከመውደዳችን የተነሳ ልንታዘዝ ይገባል። በማለት ወይም ለእግዚአብሔር ካለን መሰጠት ሊሆን ይችላል። ብዙ ጊዜ ምክንያቶቻችን በእኛ ፍላጎት ላይ የተመሠረቱ ይሆናሉ። የሴፍ የጳጢፋር ሚስት ኃጢአት እንዲሠራ ስታባብለው የእምቢታውን ምክንያት ያደረገው "ችግር ላይ እወድቃለሁ" ብሎ ሳይሆን "ይህን ክፉ ድርጊት ፈጽሜ እንዴት በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት እሠራለሁ" (ዘፍ. 39:9) በማለት ነው። በንጽህና መኖርን ምክንያት ያደረገው መልካም ስም እንዲኖረው

ለራሱ እስከ ሳይሆን እግዚአብሔር ያንን ዓይነት ተግባር የሚጸድቁ መሆኑን በማወቁ ነው።

- (2) እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ ሁለተኛው መሠረታዊ መመሪያ አርሱን የመምሰል ገጽብሕሪ እንዲኖረን የሚያስችለንን ኃይል የምናገኘው ከክርስቶስ እንደሆነ በመረዳት ነው። ጳውሎስ "እገልግሎታችንን መፈጸም እንድንችል ብቃትን የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው" ይላል (2 ቆሮ. 2:15)። እንዲሁም ፊልጵሰዮስ 4:13 "ክርስቶስ በሚሰጠኝ ኃይል ሁሉን ነገር ማድረግ እችላለሁ" ይላል። መልካም የክርስትና ሕይወት ለመኖር የሚያስችለንን ጥበብና ኃይልን የምናገኘው ከሰው ሳይሆን ከክርስቶስ ነው። ይህንንም ኃይልና ጥበብ የምናገኘው ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን ብቻ ነው።
- (3) እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ ሦስተኛው መሠረታዊ መመሪያ እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ ከክርስቶስ የሚገኝ ይሁን እንጂ በሕይወታችን እንዲታይና እንዲታወቅ ማድረግ የእኛ ኃላፊነት መሆኑን መረዳት ነው። ከመመሪያዎቹ ሁሉ ለመረዳትና ተግባራዊ ለማድረግ ይሄኛው ከባድ ነው። ዛሬ ኃላፊነት እንዳለብን ተረድተን በራሳችን ጉልበት እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ እንዲኖረን እንጥርና፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በራሳችን መደገፋችን ትክክል እንዳልሆነ ተሰምቶን ፈታችንን ወደ ክርስቶስ እናዞራለን። ይሄ ሙሉ በሙሉ ኃላፊነታችንን እንዘነጋለን። መጽሐፍ ቅዱስ በጌታ መታመን እንዲሁም የራሳችንን ድርሻ መፈጸም ሁለቱም አሰፈላጊዎች እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገር መረዳት አለብን።
- (4) እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ አራተኛው መሠረታዊ መመሪያ አርጌውን መጣልና አዲሱን መልበስን የሚጠይቅ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ "...የጎደፈውን አርጌውን በውነታችሁን አውልቃችሁ እንድትጥሉ ተምራችኋል፤ ደግሞም በአእምሯችሁ መንፈስ እንድትታደሱ እውነተኛ በሆነው ጽድቅ እንዲሁም ቅድስና እግዚአብሔርን እንዲመስል የተፈጠረውን አዲሱን ሰው እንድትሰጡ ነው" ይላል (ኤፌ. 4:22-24)። እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ እንዲኖረን አርጌውን ባሕሪያችንን አስወግደን የአዲሱን ሰው ባሕሪ እንድንይዝ ያስፈልጋል።
- (5) እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽብሕሪ ስምስተኛው መሠረታዊ መመሪያ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዲታይ መፈለግ ነው። የተማርነውን ተግባራዊ የማድረግ መሠረታዊ መመሪያ እግዚአብሔርን የመምሰላችን ምልክት የሚሆነውን ባሕርያት ሚዛናዊ በሆነ መንገድ

በሕይወታችን እንዲታይ ኃላፊነት እንዳለብን መረዳት ነው። አንዳንድ እግዚአብሔርን እንድንመስል የሚያደርጉን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዲታዩ ለማድረግ ከሌሎቹ የበለጠ አስቸጋሪ (ከባድ) ሊሆኑ ይችላሉ። ስለሆነም የእኛን የበለጠ ትኩረትና ብርቱ ጸሎት ይጠይቃል። እግዚአብሔርን ለመምሰል ከፍተኛ ዋጋ የምንከፍልበት ጊዜ ይኖራል።

3

የመንፈስ ፍሬ የማፍራት ቅድመ ዝግጅት

ብዙዎቻችን የወይን ተክል (እርሻ) አይተናል። በአጠገቡ ስናልፍ፣ በተለይ በጸደይና በቢጋ ወራት የወይን ተክል ሕይወት እንዳለውና እንደሌለው ብቻ ሳይሆን፣ ፍሬ አፍርቶም እንደሆነ በዓይናችን መቃኘታችን አይቀርም። ዛፉ ፍሬ ማፍራቱን በድምጽ ወይም በንግግር እይገልጽም። ነፋስ ሲያወዛ ውዛው እንጂ በራሱ ኃይል ከቦታ ወደ ቦታ እይዘልም፤ ምንም ዓይነት ድምጽ አያሰማም። ሕይወት ያለውና ፍሬያማ መሆኑን ሰይተን የምናውቀው፣ ፍሬውን በዓይናችን ስናይ ብቻ ነው። ምንም ዓይነት ድምጽ ሳያሰማ መጀመሪያ ዕንቡጥ፣ ቀጥሎ ፍሬ፣ በመጨረሻም ስመበላት የደረሰ ጣፋጭ የወይን ፍሬ አፍርቶ እናያለን። የወይን ተክል ፍሬያማነቱ የሚለካው፣ በቅርንጫፎቹ ትልቅነት ሳይሆን በተሸከመው ፍሬ ነው።

በአማኝ ሕይወትም ውስጥ መንፈስ ቅዱስ መኖሩን የምናረጋግጠው፣ ያለው በአምልኮት ላይ ሲያጨበጭብ፣ ሲዘል፣ ሲጮኽ ሳይሆን፣ በየቀኑ በሚኖረው የክርስትና ሕይወት ነው። የወይን ዛፍ ምንም ዓይነት ድምጽ ሳያሰማ ፍሬ እንደሚያፈራው ሁሉ፣ አማኝም ምንም ዓይነት ድምጽ ሳያሰማ በሕይወቱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማፍራት ይችላል። ስለሆነም፣ “ፍሬዬን አያችሁልኝ ወይ?” በማለት ማስታወቂያ ማውጣት አያስፈልገውም። የወይን ዛፍ በቂ

ውሃ (ዝናብ)፤ በቂ የጸሀይ ብርሃን፤ ከመሬት ውስጥ በሥሩ አማካኝነት አስ ፈላጊ የሆኑ ንጥረ ነገሮችን ሲያገኝ፤ እንዲሁም የደረቁ ቅርንጫፎች ተቆር ጠው ሲጣሉ፤ ብዙ ፍሬ ማፍራት ይችላል።

የወይን ዛፍ እንደሚገባው እንዲያደግፍ ብዙ ፍሬ እንዲያፈራ፤ ገበሬ አንዳንድ እስፈላጊ የሆኑ ዝግጅቶችን በቅድሚያ ማድረግ አስበት። ዛፉ ከመተከሉ በፊት መሬቱ እንደሚገባው መቆፈር፤ መኮተኮት፤ እንዲሁም ስው ሳይተክላቸው እንዲሁ የበቀሉ አረሞች ቢኖሩ፤ ተነቅለው መጣል አስባ ቸው። ልክ እንደዚሁ በአማኞችም ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እን ዲያደግ፤ ቤተ ክርስቲያን ለምዕመኖቿ አንዳንድ ሁኔታዎችን ማስተካከል እለባት። ከአማኞች ሕብረት ውጪ ሌላ ሕብረት በመፍጠር፤ ወይም ብቸኛ ሕይወት በመኖር በአማኝ ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሊያደግፍ ሊያብብ ስለማይችል፤ በአማኞች መካከል ጥሩ የሆነ ሕብረት እንዲኖር ቤተ ክርስቲያን አንዳንድ ሁኔታዎችን ማመቻቸት እለባት። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዲበቅል፤ ሕይወትን የሚያረስርስ የእግዚአብሔር የበረከት ዝናብ፤ የሰውና የእግዚአብሔር ፍቅር፤ እንዲሁም ጸሎት ያስፈል ጋል። በተጨማሪ በዛፉ ላይ የደረቁ ቅርንጫፎች ቢኖሩ ተቆርጠው መጣል እንደሚያስፈልጋቸው ሁሉ፤ በእኛ በአማኞች ሕይወትም ውስጥ አንዳንድ ልማዶችና መጥፎ ጠሳዮችን እግዚአብሔር ቆርጦ እንዲያስወግድልን መፍ ቀድ አስብን።

ኢየሱስ በሕይወታችን ጥቂት ብቻ ሳይሆን ብዙ ፍሬ እንድናፈራ ይፈል ጋል። በክርስትና ሕይወት የቆየንበት ረጅም ዘመን፤ በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት ወሳኝነት የለውም። አንዳንድ አማኞች፤ በክርስትና ሕይወታቸው ሃያና ሠላሳ ዓመት የቆዩ ቢሆኑም፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ጨርሶ የማይታይባቸው አሉ። እነዚህ ፍሬ-እልባ የሆኑ አማኞች፤ ፍሬ እንዳያፈሩ የሆኑበት ምክንያት፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው አንድ ዓይነት ችግር ይኖር ቸው ይሆናል ብለን መገመታችን አይቀርም። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወ ታችን ለማፍራት፤ ከክርስቶስ ጋር መጣበቅ ወይም መያያዝ እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና፤ በእኔ የሚኖር፤ እኔም በእርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል” (ዮሐ. 15፥5) ይላል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የማይታይብን ከሆንን፤ ከክርስቶስ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንደሌለን ይታወቃል።

ሐዋርያው ጳውሎስ በግላትያ ምዕራፍ 5 ላይ ስለ “ሥራና” ስለ “ፍሬ” ጽፏል። “ሥራ” የሚለውን ቃል ስንሰማ ወደ አዕምሯችን የሚመጡት ነገሮች

“ድካም፤ ልፋት፤ እንቅስቃሴ፤ ሩጫ፤ ጩኸት...” “የመሳሰሉት ሁኔታዎች ናቸው። “ፍሬ” የሚለውን ቃል ስንሰማ ግን፤ የሚሰማንና የሚታየን ከዚህ የተለየ ነው። “የተንጣሰሰ ሜዳ፤ የአትክልት ሥፍራ፤ እንቅስቃሴ የማይታ ይበት፤ በጸጥታ የተሞላ ሁኔታ ነው። ፍሬ ጊዜን የሚጠይቅ እንጂ፤ ወዲያው የሚበቅል ወይም የሚያፈራ እይደለም። አማኝ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ክርስቶስ በሕይወቱ ውስጥ ሲኖር፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቱ ይታያል። እርሱም “ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ የጽድቅ ፍሬ” ነው (ፈሊ. 1፥11) ይላል ጳውሎስ።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን የሚተካ ምንም ነገር የለም። መልካም ምግባር፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን፤ ከክርስቶስ ጋር የሚኖረንን የተቀራረበ ግንኙነት እይ ተካም። ከክርስቶስ ጋር ተጣብቀን ከኖርን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወ ታችን የሚታይብን መሆኑን መረዳት እጅግ ደስ ያስኛል። እኛ ከማየታችን በፊት፤ ሌሎች በእኛ ሕይወት ውስጥ ያለውን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማየት ይችላሉ። አንዳንድ አማኞች የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን የሚፈልጉበት መንገድ የተሳሳተ ነው። ኮንፍረንስ ከሄዱ፤ ልዩ ሴሚናር ከተካፈሉ፤ የታወቀ ሰባኪ እጁን ጭኖ ከጸለየላቸው፤ ከባረካቸው የሚፈልጉትን ዓይነት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ወዲያው የሚበቅልባቸው የሚመስላቸው አሉ።

የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ከመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ውጪ ልናየው አንች ልም። መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ሕያውነትና እውነተኛነትን ይመስክርል ናል። ኢየሱስም ስለ መንፈስ ቅዱስ ሲናገር፤ “እርሱ ስለ እኔ ይመስክራል” ይላል። መንፈስ ቅዱስ ዓይኖችንን ከፍቶ ክርስቶስ ለደህንነታችን አስፈላጊና እንዲሁም በቂ መሆኑን ያሳየናል። ኃጢአታችን እንዲታየን፤ በደላችን እንዲ ለማን፤ እንዲሁም ከኃጢአታችን ለመዳን በክርስቶስ መታመን እንዳስብን ያስተምረናል። መንፈስ ቅዱስ በአዲስ ሕይወት እንድንወስድ፤ በሕይወታ ችን የክርስቶስ እስተሳስብ እንዲኖረን ያደርጋል። የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በውስጣችን ማረጋገጫ ይሰጠናል። እንዲሁም እውነቱን ወደ ማወቅና ወደ መረዳት ያመጣናል። መንፈስ ቅዱስ ከአንዱ ክብር ወደ ሌላው ክብር፤ አንዲሁም ክርስቶስን ወደ መምሰል ይለውጠናል። ክርስቶስን መስ ለን እንድናደግ ያደርገናል። ክርስቶስ በእኛ ሕይወት እስኪቀረጽ ድረስ መን ፈስ ቅዱስ በእኛ ሕይወት ውስጥ መሥራቱን እያቆምም።

አማኞች በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞሉ በጣም ይፈልጋሉ። ይሁን እንጂ፤ አንዴ ከተሞሉ በኋላ፤ ሁሉ ነገር ያስቀ ይመስላቸዋል። መንፈስ ቅዱስ በሕይ ወታቸው የመኖሩ ማረጋገጫ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው ሁልጊዜ

መታየት እንዳለበት ግን የተረዱት አይመስሉም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ካልተደገፈ በመንፈስ ቅዱስ መሞላታችንን እያሳይም። ክርስቶስን ማሳየት የምንችለው እንደ ክርስቶስ መኖር ስንችል ነው። ኢራስመስ የተባለው በዘመኑ ታዋቂ የነበረው ክርስቲያን ጸሀፊ በ1500 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ.) "የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወትህ ካሳየህ ብዙ በመንፈስ መኖርህን ማመን አልችልም" አለ።

ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በተለያዩ ደራሶች የተጻፉ አያሌ መጽሐፍት ሲኖሩ፤ ስለ መንፈስ ቅዱስ ፍሬ የተጻፉ መጽሐፍት ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው። ለምን ይህን? ለቤተ ክርስቲያን ዕድገትም ሆነ ለአማኞች የመንፈሳዊ ሕይወት ብስለት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አስፈላጊ ባለመሆኑ ምክንያት እንዳልሆነ እርግጠኞች ነን። ሞቅታ ያለው አምልኮት ጣዕም ያላቸው ዝማሬዎችና ውዝዋዜዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መኖራቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የመንፈሳዊ ዕድገት ምልክት ቢሆን ኖሮ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናንን አሁንም በሥጋ ችሁ፤ ገና አላደጋ ችሁም እያለ ደጋግሞ ባልወቀላቸውም ነበር።

ፍሬ የዕድገት ውጤት ነው። ልክ እንደዚሁ በክርስቶስ ውስጥ የዳነ አማኝም ከአግቢአብሔር ጋር እንደሚገባው ከተያያዘ ወይም ቅርብ የሆነ ግንኙነት ከመሠረተ፤ በጸሎትና ቃሉን በማንበብ ከተጋ፤ የአግቢአብሔርን ፍቅርና በረከቱን ካገኘ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ይኸውም፤ "...ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በዝንት፤ የወሃት፤ ታማኝነት፤ ራስን መግዛት..." (ገላትያ 5፡22-23) በሕይወቱ የሚታይ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጣልናል። ከአግቢአብሔር ጋር ያልተያያዘ ሕይወት ያለው ሰው ግን የሚያፈራው የሥጋ ፍሬዎችን ነው። እነዚህን የሥጋ ፍሬዎች ጳውሎስ "...ዝሙት፤ ርኬት፤ መዳራት፤ ጣዖትን ማምለክ፤ ሂርት፤ ጠላትነት፤ ንትርክ፤ ቅንኣት፤ ቁጣ፤ ራስ ወዳድነት፤ መስያየት፤ አድመኛነት፤ ምቀኝነት፤ ሰካር፤ ዘፋኝነት..." በማለት ይዘረዝራቸዋል (ገላት. 5፡19-21)።

1. ስለ ፍሬያቸው ብቻ የሚፈለጉ ዛፎች፤ ፍሬ ከሌለባቸው ዋጋ የላቸውም

ስለ ፍሬያቸው ብቻ የሚፈለጉ አንዳንድ ዛፎች (ተክሎች) አሉ። ለምሳሌ፤ የወይን ተክል አንደኛው ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ የበለሰ ዛፍ ነው። በለሰም ሆነ የወይን ዛፍ፤ የሚጠበቅባቸውን ዓይነት ፍሬ ማፍራት ሲገባቸው ምንም

ዓይነት ፍሬ የማያፈሩ ከሆኑ፤ ዋጋ ስለ ሌላቸው የግድ ተቆርጠው መጣል አለባቸው። ገበሬው እነርሱን ለማሳደግ ብዙ የሚደክመው ስለ ቅጠላቸው ብሎ ሳይሆን፤ ፍሬ እንዲያገኝባቸው ብሎ ነው። አንድ ቀን ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በማለዳ ወደ ከተማ ሲመለስ በጣም ተርቦ ነበር። አንዲት የበለሰ ዛፍ ከሩቅ እይቶ ከፍሬዋ ቀጥፎ ለመብላት ወደ ዛፏ ጣጋ አለ።

የእርሻ ምሁራን፤ አብዛኛው የበለሰ ዛፍ የግንዱ ውፍረት ሦስት ጫማ፤ ቁመቱ ከ15 እስከ 20 ጫማ፤ ቅርንጫፎቹ ከሃያ አምስት እስከ 30 ጫማ የሚደርስ ነው ይላሉ። ያቺም ኢየሱስ የረገማት በለሰ የግንዱ ውፍረትም ሆነ የቁመቷና የቅርንጫፍቷ ትልቅነት የማንንም ዓይን የመሳብ ጉልበት ነበራት። የተራበውንም ኢየሱስ መሳብ ችላ ነበር። አንዳንድ ዛፎች ለደክሙ መንገዶች የጸሐዩ ሙቀት ሳቃጠላቸው፤ ጥሩ መጠለያ ቢሆኑም፤ ኢየሱስ ግን ወደዚያች የበለሰ ዛፍ የተጠጋው ከጸሀዩ ሀሩር ለመጠለል፤ ከሰረፈ ቁጭ ብሎ ለማረፍ ሳይሆን፤ ከፍሬዋ ቀጥፎ ለመብላት ነበር። ይሁን እንጂ፤ ኢየሱስ የጠበቀውን ዓይነት ፍሬ ባለማግኘቱ ተቆጥቶ ያቺን በለሰ ረገማት። እርሷም ወዲያው ደረቀች። የበለሰ ዛፍ ፍሬ የሚያፈራው በዓመት ሁለት ጊዜ እንደሆነ ምሁራን ይገልጣሉ። ይኸውም፤ አንደኛው በሚያዚያ ወር ነው። በዚህ ወር በለሰ አረንጓዴ አምቡጥ ከቅርንጫፉ ጫፍ ላይ የሚያወጣበት ጊዜ ነው። ሁለተኛው የበለሰ ዛፍ ሙሉ ፍሬ የሚያፈራበት፤ ከሰኔ እስከ መስከረም ባሉት ወራት ውስጥ ነው። ኢየሱስ ከበለሷ ፍሬ ለመፈለግ የሄደው ግን "በለሰ ፍሬዋን በማትሰጥበት" ጊዜ እንደ ነበረ ማርቆስ በጻፈው ወንጌሉ ጠቅሷል። በዚህ ትዕይንት ውስጥ ሁለት ዓይነት ጥያቄዎች በአዕምሯችን መፈጠራቸው አይቀርም። ይኸውም፤

1ኛ/ ኢየሱስ ከበለሷ ፍሬ ለማግኘት የጠበቀው ፍሬዋን በማትሰጥ በት ጊዜ በመሆኑ፤ በለሷን የተቆጣው ያለአግባብ ነው የሚሉ አይጠፉም። የዚህን እውነት በትክክል ያልተረዱ አንዳንድ ሰዎች፤ ኢየሱስ ያለአግባብ የሚቆጣ፤ ጨካኝ፤ ከፋ፤ ወዘተ. አድርገው እንደሚሰሉት ግልጽ ነው። ይሄም መስመር የለ ቀቀ ወይም የተሳሳተ "የሥነ መለኮት አቋም" ነው።

2ኛ/ በለሷቷ አንድትደርቅ ያደረገው ኢየሱስ የራሱን ኃይል ለማሳየት ነው የሚሉ አሉ። ይህን ያደረገው ተፈጣሪ የሆነው፤ ፍጹምነት የሌለው ሰው ቢሆን ኖሮ፤ "እውነት ነው" ማለታችን አይቀርም ነበር። ኢየሱስ ግን ፍጹም ሰው፤ ፍጹም አምላክ ስለሆነ፤ በለሷቷን የረገመበት ምክንያት ኃይሉን ለማ

ባየት ብሎ እንዳልነበረ ግልጽ ነው። ባሕሪው እንዲህ ዓይነት ቢሆን ኖሮ፣ ከዚህ በፊት በተራበና በዲያብሎስ በተፈተነበት ጊዜ ኃይሉን ለማሳየት ሲል “ድንጋዩን ዳቦ” ያደርግ ነበር።

ያቺ የበሰሰ ዛፍ ኢየሱስን ያስቆጣችው ፍሬ ሰላልተገኘባት ብቻ ሳይሆን፣ ፍሬ ሳይኖርባት ፍሬ እንዳለባት መሰላ በመታየቷ ነበር። ቁመቷ ረዝሞ፣ ቅርንጫፎቿ ሰፍተው፣ ቅጠሏ አብቦ ብትታይም፣ ውስጧ ግን ምንም ፍሬ አልነበረባትም። ኢየሱስ ወደ በሰሏ ዛፍ ጠጋ ብሎ ሲመለከት፣ ከቅጠል በስተቀር እንድም ፍሬ አላገኘባትም። ከሩቅ የኢየሱስን ዓይን የሳበችውን ያህል ቀረብ ብሎ ሲያያት ግን፣ የሚያጠግብ ወይም ረህቡን ማሰታገስ የሚያስችል ፍሬ በውስጧ አላገኘባትም። ኢየሱስ በሰሏቱን ለዘላለም ፍሬ እንዳይገኝባት የረገማት፣ ያልሆነችውን መሰላ በመገኘቷ ብቻ እንደሆነ እንገምታለን። ሰው፣ ሌላውን ሰው ማታሰል ይችላል። ሁሉን ማወቅና ማየት የሚችለውን ጌታ ግን ማታሰል አይችልም። የሴርዴስን ቤተ ክርስቲያን “ሥራህን አውቃለሁ፣ ሕያው እንደ መሆኑ ስም አለህ፣ ሞተህም” (ራዕ. 3፥2) ሲል፣ ሞንም ነገር ከእርሱ ሊደሰቅ እንደማይችል ያሳየናል። በሃይማኖተኛነታችን የብዙዎቹን ዓይን መሳብ ችለን የእግዚአብሔርን ልብ መሳብ ካልቻል ግን ዋጋ የሰንም። ኢየሱስ ኃጢአትን እንጂ ኃጢአተኞችን አይጠላም። “ኃጢአቱ ደክመኝ፤ ተሸንፍኩ” የሚለውን ኃጢአተኛ፣ ኢየሱስ ድካሙን ያግዛል እንጂ፣ እየገረፈ ከቤቱ እያሰወጣውም፤ በሰሰሰሰ ቋንቋ ያጽናናዋል እንጂ በሚሰብር ቃል አይናገረውም።

ሰታመነዝር አግኝተው ክርስቶስ እንዲፈርድባት ያመጧትን ሴት፣ “ፈራጆችሽ የት እሉ?” ብሎ ከጠየቃት በኋላ “እኔም አልፈርድብሽም፤ ደግመሽ ግን ኃጢአት እንዳትሰረ” ብሎ በነጻ እንዳሰናበታት እናውቃለን። ራሳችንን ግልጠንና ልክ እንዳለን “ይኸውልህ! ጌታ ሆይ! እንዳሁ ውሰድኝ!” ብለን ራሳችንን ከሰጠነው ድካማችንን ያግዛል እንጂ አይፈርድብንም። ይሁን እንጂ፣ ሕይወታችን “ን?” ከምንለው ጋር መሰማማት አለበት። በአፋችን የምንመሰክረው ምስክርነት፣ በምንኖረው ኑሮ ካላሰመሰክርን፣ ምስክርነታችን ተቀባይነት የሌለው ይሆናል። እርግጥ ነው በራሳችን ኃይል፣ በራሳችን ጉልበት እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት ሕይወት መኖር፣ ራሳችንን መለወጥ፣ በጠላታችን ላይ ድልን ማግኘት እንችልም።

ኢየሱስ ማሰመሰልን (ግብዝነትን) በጣም ይጠላል። የጻፎችና የፈሪሳውያን ግብዝነት ኢየሱስን በጣም ያስቆጣው ሰለ ነበረ፤ በኃይሉ ቃል ይገስጻቸው እንደ ነበረ እናውቃለን። “እናንተ ዕውሮች፣ ትንኝን የምታጠሩ፣ ግመልን የም

ትውጡ... እናንተ ግብዝች በውስጥ ቅሚያና ስስትም ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ ወዋላችሁ። ...በውጭ ስሰው እንደ ጸድቃን ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመጸኝነት ሞልተባችኋል፤ ...እናንተ እባቦች የእፋኝት ልጆች ከገዛም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ?...” (ማቴ. 23፥33) ይላቸው ነበር። ሁሉንም ማየት የሚችለው አምላክ ውስጣችንን ገላልጦ ቢያይ ከፈረሰውያን ያላነሰ ግብዝነትን ያይ ይሆን? ከፍሬ ይልቅ ቅጠል ብቻ እፍርተን ያይ ይሆን?

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ፍሬ ሲናገር፣ በሰው ሕይወት ሰላሰው መንፈሳዊ ፍሬ እንደሆነ ግልጽ ነው። ከላይ እንደ ገለጽነው በሰው ሕይወት ውስጥ ጥሩ ነገር ካለ፣ የዚያ ሰው የሕይወት ፍሬ ጥሩ እንደሚሆን የታወቀ ነው። ውስጡ የበሰሰሰ (የተበላሸ) ከሆነ፣ ያዚያ ሰው የሕይወት ፍሬም መጥፎ ይሆናል። ኢየሱስን እንደ ግል እግድ አድርጎ የተቀበለ ማንኛውም ሰው፣ የጽድቅ ፍሬን ማፍራት ይችላል። ጳውሎስ “...ሕይወታችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚሰጣችሁ የጽድቅ ፍሬ የተሞላ ሆኖ ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና የምታሰጥ ትሆናላችሁ” ይላል (ፊልጵ. 1፥11)። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሰንል መንፈስ ቅዱስ በጸጋው በአማኝ ሕይወት ውስጥ የሚፈጥረው መልካም የሆኑ ልምምዶች ናቸው። ጳውሎስ “ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግስት፣ ደግነት፣ በዝንት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መማዛት” (ገላት. 5፥22-23) በማለት ይዘረዝራቸዋል። ሌልሳ ሞርጋን፤

“የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እግዚአብሔርን እንድንመስል፣ በሕይወታችን የእርሱን ባሕሪ እንድናሳይ የሚያደርገን ነው። በየቀኑ ከኢየሱስ ጋር ሥር ሰደን ስንያያዝ፣ በእርሱ ላይ የሚታየው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በእኛም ሕይወት ውስጥ መታየት ይጀምራል። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ኢየሱስን ለመምሰላችን ዓይነተኛ ምልክት ነው” እሰች።¹¹

አስተዋይ የሆነ ገበሬ ወይም አትክልተኛ ከእርሻው አጥጋቢ ወይም መልካም የሆነ ፍሬ ለማግኘት፣ ሰእርሻው አስፈላጊውን እንከብካቤ ያደርጋል። መሬቱን በአግባቡ ቆፍሮ ዛፋን ከተከለ በኋላ ውሃ ያጠጣዋል፤ ማዳበሪያ ያደርግለታል። ምግቡን በመሻማት እንዳያቀረጭጩት በዙሪያው የበቀሉትን አረሞች ያስወግዳለታል። ፍሬ የማያፈሩትን ቅርንጫፎች የበሰጠ እንዲያፈሩ ገርዞ ያጠራቸዋል። በአማኝ ሕይወት ውስጥም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አድኅ እንዲታይ፣ እንደሚገባው እንከብካቤ ሊደረግለት ይገባል።

¹¹ Elsa Morgan. Naked Fruit. Fleming H. Revel (a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids, MI, 2004.

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በውስጣችን እንዲታይ ምን ማድረግ አለብን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እዚህ ላይ ማወቅ ያለብን እውነት ቢኖር፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እኛ ጥረን፤ ደክመን የምናገኘው እንዳልሆነ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሲዘረዘር በቁጥር ዘጠኝ ይሁን እንጂ፤ የሚታየው ልክ እንደ አንድ ነው። ለምሳሌ፤ ብዙ የኤልክትሪክ እምፖል የተንጠለጠለበት የኤልክትሪክ ገመድ ሶኬቱ ውስጥ ሲሰካ፤ እምፖሎቹ ሁሉ በአንድ ላይ ይበራሉ። ነገር ግን አንዱ እምፖል ከጠፋ ወይም የማይሠራ ከሆነ፤ የተቀሩት እምፖሎች ሁሉ ብርሃናቸውን አይሰጡም። በእኛ ሕይወትም ውስጥ የእግዚአብሔር ፍሬ የሚታየው ልክ እንደዚህ ነው። ከዘጠኙ ውስጥ አንዱም ቢሆን መጉደል የለበትም። ሁሉም ያስፈልጋሉ። አንዱን ከሌላው ጋር በማወዳደርና በማበላለጥ፤ “ይሄኛ ውና ያኛው ካለኝ፤ የተቀሩት ባይኖሩኝ ምንም አይደለም” ማለት አንችልም።

እነዚህ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ተብለው የተዘረዘሩት አንድ ላይ ስለሚሠሩ፤ “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች” በማለት ፈንታ “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ” በመባል ይታወቃሉ። ለምሳሌ፤ በእጃችን ያሰርነው ሰዓት ልዩ ልዩ ክፍሎች አሉት። እንዲታደስ ፈልገን ሰዓት ሠራ ዘንድ ይዘነው ብንሄድ፤ ሰዓት ሠራው ሰዓቱን ከፍቶ ልዩ ልዩ ክፍሎቹን አውጥቶ ካጸዳና ካስተካከለ በኋላ፤ መልሶ በትክክል ሁሉንም ቦታ ቦታቸውን ካስያዘ በኋላ ሰዓቱ መሥራት ይጀምራል። ልዩ ልዩ ክፍሎች ይኑሩት እንጂ፤ የእጅ ሰዓት እንጂ የእጅ ሰዓቶች ብለን አንጠራውም። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም በቁጥር ዘጠኝ ይሁን እንጂ በአሠራር አንድ ነው። ሁሉም በእማኝ ሕይወት ውስጥ በአንድ ላይ ይሠራሉ። አያስፈልጉም የሚባሉ ክፍሎች የሉም። እርስ በርሳቸው የተያያዙ ናቸው። ሁሉም አንድ ዓይነት መስጠት፤ ውሳኔና እንክብካቤን ይጠይቃሉ። እኔና እናንተ እግዚአብሔር እንደሚጠብቅብን ሕይወታችንን ለእርሱ ሙሉ በሙሉ ካስረክብን፤ የክርስቶስን ምሳሌነት ከተከተልን፤ እንዲለውጠን ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ አሳልፈን ከሰጠን፤ የእግዚአብሔርን ባሕር የሚያሳየውንና የሚያከብረውን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እናፈራለን።

2. ፍሬ ለማፍራት ከክርስቶስ ጋር መያያዝን ይጠይቃል

ስው በራሱ ጥረት ፍሬ ማፍራት አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ “አንድ እንኳ ዳድቅ ለው የለም፤ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም” ሁሉም ከእውነት መንገድ ወጥተው ተሳስተዋል፤ ደግ ሥራ የሚሠራ አንድ ለው እንኳ የለም” ይላል (ሮሜ 3፥10-12)። ጳውሎስም የግል ሕይወቱን ሲመረምር ድካሙ እንጂ ብርታቱ በላማይታየው በጣም ያዝናል። “በእኔ

ወይም በእኔ ሥጋዊ ባሕርይ ምንም መልካም ነገር እንደሌለ ዐውቃለሁ፤ ምክንያቱም ምንም እንኳ መልካም ነገር የማድረግ ፍላጎት ቢኖረኝም ያንን መልካም ነገር የማድረግ ችሎታ የለኝም። ማድረግ የምፈልገውን መልካም ነገር አላደርግም፤ ዳሩ ግን የማልፈልገውን ክፉ ነገር አደርጋለሁ” ይላል (ሮሜ 7፥18-19)። ጳውሎስ ይህን ያለው በራሱ ኃይልና ዕውቀት ምንም ማድረግ እንደማይችል ለመግለጽ ነው። ኢየሱስ “እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፍ ናችሁ” ይልና “በእኔ ኑሩ፤ እኔም በእናንተ እናራለሁ፤ ቅርንጫፍ በወይን ግንድ ላይ ካልኖረ በቀር በራሱ ብቻ ማፍራት እንደማይቻለው፤ እናንተም በእኔ ካልኖሩችሁ ማፍራት አትችሉም” ይላል (ዮሐ. 15፥4)። ፍሬ ማፍራት የምንችለው በኢየሱስ ላይ በመኖር ብቻ ነው። ከእርሱ ጋር ተጣብቀን ለመኖር ምን ማድረግ አለብን? እኛ በእርሱ ውስጥ እርሱ በእኛ ውስጥ እንዲኖር ምን ማድረግ አለብን?

በእርሱ ውስጥ ለመኖር ዓላማውንና ዕቅዱን ለማወቅ፤ በየቀኑ ጊዜ ወስደን የእግዚአብሔርን ቃል በትጋት ማንበብ፤ ማጥናት አለብን። ቃሉን ስናከብር፤ እርሱን ማክበራችን ነው (መዝ. 34፥11)። የእግዚአብሔርን እሳብ መንገዱንና ልቡን ለማወቅ ቃሉን ከማንበብና ከማጥናት በቀር ሌላ መንገድ የለም። ቃሉን ስናነብ፤ ከእርሱ ጋር የጣፈጠ ግንኙነት ማድረጋችን ነው። በጣም የሚያሳዝነው፤ በተስፋ በአሁኑ ዘመን ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብ ጊዜ የሌላቸው መሆናቸው ነው። በዚህ ምክንያት ነው ብዙዎች ለእንግዳ ትምህርቶችና ልምዶች የተጋለጡ የሚሆኑት። ሌላው ቀርቶ እምነታቸው በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ መሆኑን አለመሆኑን እንኳ ስይተው እያውቁም።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ስለ መንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሊያስተምራቸው ፈልጎ እንደ ምሳሌ የተጠቀመበት የወይን ዛፍን ነው። “እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ አትክልተኛውም አባቴ ነው፤ በእኔ ላይ ያለውን የማያፈራ ቅርንጫፍ ሁሉ አባቴ ቆርጦ ይጥለዋል፤ የሚያፈራውንም ቅርንጫፍ አብዝቶ እንዲያፈራ ገርዞ ያጠራዋል” አላቸው (ዮሐ. 15፥1-2)።

➤ ኢየሱስ “የወይን ግንድ እኔ ነኝ” ብቻ በማለት ፈንታ፤ “እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ” ያለበት ምክንያት እውነተኛነት ባይኖራቸው እውነት የሚመስሉ ግንዶችና ፍሬዎች እንዳሉ ለማስጠንቀቅ ነው።

“እውነተኛ” የሚለው ቃል በግሪክ “አላቲኖስ” (alethinos) ሲሆን ትርጉሙም “ሀቀኛ” እውነተኛ ትክክለኛ” ማለት ነው።¹²

እውነተኛ ፍሬ ለማፍራት ቅርንጫፎቹ እውነተኛ ከሆነው ግንድ ጋር መያያዝ (መጣበቅ) አለባቸው። ቅርንጫፎች ከግንዱ ጋር መያያዛቸው ለህያውነታቸው ዋና ምክንያት ነው። ፈጣሪ በመፍጠር ኃይሉ ካላደረገው በቀር ለው በራሱ ጥበብና ችሎታ ይህን ተአምራዊ ነገር ይኸውም ቅርንጫፉን ከግንዱ ጋር ማያያዝ እይታልም። ልክ እንደዚሁ አማኞችን ከጌታ ጋር ለማያያዝ (ለማጣመር) ከእግዚአብሔር በቀር የሰው ጥበብ ወይም ፈቃድ መፈጸም እይታልም። ጳውሎስ ይህ እንዴት መሆን እንደሚችል ሲገልጽ “የእግዚአብሔር ልጆች በመሆናችንም እግዚአብሔርን ‘አባ’ እያለ የሚረዱትን የልጅ መንፈስ ወደ ልባችን ላክ” ይላል (ገላት. 4፥6)። ቅርንጫፍ ያለግንዱ ምንም ማድረግም መሆንም እይታልም። ለቅርንጫፍ ትክክለኛ ሥፍራውን የሚሰጠው ፍሬ እንዲያፈራ የሚያደርገው ግንዱ ነው። የተለወጠ ክርስቲያኖች ከሆንን ከእውነተኛ ግንዱ ጋር ተጣብቀናል (ተያይዞናል) ማለት ነው። ሕይወታችንን ለክርስቶስ ከመስጠታችን በፊት ከነበረን እቋም የተለየን ሆነናል። በየቀኑ በእውነተኛው ግንድ ከታመንና ከተያያዝን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማፍራት እንችላለን።

ኢየሱስ “...አትክልተኛው አባቴ ነው፤ በእኔ ላይ ያለውን የማያፈራ ቅርንጫፍ ሁሉ አባቴ ቆርጦ ይጥለዋል፤ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ አብዝቶ እንዲያፈራ ገርዞ ያጠራዋል” ይላል። አትክልተኛው ዘሩን መሬት ውስጥ ከተከለ በኋላ ይከተኩት ይገባል። ቅርንጫፎቹ ማደግ ሲጀምሩ ብዙ ፍሬ እንዲያፈሩ ገርዞ ያጠራቸዋል። ፍሬ የማይሰጡትን ቅርንጫፎችን ገርዞ ማጥራት ዛፋን ያጠነክረዋል፤ ብዙ ፍሬም እንዲያፈራ ያደርገዋል። ስለዚህ ማንኛውም ዛፍ የበለጠ ፍሬ እንዲያፈራ አትክልተኛው በየዓመቱ ቅርንጫፎችን ገርዞ ማጥራት አለበት። እንዳንድ ክርስቲያኖች ኃጢአትን ለማሸነፍ በሚያደርጉት ትግል ደክመው ከተገኙ እግዚአብሔር ቆርጦ የሚጥላቸው ስለሚመበላቸው በፍርሃት ውስጥ ይኖራሉ። እንደዚህ ዓይነቶቹ እምነታቸውን በመተው ፈንታ እሸናፊ እንዲሆኑ እግዚአብሔር እንደሚረዳቸው ማመን ጉልበት ይሆናቸዋል። እግዚአብሔር ብዙ ፍሬ እንድናፈራ ገርዞ እያጠራን እንጂ ቆርጦ ሊያበወግድን እንዳልሆነ ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር እንዳችንም

እንድንጠፋ አይፈልግም። ኢየሱስ “...ከሰጠኝ ሁሉ እንድ እንኳ ሳጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣ ነው” ይላል (ዮሐ. 6፥39)። እንዳንድ ሰዎች መልካም ፍሬ ሳያፈሩ “የኢየሱስ ደቀ መዝሙሮች (ተከታዮች) ነን” ይላሉ። እንደዚህ ዓይነቶቹ ተለይተው የሚታወቁት በሚያፈሩት ፍሬ እንደሆነ ኢየሱስ ግልጽ አድርጎ እስተምሯል። “እነርሱን የምታውቁላቸው በሥራቸው ፍሬ ነው...” (ማቴ. 7፥16) ይላል። እነዚህ መልካም ፍሬ የማያፈሩት የልጅነት መብት ያልተሰጣቸው ሕጋዊነት የሌላቸው (ዲቃላዎች) ናቸው። ኢየሱስ “ጥሩ ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል” (ማቴ. 3፥10) ያለው እንደዚህ ዓይነቶቹ ነው።

ዝብሬ ፍሬ ለማፍራት ከፈለገ መሬቱን በጥንቃቄ ማረስ አለበት። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የመንፈስ ቅዱስ መላት ውጤት ቢሆንም በጠቃሚነት ለመጠቀም ያለን ትጋትና እንዲሁም ለመንፈስ ቅዱስ ያለን እውነተኛነትና ታማኝነት ወሳኝነት አለው። የሚያሳዝነው እግዚአብሔር “የጽድቅ ዛፍ” በውስጣችን እንዲተክል በመፍቀድ ፈንታ ሕይወታችን በእረም የተሞላ የሚሆንበት ጊዜ መኖሩ ነው። ቤተ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንድናፈራ እመቺ ሁኔታዎችን ይፈጥርናል። የእማኞችን ሕብረት ሳናገኝ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ልናፈራ አንችልም። ኢየሱስ ከእኛ የሚጠብቀው ጥቂት ሳይሆን ብዙ ፍሬ እንድናፈራ ነው (ዮሐ. 15፥1-18)። እንዴት ማፍራት እንደምንችል ሲገልጽልን “በእኔ ኑሩ፤ እኔም በእናንተ እኖራለሁ፤ ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ላይ ካልኖረ በቀር በራሱ ብቻ ማፍራት እንደማይችለው እናንተም በእኔ ካልኖራችሁ ማፍራት አትችሉም” ይላል (ዮሐ. 15፥4)።

የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን ዘጠኙን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሦስት ክፍል የከፍሉታል፡

~ 1ኛው/ “ፍቅር ደስታ፤ በላም” - አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያሳይ ሲሆን፤

~ 2ኛው/ “ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በክብር” - አማኝ ከሌላው አማኝ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያሳይ ሲሆን፤

~ 3ኛው/ “ታማኝነት፤ የዋህነት፤ ራሳን መግዛት” - አማኝ ከራሱ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያሳይ ነው።¹³

¹² Trask & Goodall. The Fruits of the Spirit. Zondervan, Grand Rapids, Michican, 2000.

¹³ John M. Drescher. Spirit Fruit. Herald Press, Scotland, PA 1974.

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የክርስቶስን ውበት የሚያሳይ ሲሆን የመልካም የክርስትና ሕይወት ሞዴል ነው። የመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ተከታዮች የክርስቶስን በመምሰላቸው "ክርስቲያን" የሚል ስም ተሰጥቷቸው ነበር። ዛሬም የእኛ ሕይወት የኢየሱስን ህያውነትና እውነተኛ ባሕርን ሊያሳይ ይገባል። ክርስቶስን መምሰል ስው በራሱ የግል ጥረት የሚደርስበት ባይሆን መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ ሲሠራ ብቻ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ምንድነው?

2-1. በእማኝ ሕይወት ውስጥ ክርስቶስን እውን ያደርጋል

መንፈስ ቅዱስ በሰው ሕይወት ውስጥ የክርስቶስን ሕያውነትንና ማንነትን ይመሰክራል። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር እንደንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን እንድንችል ኃይልን ይሰጠናል። ኢየሱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሥራ ሲናገር፤

"መንፈስ ቅዱስ ስለ እኔ ይመሰክራል..." (ዮሐ. 15፥26)፤ እንዲሁም፤

"...እኔን ያከብረኛል..." (ዮሐ. 16፥14-15) ይላል።

መንፈስ ቅዱስ ውስጣችንን ነክቶ ኃጢአተኝነታችን እንዲሰማን ማድረግ ብቻ ባይሆን ለደህንነታችን እርሱ በቂ እንደሆነ ሌላ እንደማያስፈልገን ያሳየናል። በእርሱ በኩል የእግዚአብሔር ውድ ልጆቹ መሆን እንደምንችል ያረጋግጣልናል። እውነትን እንድናውቅና እንድንረዳ ያደርገናል። መንፈስ ቅዱስ በማንኛውም ጊዜ ክርስቶስን በቅርበት እንድናየው ያደርገናል። ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እኛን በመንፈስ ቅዱስ መመላት ብቻ ባይሆን ኢየሱስን በሙላት ያቀርብልናል (ኤፌ. 4፥11-13)። ስለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ የሚመክረን።

2-2. የእማኝን ሕይወት ይለውጣል፤

ሁላችንም በምንኖረው ኑሮ የክርስቶስ ውበት በሕይወታችን እንዲታይ ብን፤ በፍቅር የተሞላ ሕይወት እንዲኖር ፍላጎት ይነረን እንጂ፤ ብዙ ጊዜ ራሳችንን የምናገኘው ከጌታ ፈቃድ ውጪ ሆነን ነው። መሆን የምንፈልገውን መሆን ባለመቻላችን ብዙ ጊዜ በራሳችን እናዝናለን። በሥጋችን ደካማነት ምክንያት አሸናፊ ሕይወት መኖር ባለመቻላችን የተሰፋ መቁረጥ ስሜት ይሰማናል። ደካማችንን የሚያውቀው ጌታ እኛን ለማግኘት በስጦታ ተሰፋ መሠረት ኃይልን እንድናገኝ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላናል (ኢዩ. 2፥28-32)። እውነተኛ ሰው ለሌላን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማፍራት ስለማንችል መንፈስ ቅዱስ እውነተኛውን ሰው ለሕይወታችን ማምጣት ይጀምራል። በመንፈስ ቅዱስ

መሞላት የምንፈልገው እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው እንድንሆን ነው። ባልተሰጠ ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ስለማይሠራ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም ማፍራት ስለማንችል እኛን ወደ ንስህ ለማምጣት በውስጣችን ያለውን ኃጢአት እንድናይ ዓይኖቻችንን ይክፍትልናል። መንፈስ ቅዱስ ለእኩት፤ ቃሉን ለማንበብ በውስጣችን ጥማትን ያሳድራል። ጳውሎስ፤ "...የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያንጸባረቅን የእርሱን መልክ እንድንመስል ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን፤ ይህም የሚሆነው መንፈስ ከሆነ ጌታ ነው" ይላል (2 ቆሮ. 3፥18)። የመንፈስ ቅዱስ ዓላማ የክርስቶስን ባሕር በውስጣችን መቅረጽ ስለሆነ ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ በእኛ ሕይወት ውስጥ እስኪሳል፤ ክርስቶስን እስክንመስል ድረስ ከክብር ወደ ክብር በመለወጥ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሥራውን ይሠራል።

2-3. መንፈስ ቅዱስ እማኝን ስለገልግሎት ያስታጥቃል፤

ሌላው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እማኞችን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማስታጠቅ (ማዘጋጀት) ነው። ኢየሱስ "...አብ እኔን እንደላከኝ እኔም እናንተን እልክ ችጋላሁ..." ይላል (ዮሐ. 20፥21)። የሚልከንም ባዶ እጃችንን ባይሆን ለጠራን አገልግሎት ብቁ የሚያደርገንን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ሰጥቶን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12፥4-6 ልዩ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ልዩ ልዩ የሥራ ዐይነቶች ልዩ ልዩ ዓይነት አገልግሎቶች እንዳሉ ይዘረዝራል። እያንዳንዱ እማኝ ሌላው እንዲታነጽበት የተለያየ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ይሰጠዋል። "ለአንዱ ጥበብ የመናገር ችሎታን፤ ለሌላው ሰው በዕውቀት የመናገር ችሎታን፤ ለአንዱ እምነትን፤ ለሌላው የመፈወስን፤ ለአንዱ ታምራትን የማድረግ ኃይል፤ ለሌላው የትንቢትን ቃል የመናገር ችሎታን፤ ለአንዱ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ መሆናቸውን ወይም ከርኩሳን መናፍስት መሆናቸውን ለይቶ የማወቅ ችሎታን፤ እንዲሁም ለአንዱ በአዲስ ቋንቋዎች የመናገር ችሎታን፤ ለሌላው ደግሞ ባልተለመዱ ቋንቋዎች የተነገረውን የመተርጎም ችሎታ ይሰጠዋል" (1 ቆሮ. 12፥8-10) ይላል። ሐዋርያው ጳውሎስም፤ ጳውሎስ በተረፈው ዓይነት "የተለያዩትን የእግዚአብሔርን የጸጋ ስጦታዎች በታማኝነት በማስተዳደር ከእናንተ እያንዳንዱ በተሰጠው የጸጋ ስጦታ ሌላውን ያገልግላል። የሚያስተምር እግዚአብሔር በእርሱ እንደሚናገር ለድርሳ ይናገር፤ የሚያገለግል፤ እግዚአብሔር በሚሰጠው ኃይል ያገልግል፤ በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ አግክይነት በሁሉ ነገር ይመሰገናል፤ ከብርሃን ሥልጣን ለዘላለም ለእርሱ ይሁን፤ አሜን" ይላል (1 ጴጥ. 4፥10-11)።

3. እውነት መሳይ (አርቲፊሻል) ፍሬቱ

ፍሬያማ ሕይወት እየኖርን ይሆን? ስሕይወታችን ጥሩ ምርት (ሰበል)፣ ወይም መልካም ፍሬ እያፈረን ነው? የመንፈስ ፍሬ ከክርስቶስ ጋር እንደሚገናኝ ባው ስንያያዝ እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚያፈራው ገጸ ባሕሪ እንደሆነ ተመልክተናል። የመንፈስ ፍሬ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ኢየሱስን ስንመስል የሚኖረን የባሕሪ ጥራት ነው። ይሄ የባሕሪ ጥራት ራሱን የሚገልጽበት ሁኔታ እንደ አማኝ የግል ባሕሪ ይለያያል። የመንፈስ ፍሬ የተሻልን ያደርገናል። በሌላው ሰው ሕይወት መልካም እስተዋጽኦ እንዲኖረን ጉልበት ይሰጠናል። መንፈሳዊ ፍሬ የእግዚአብሔርን ትክክለኛ ባሕሪ በዓለም ማሳየት ያስችላል። ይሄ ፍሬ፣ የእኛን መተባበር ይዞ በሕይወታችን እንዲያፈራ የሚያደርገው እግዚአብሔር ነው።

እኔና እናንተ በሕይወታችን ምን ዓይነት ፍሬ እያፈራን ይሆን? ሕይወታችንን ስንመረምር በሕይወታችን የሚታየው ፍሬ እውነተኛነት ያለው፣ የእግዚአብሔርን ገጸ ባሕሪ የሚያሳይ ይሆን? ወይስ እውነት የሚመስል፣ ግን እውነት ያልሆነ (አርቲፊሻል) ፍሬ ነው? ለዚህ ጥያቄ ትክክለኛ የሆነ መልስ መስጠት የምንችለው እኛው ራሳችን ነን። በሰለጠነው ዓለም ፕላስቲክ የሆኑ ፍሬ ፍሬዎች በብዛት እየተሠሩ ለሽያጭ ይቀርባሉ። እነዚህ ፕላስቲክ የሆኑ ፍሬ ፍሬዎች በጣም እውነት ስለሚመስሉ ብዙ ሰዎች ያሳስታሉ። ዓይንን የመማር ረክ ኃይል ይኑራቸው እንጂ፣ እውነተኛ ፍሬ ስላልሆኑ የተራበውን ሆድ እያጠግቡም የሚያሳዝኑ ብዙዎች የሚጠቀሙበት መሆኑ ነው። እውነትነት የሌለው ፍሬ በእንዳንድ ሰዎች ሕይወት ውስጥ በተለያዩ መንገድ ይገለጻል።

~ የሥጋ ፍትወትን (lust) ያሳዩና "ፍቅር" ነው ይሉታል።

~ ከሁኔታዎች ጋር የሚለዋወጠውን ጊዜያዊ ፍንደቃን ይገልጹና "ደስታ" ይሉታል።

~ ጊዜያዊ የሆነ መረጋጋት ሲሰማቸው "ሰላም" ይሉታል።

~ "ጥሩ ሰው" የሚያስኛቸው፣ እውነትነት የሌለው ጊዜያዊ ፈገግታ አሳይተው፣ "ትዕግሥት" ይሉታል።

የሚፈልጉትን ለማግኘት የሌላውን ሰው እጅ ጥምዝዛ ዘዴ (manipulation) ተጠቅመው፣ "ሰነት" ይሉታል።

ከላይ እንደ ምሳሌ ያቀረብናቸው ባሕሪዎች፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ይምስሉ እንጂ እውነተኛነት ያላቸው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አይደሉም። የእንዳንዶች ግግር እንከን እይወጣለትም። ፈገግታቸው ፍጹም ልዩ በመሆኑ በደስታ ፍሬ የተሞሉ ይመስላሉ። ለሚጠየቁት ጥያቄ ሁሉ "እምቢ... አልችልም..." የሚል መልስ በፍጹም አይሰጡም። የተጠየቁትን ባያደርጉ እንኳን የእነጋገር ችሎታቸው (ዘዴያቸው) "አላደረጉም" ተብለው እያስወቅላቸውም። ከሌላው ሰው የሚፈልጉት እንደ ነገር ካለ፣ ያን የሚፈልጉትን ነገር ለማግኘት ሲሉ ለዚያ ሰው ያልተጠየቁትን ነገር ሁሉ ሲያደርጉ ይታያሉ። ይህን በመሰብ ባሕሪያቸው የአካባቢው ሕዝብ የሚያውቃቸው ከሆነ፣ እንደ በጎ ነገር ባደረጉ ቁጥር፣ "ሃራ ከእኔ ምን ፈልጎ ይሆን?" ብሎ ይጠይቃል እንጂ እያመሰግናቸውም። የሚያሳዝኑት ይህን ዓይነት ዘዴ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንደሆነ አድርገው ማስባቸው ነው። ከርቀት እውነተኛ ፍሬ ያለባቸው ይምስሉ እንጂ፣ ቀረብ ብሎ ለሚያያቸው ሰው "የፕላስቲክ ፍሬ" እንጂ እውነተኛ ፍሬ እንደሌለባቸው ተሰይተው ይታወቃሉ። እውነተኛ ያልሆነ ፍሬ ለገዢው ነው እንጂ፣ አንድ ቀን ጊዜውን ጠብቆ ተለይቶ መታወቁ አይቀርም። እኔና እናንተ ሕይወታችንን በቅጡ ስንመረምር ለራሳችንና ለእግዚአብሔር እውነተኛነት ከሆንን፣ ምን ዓይነት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንዳለንና እንደሌለን ማወቅ እንችላለን። ፍሬውን የሚያስቅሰውም ሆነ የሚያሳድገው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እግዚአብሔር መሆኑን እውቀን፣ ከእርሱ ጋር ለመተባበር እስፈላጊውን እርምጃ መውሰድ አለብን።

ፍሬ የሚያፈራው ግንዱ ሳይሆን፣ ቅርንጫፎቹ ናቸው። ቅርንጫፎቹ ደግሞ ከግንዱ ጋር ካልተያያዙ (ካልተጣበቁ) ፍሬ ማፍራት እይችሉም። ከግንዱ ጋር ሳይያያዙ "ፍሬ አለን" ቢሉ፣ ፍሬው "ሰው ሠራሽ" (አርቲፊሻል) እንጂ እውነተኛ ፍሬ አይደለም። እንዳንዶች ብዙ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የኖሩ በመሆናቸው፣ ቋንቋውንና ሥርዓቱን ጠንቅቀው ያውቃሉ። ለቤተ ክርስቲያን አስራታቸውን ሲሰጡ፣ ሲዘምሩ፣ ሲጸልዩ፣ ሲሰብኩ፣ ሲያስተምሩ፣ በተለያዩ አገልግሎት ውስጥ እየገቡ ሲያገለግሉ ይታያሉ። በእካል የቤተ ክርስቲያን አባሎች ይሁኑ እንጂ እውነተኛ የሕይወት ሰው ስለሌላቸው፣ ክርስቶስ ጋር ምንም ግንኙነት እንደሌላቸው ግልጽ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጎልተው ቢታዩም፣ ከእውነተኛው ግንድ ጋር ስላልተያያዙ በሕይወታቸው የሚታየው ፍሬ "ፕላስቲክ" (አርቲፊሻል) እንጂ እውነተኛ የሆነ ፍሬ አይደለም።

➔ አንድ ትንሽ ልጅ አባቱ ሲቀጣው ሲያሳድደው፣ ሁልጊዜ ከቤታቸው አጠገብ ካለው ከአንድ ያረጀ የፖም ዛፍ ላይ በመውጣት ይደገፍ

በቅ ክብር። አንድ ቀን አባትየው ያንን ያረጀ ዛፍ እየተመለከተ
 “ይህ ዛፍ ለብዙ ዓመት የፖም ፍሬ አላፈራምና ዛፉን ቆርጫ ማሰው
 ገድ አለብኝ” ሲል ሰማው። በዚያን ቀን ያ ትንሽ ልጅ ዛፉ እንዳይ
 ቆረጥ ለማድረግ ከጓደኞቹ ጋር ተማክሮ ከገበያ ብዙ የፖም ፍሬዎችን
 ገዝቶ መጣ። ጨለማውን ተገን በማድረግ ከገበያ የገዛቸውን
 የፖም ፍሬዎች በገመድ ከደረቁ ቅርንጫፎች ጋር በማሰር አንጠለጠ
 ላቸው። ከሩቅ ለሚያያቸው ያ የፖም ዛፍ እውነተኛ ፍሬ ያፈራ
 ይመስል ክብር። በማግሥቱ ጥዋት አባትየው በመሰከት ያንን ዛፍ
 ሲመለከት፣ ብዙ ፍሬዎች በማየቱ በመደነቅ ሚስቱን ጠርቶ ዛፉን
 እያላያት “ይህን ማመን አልችልም! አየሽ! ለብዙ ዓመት ፍሬ
 ሳይገኝበት የቆየ ዛፍ ፍሬ አፍርቶ ይታያል” አላት።

ብዙዎቻችን ፍሬ ማፍራት የሚያስችለንን ሁኔታዎች በማሟላት ፈንታ
 አርቲፊሻል ፍሬ ለማሳየት እንሞክራለን። በዚህ ታሪክ ውስጥ እንዳየነው
 አንዱ ሰው ሌላውን ሰው መዋሸት ይችላል። በእግዚአብሔር ፊት ግን ሁሉ
 ነገር የተራቆተ ሰለሆነ እግዚአብሔርን መዋሸት የሚችል ማንም የለም።
 ይሁን እንጂ፣ ብዙዎች ያልሆኑትን ሆነው ፍሬ ሳይኖርባቸው ፍሬ እንዳለባቸው
 መሰለው ለመታየት ይሞክራሉ። አትክልተኛው የደረቀ ቅርንጫፍ ፍሬ
 ማፍራት እንደማይችል ያውቃል። ቅርንጫፉ ከደረቀ ከግንዱ የሚተላለፍለ
 ትን ንጥረ ነገር (ምግብ) እንዳያገኝ ያገደው አንድ ምክንያት እንዳለ ያው
 ቃል። ልክ እንዳለ ቢተወው ምንም ዓይነት ፍሬ እንደማያገኝበት ስለሚያውቅ
 አትክልተኛው የሞተውን ቅርንጫፍ ቆርጦ ከመጣል በስተቀር ሌላ
 ምርጫ የለውም።

ጤናማ የሆኑ አማኞች ከእግዚአብሔር ጋር ሕይወታቸው የተያያዘ
 ከሆነ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከእግዚአብሔር የሚተላለፍላቸውን መን
 ፈላጊ ምግብ ስለሚያገኙ፣ ሕይወት ኖሯቸው ብዙ ፍሬ ማፍራት ይችላሉ።
 ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች
 ናችሁ፤ ብዙ ፍሬ የሚያፈራው በእኔ የሚኖርና እኔም በእርሱ የምኖርበት ነው፤
 ምክንያቱም ያለ እኔ ምንም ማድረግ አትችሉም” (ዮሐ. 15፥5) አላቸው።
 አንዳንድ እውነተኛ የሆነ የሕይወት ለውጥ የሌላቸው ያልሆኑትን ሆነው
 ለመታየት ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። ያልተረዱት እውነት ግን በውጥ እንጂ
 እግዚአብሔርን መዋሸት የማይችሉ መሆናቸውን ነው።

በመካከለኛ የዕድሜ ክልል ውስጥ የነበረች አንዲት ሴት ድንገት የልብ
 ድካም ደርሶባት በአስቸኳይ ወደ ሆስፒታል ተወሰደች። የልብ ቀድዶ ጥገና

ሕክምና ሲደረግላት ከሞት አፋፍ ላይ በነበረችበት ወቅት እግዚአብሔርን
 አየችውና “የእኔ ሕይወት እዚህ ላይ ማብቃቱ ነው ወይ?” ብላ ጠየቀችው።
 እግዚአብሔርም “የለም ገና ወደ ፊት 40 ዓመት ሁለት ወር ከሰሜን ቀን
 ትኖራለሽ” ሲል መለሰላት። የልብ ቀድ ጥገና ሕክምና ከተደረገላት በኋላ
 ጥገና ወደ ፊት 40 ዓመት የመኖር ዕድል እንዳላት ስታውቅ ከሆስፒታል
 ከመውጣቷ በፊት በጣም ቆንጆ ለመሆን የፈቷን ገጽታ ይኸውም አፍንጫ
 ዋንና ከንፈርቷን እንዲሁም በጠቅላላው መስተካከል አለባቸው ብላ የምታሰ
 ባቸውን እንዳንድ የሰውነት ክፍሎቿን በምትፈልገው ዓይነት በቀዶ ጥገና
 እንዲሰተካከል አደረገች። ሌላው ቀርቶ የጸጉሯን ቀስም እንዲገኝ አስለወጠች።

በዚህ ዓይነት ፍጹም ሌላ ሰው መሰላ ከሆስፒታል ወጥታ ወደ ቤቷ ለመ
 ሄድ መንገዱን ስታቋርጥ አንድ በሽተኛ ይዞ በኃይል በሚበር አምቡላንስ
 ተገዳታ ወዲያው ሞተች። እንደ ገና እግዚአብሔር ፊት ስትቀርብ በጣም
 ተናፃ “ገና አርባ ዓመት አሸሽ ብለሽኝ አልነበረም እንዴ?” አለችው። እግዚአ
 ብሔርም “አንቺ ነሽ እንዴ! ፍጹም ስለ ተለወጥሽ አንቺ መሆንሽን አላወቅ
 ሁም ነበር” አላት።

ታሪኩ እውነተኝነት የሌለው ተረት ይሁን እንጂ ትልቅ ትምህርት ያዘለ
 ነው። አንዳንድ ሰዎች ምንም ያህል ራሳቸውን ቢወዱም፣ ራሳቸውን በመሆን
 ፈንታ ሌላ ሰው ለመምሰል እንደሚሞክሩ የታወቀ ነው። ሌላውን ለመምሰል
 ይሞክሩ እንጂ ያንን መሆን የሚፈልጉትን ሰው መሆን አይችሉም። “ግንድ
 እንጨት አስር ዓመት ውሃ ውስጥ ቢቆይ ዘመነ ዓመትም የሚል የከገሃዎች
 አባባል አለ። መጽሐፍ ቅዱስም “ኢትዮጵያዊ በፀሐይ የነበለ መልኩን ነብ
 ሮም ዝንገርገርቱን መሰወጥ አይችልም” ይላል (ኤር. 13፥23)።

እርካታ (ደስታ) የሌላቸው ሰዎች እብዛኛዎቹ ራሳቸውን በመሆን ፈንታ
 ሌላውን ሰው ለመሆን የሚሞክሩ ናቸው። መሆን የሚፈልጉትን መሆን ሲያቅ
 ታቸው የዝቅተኝነት ስሜታ ያጠቃቸውና ደስታና ሰላም የሸሻቸው ይሆናሉ።
 ብዙዎቻችን በሕይወታችን የምናበላሸው ትልቅ ነገር ቢኖር ራሳችንን በትክ
 ክል ካለማወቃችን የተነሳ እግዚአብሔር የሰጠንን መልካም (ጥሩ) ነገር ችላ
 ማለታችን ነው። ብዙ ሰዎች ዘመናቸውን ሙሉ ለራሳቸው ፍጹም እንግዳ
 ሆነው ይኖራሉ። በሰው ሕይወት ውስጥ አድካሚና ተሰፋ አስቆራጭ ነገር
 ቢኖር ሌላውን ሰው ለመሆን እንዲሁም ሌላው የሚኖረውን ዓይነት ኑሮ
 ለመኖር መሞከር ነው። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ሌላውን ሰው በመከረጅ
 ወይም በመምሰል ከትልቅነት ደረጃ የደረሰ አንድም ሰው የለም። ሌላውን
 መሰሎ መገኘት ውስን ያደርጋል። ስለዚህ የሌላ ሰው ፎቶ ኮፒ ከመሆን

ራሳችንን ሆነን ለመገኘት ድፍረት ይኑረን። የተሻለን ሰዎች ለመሆን መውሰድ ያለብን የመጀመሪያው እርምጃ ቢኖር፤ ራሳችንን ሆነን መገኘት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዲታይ ከፈለግን መጀመሪያ እርቲፊካል (ሰው ስራሽ) መሆናችንን መተው አለብን። ራሳችን ሆኖ ስለ መገኘት የተሰያዩ ጸሐፊዎች ጽፈዋል፤

- "ያልሆንነውን እንደሆንን አስመሰለን ከምንወደድ የሆንነውን ሆንን ብንጠላ ይሻላል" -አንድሪ ጋይድ፤
- "የራሱ አስተያየት (አመለካከት) የሌለው ሰው፤ ሁልጊዜ በሌሎች አስተያየት ላይ የሚደገፍ የሌሎች ባሪያ ነው። ሌላውን ለመሆን መመኘት፤ እውነተኛውን እኛነታችንን ማበላሸት ይሆናል" -ፍሬዴሪክ ክሎፕስቶክ፤
- "ከራሳችን ጋራ እርቅ ካልመሠረተን ምን ጊዜም ቢሆን ባለን መርካት አንችልም" -ዶሪስ ሞርቲማን።
- "በዓለም ውስጥ ቀላሉ ነገር 'ራሳችን መሆን' ሲሆን ከባዱ ነገር ደግሞ ሌሎች ሰዎች እንድንሆን የሚፈልጉትን ለመሆን መሞከር ነው። በዚህ ዓይነት ምን መሆን እንዳለብን ሌሎች ሰዎች እንዲወሰኑን አንፍቀድላቸው" -ሊዮ ቡስካግሊያ
- የታወቀው በዓለ ፒካሶ፤ "እናቱ ወታደር ብትሆን ጄኔራል ትሆናለህ፤ መነኩሴ ብትሆን ጳጳስ ትሆናለህ አላችኝ። እኔ ግን በዓለ መሆንን መረጥኩ። በመጨረሻ 'ፒካሶን' ሆንኩ" አለ።

መስኮት ሳይኖራቸው የሚሠሩ ቤቶች ቀንም ሆነ ማታ በጨለማ የተሞሉ፤ ወይም ብርሃን የሳይላቸው ናቸው። ወደ ውስጥ ብርሃን የማያስገቡ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን ከውስጥ ሆነው የውጪውን ዓለም እንዳያዩ፤ እንዲሁም ቤቱ ውስጥ ምን እንዳለ የውጪው ሰው እንዳያይ የሚያደርግ መሆኑ ነው። መስኮቶቻችንን በመጋረጃ ስንሸፍን፤ ቤታችንን ማስጌጣችን ብቻ ሳይሆን የውጪ ሰዎች ቤታችን ውስጥ ምን እንዳለ እንዲያዩ በማንፈልግበት ወቅት የምንጠቀምበት እንደሆነ ግልጽ ነው። እግዚአብሔርም የራሱን ማንነትና ውበት እንዲያሳይ በእኛ በእማኞች ሕይወት ውስጥ የሚያበጃቸው የራሱ የሆኑ እንደ መስኮት የሚያገለግሉ የመንፈስ ፍሬዎች አሉት። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ፤ አብ የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ተወዳጅ ባሕር በከፊልም ቢሆን እንዲያሳዩ የመረጣቸው እንደ መስኮት የሚያገለግሉ ናቸው። የመን

ፈለ ፍሬ በሕይወታችን ውስጥ የሚታዩ ከሆነ፤ የተለወጠ ሕይወት፤ የክርስቶስ ባህርና ውበት በውስጣችን ይታያል።

ሰው "የማፍቀር... የመደሰት... የመታገሉ... የሞህ የመሆን..." ወዘተ. ችሎታ እንዲኖረው ሆኖ የተሠራ ነው። ማናችንም ብንሆን በራሳችን ኃይልና ጥረት እነዚህን መስኮቶች መሥራት አንችልም። እንዳንድ እማኞች ብርሃናችን የደበዘበ በመሆኑ፤ የክርስቶስን ውበት በሕይወታችን እናሳይም። የውጪውን አጥርተን እናይም፤ ሌሎችም በሕይወታችን ውስጥ እንዲያዩ እንፈቅድላቸውም። የዚህ ዋናው ምክንያት የሕይወታችንን መስኮቶች በመጋረጃ የምንሸፍን በመሆናችን ነው። ሕይወታችን ባዶና የተራቀቀ መሆኑ በሌሎች እንዳይታይብን ፈታችንን የምንሸፍንበት መሸፈኛ (ማስክ) እለን። የሕይወታችንን መስኮቶች ስንሸፍን፤ "በውበጤ መልካም ነገር ስባሌለ ዘላቅ ብላችሁ አትመልከቱ" ማለታችን ነው። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በእኛ በእማኞች ሕይወት ውስጥ መታየት ያለበት ምክንያት፤ እኛ እንድንከበርበት ሳይሆን፤ ሌሎች በእኛ ሕይወት ውስጥ የክርስቶስን ውበት እይተው፤ እግዚአብሔርን እንዲያከብሩበት እንደሆነ ደጋግመን ገልጻል። እኛ እማኞች የእግዚአብሔር ክብር መግለጫዎች እንድንሆን ራሳችንን ከማቅረብ በቀር፤ ፍሬዎቹን የመፍጠር ኃይልም ሆነ አቅም የሰንም።

እንዳንድ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ሕይወታቸው ሲለወጥ፤ የጸጋ ስጦታን ሲቀበሉ ማየት በጣም ደስ ያስኛል። በተሰማቸው የጸጋ ስጦታ ብዙዎች በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ፤ ይተነብያሉ፤ በሽተኞችን በክርስቶስ ስም ይፈውሳሉ፤ መንፈስን ይሰያሉ፤ በዚህ ሁሉ ደስ ይለናል። እነዚህ ሁሉ በእማኝ ሕይወት የሚገኙት፤ የእማኝን ክብር ከፍ ለማድረግ፤ በሌሎች እማኞች ዘንድ ተቀባይነቱን ለማሳደግ ሳይሆን፤ የክርስቶስን ክብርና ታላቅነት ለሚያምኑትም ሆነ ለማያምኑት በግልጽ ለማሳየት ነው። የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በኃይል በሚታይበት ቤተ ክርስቲያን፤ እማኞች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለመቀበል በጸሎት ሲተጉ ይታያሉ። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን በሕይወታቸው አይታይባቸውም። ስለሆነም፤ የክርስቶስን ክብር በግልጽ አያሳዩም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለማግኘት የሚናፍቁትን ያህል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው እንዲታይ አይናፍቁም። የጸጋው ስጦታ በፍሬው ካልተደገፈ ተራ ድምጽ ብቻ ሆኖ ይቀራል። በቋንቋ መናገርም፤ ትንቢትም፤ መፈወስም፤ ዕውቀትም ቢሆን በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ካልተደገፈ ዋጋ እንደሌላቸው ሐዋርያው ጳውሎስ ጽፏል (1 ቆሮ. 13)።

4. የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት አሸናፊ ሕይወት መኖርን ይጠይቃል

ኢየሱስ "ብዙ ፍሬ ስታፈሩ አባቱ ይከብራል፤ በዚህም ዐይነት የእኔ ደቀ መዛሙርት መሆናችሁን ታስረዳላችሁ" (ዮሐ. 15፡8) ሲል፤ እግዚአብሔር ብዙ ፍሬ እንድናፈራ ከእኔና ከእናንተ እንደሚጠበቅ መግለጹ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተለያዩ ፍሬዎች እንዳሉ ተጠቅሷል።

- 1ኛው/ "የኖላት ፍሬ" ነው። ወንጌል ለብዙንላቸውም ሆነ የግል ሕይወታችንን በማየት ብቻ ወደ ጌታ እንዲመጡ ምክንያት የሆነና ቸው ሰዎች ለጌታ ያፈራናቸው ሰዎች ሁሉ ፍሬዎቻችን ናቸው። ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ "ወንድሞች ሆይ! በሌሎች አሕዛብ ዘንድ እንደ ሆነልኝ በእናንተም ዘንድ ፍሬ እንዳገኝ ብዙ ጊዜ ዐቅጄ እንደ ነበርና፤ ሆኖም ግን እስከ አሁን ድረስ መከልከሌን እንድታውቁ አወዳለሁ" አላቸው (ሮሜ 1፡13)። ከክርስቶስ ጋር የተቀራረበ ሕይወት ለንፍረት ሌሎች የእኛን ሕይወት በማየት ወደ ክርስቶስ ይላባሉ። የእኛን ሕይወት የለወጠውን ጌታ እኛ ያገኘን ውን ሰላምና ደስታ ለማግኘት በመፈለግ ወደ ጌታ ይመጣሉ። አማኞች ወንጌልን በመስበክ ፍሬ ማፍራት እንዳለባቸው ጳውሎስ ለቆላስ ያሰ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ ገልጿል። "እናንተ መልካሙን ዜና ከሰማችሁበትና የእግዚአብሔርንም ዜና ከሰማችሁበት ቀን ጀምሮ ይህ መልካም ዜና በእናንተ መካከል በሆነው ዐይነት በመላው ዓለም በማፍራትና በማደግ ላይ ነው" ይላል (ቆላ. 1፡6)።
- 2ኛ/ "የወንጌል ፍሬ" ነው። አማኞች የክርስቶስን ወንጌል ሲያስረጩ ብዙ ፍሬ ያፈራሉ። ጳውሎስ ለቆላስያስ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ "የእግዚአብሔር ጸጋ በእውነት ከተረዳችሁበት ቀን ጀምሮ በዓለም ዙሪያ እየሠራ እንዳለ ሁሉ በእናንተም ዘንድ ፍሬ እያፈራና እያደገ ነው" ይላል (ቆላ. 1፡6)።
- 3ኛ/ "የምስጋና ፍሬ" ነው። እግዚአብሔርን ማመስገን "ክርስቶስ ጌታ ነው" ብሎ መመስከር እግዚአብሔርን የሚያከብር ፍሬ ነው። "በእዚህ ዘወትር የምስጋናን መሥዋዕት ይኸውም ለሰሙ የሚመሰክሩ የክንፈሮችን ፍሬ በኢየሱስ አማካይነት ለእግዚአብሔር እናቅርብ" ይላል (ዕብ. 13፡15)።

- 4ኛ/ "የመስጠት ፍሬ" ነው። ስለ ክርስቶስ ሰገል የምንሰጠው ጊዜ፤ ጉልበትና ገንዘብ ወንጌልን ለማስረጫት የሚረዳ ፍሬ ነው። ጳውሎስ በኢየሩሳሌም የነበሩትን ደህች ለመርዳት የመቄዶንያና የአካይያ ክርስትያኖች የሰጠሉትን ገንዘብ ለማስረከብ ሲሄድ፤ "...ሥራውን ከጫረሁና ይህን ፍሬ መቀበላቸውን ካረጋገጥሁ በኋላ...እግረ መንገዱንም እናንተን እያለሁ" ይላል (ሮሜ 15፡28)። ጳውሎስ እዚህ ላይ "ይህን ፍሬ" ያለው የተሰጠሰጠውን ገንዘብ ነው።
- 5ኛ/ "የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ" ነው። "የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በክታት፤ ታማኝነት፤ ገርነት፤ ራስን መግዛት ነው..." (ገላት. 5፡22-23) ይላል።

4.1 ፍሬ ለማፍራት ሥጋን ተዋግቶ ማሸነፍን ይጠይቃል፤

ፍሬ ፍሬ የሚያመርቱ ገበሬዎች ጥሩ ምርት እንዳያገኙ እንዳንድ ዕንቅፋቶችና ቸግሮች ያጋጥማቸዋል። በክረምቱም ሆነ በሰጋው ወቅት የሚያጋጥሟቸውን ቸግሮች እንዲሁም ተፈጥሯዊ የሆኑ ትግሎችን ለማሸነፍ ያለመታከት ታግለው ማሸነፍ አለባቸው። ልክ እንደዚሁ እኛም በክርስቶስ ውስጥ እንደሚገባው ሥር ስድደን ጸንተን ካልቆምን ጭንቀት፤ ትግል፤ ሥጋዊ ፊትና መሠረታችንን በቀላሉ ሊያናጉት ይችላሉ። "ለመሆኑ ይህ ትግል ከየት የሚመጣ ነው?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በማንኛውም ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ያለው ትግል፤ በሥጋና በመንፈስ መካከል የሚፈጠረው ጦርነት ነው። ጳውሎስ "...የሥጋ ምጥት ከመንፈስ ምጥት ጋር ተቃራኒ ነው፤ መንፈስና ሥጋ እርስ በእርሳቸው ይቃረናሉ..." ይላል (ገላት. 5፡17)። ኃጢአተኛው ተፈጥሯችን የመንፈስ የሆነውን ተቃራኒ በመሆን ሁልጊዜ በእርግጥ በአዲሱ ተፈጥሯችን መካከል የማያቋርጥ ውጊያ ይኖራል። በክርስቶስ ውስጥ ደህንነት ያገኘን አማኞች እርግጠኛ ወይም ኃጢአተኛ የሆነውን ተፈጥሯችንን ማሸነፍ የምንችልበት ኃይል ወይም አቅም ተስጥቶናል። ስለሆነም ለሥጋ መኖር ትተን መንፈሳዊ የሆነውን ነገር ለማድረግ ምርጫው የራሳችን ነው። ጳውሎስ የራሱን ምርጫ ሲገልጽ፤ "...ልላት ልላት አምታለሁ" ይላል (1 ቆሮ. 15፡31)። የሥጋ የሆነውን የሚመርጥ ሰው፤ በኃጢአተኛው ተፈጥሮ ውስጥ እንደሚኖር በሚያሳያቸው አንዳንድ ባሕሪዎች ይገልጻል። በመንፈስ የሚኖር አማኝ ግን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቱ ይታይበታል።

ሐዋርያው ጳውሎስ በገላትያ 5፡19-21 ላይ 15 የሥጋ ሥራዎችን ይዘረዝራል። "የሥጋ ሥራዎች የታወቁ ናቸው፤ እነርሱም ዝሙት፤ ርክሰት፤ መጻ

ራት፤ ጣዖትን ማምላክ፤ ሚርት፤ ጠላትነት፤ ንትርክ፤ ቅንኦት፤ ቁጣ፤ ራስ ወዳደነት፤ መለያየት፤ አድመኛነት፤ ምቀኝነት፤ ሰከር፤ ዘፋኝነትና እነዚህን የመሳሰሉ ናቸው..." (ገላት. 5፥19-21)። እነዚህን 15 የሥጋ ሥራዎች በአራት ዋና ዋና ክፍሎች ተለይተው ይታወቃሉ።¹⁴

(ሀ) የሥነ ምግባር ጉድለት፤ (ዝሙት፤ ርኩሰት፤ መዳራት)

(ለ) ከመሥመር የወጣ መንፈሳዊ ልምምድ፤ (ጣዖትን ማምላክ፤ ሚርት)

(ሐ) ከሰው ጋር ጤናማ ያልሆነ ግንኙነት መፍጠር፤ (ጠላትነት፤ ንትርክ፤ ቅንኦት፤ ቁጣ፤ ራስ ወዳደነት፤ አድመኛነት)

(መ) ከልክ በላይ መሆን፤ (ሰከር፤ ዘፋኝነትና (ዕብደት ቀረሽ ፌሽታ)

የሥነ ምግባር ጉድለት አንደኛው ዝሙት ወይም ከጋብቻ ክልል ውጪ የሚፈጸም ማንኛውም የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ሲሆን፤ ሌላው ርኩሰትና መዳራት ነው። ርኩሰትና መዳራትም እግዚአብሔር በአግባቡ አንዲሆን የፈጠረውን የሥጋ ግንኙነት ከአግባቡ ውጪ በሆነ ሁኔታ መጠቀም ነው። ጳውሎስ "የሥጋ ሥራዎች" ብሎ የዘረዘራቸውን ስንመለከት፤ ያለንበት ዘመን ምን ያህል አሰከፈ የሆነ ፈተና የበዛበት፤ ሰው በራሱ ኃይል አሸናፊ ሆኖ መቆም አስቸጋሪ የሆነበት ዘመን እንደሆነ እንገነዘባለን። በተለይ በምዕራቡ ዓለም ወሲባዊ አንቅስቃሴዎች፤ ጸያፍ ንግግሮች፤ የሚፈጸሙት ወንጀሎችና ሕገ ወጥ የሆኑ ድርጊቶች ብዛት፤ አንዲሁም በቴሌቪዥን፤ በኢንተርኔትና፤ በቪዲዮ አማካኝነት ለሕዝቡ የሚቀርቡትን በጣም የተበላሹ ፈልሞችን ሰናይ፤ ያለንበት ዘመን ምን ያህል አስከፊና አባባቢ ዘመን እንደሆነ እንረዳለን።

ጳውሎስ የዘረዘራቸው ከመስመር የወጡ መንፈሳዊ ልምምዶች ጣዖትን ማምላክና ሚርት ናቸው። ጣዖት ሲባል በድንጋይ ወይም በእንጨት የተቀረጸ ምስል ብቻ አይደለም። ከእግዚአብሔር ውጪ ወይም ከእግዚአብሔር በላይ አድርገን የምንመለከታቸው ሁሉ ጣዖት ሲሆኑ ይችላሉ። ለቆለስያስ ሰዎች በጻፈው መልዕክት ላይ ጳውሎስ ከጣዖት ጋር "ንፍገትን" ጨምሮታል (ቆሊ. 3፥5)። ማንኛውም ሰው ንፋግ ለሆነበት ለዚያ ሃገር ተገዢ ነው። ተገዢ

ከሆነ፤ በሕይወቱ ጣዖት አለ ማለት ነው። ከሰው ጋር ጤናማ ያልሆነ (የፈረሰ) ግንኙነት ሥር የዘረዘራቸው የሥጋ ሥራዎች አሉ። ከነዚህ ውስጥ የመጀመሪያው ጥላቻ ነው። ይሄም በሁለት ሰዎች መካከል፤ ወይም በሁለት ሕብረተሰብ መካከል ሲሆን፤ ባላቸው የፖለቲካ፤ የሃይማኖት ወይም የዘር ልዩነት ምክንያት ሊሆን ይችላል። በሀሳብ መለያየት፤ አለመስማማት ወይም ጥፁትን ሊፈጥር ይችላል። ይህን ዓይነት ባሕሪ የቤተ ክርስቲያንን ስላም ያበላሻል ብሎ በማሰብ ጳውሎስ በጣም ይሰጋ ነበር። መመቅኘት ወይም "እኔ ልቅደም" ማለት በሌላው ሰው ስኬት አለመደሰት ማለት ነው።

4-2. ፍሬ ለማፍራት በመንፈስ መመላለስን ይጠይቃል፤

ዝጌው ዛፋን ለመትከል የእርሻ መራቱን ካስተካከለና አረሞቹን ነቃቅሎ ከጣለ በኋላ ዛፋ በጥሩ ሁኔታ እንዲያድግና ብዙ ፍሬ እንዲያፈራ በተለያዩ መልክ ይንከባከበዋል። ማዳበሪያ ያደርግለታል፤ ቅርንጫፎቹ አብዝተው ፍሬ እንዲያፈሩ ገርዞ ያጠራቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ የሥጋ ፍሬዎችን ከጠቀሰ በኋላ ይቀጥልና የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ይዘረዝራል (ገላት. 5፥22)። በመጨረሻ፤ "በመንፈስ የምንኖር ከሆንን፤ በመንፈስ እንመራ" (ገላት. 5፥25) በማለት ይደመድማል። በመንፈስ መመላለስ ማለት ምንድነው?

- በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እግዚአብሔር በውስጣችን እንዲኖር መፍቀድ ማለት ነው።
- በመንፈስ መመላለስ፤ ራስን በጌታ ቁጥጥር ውስጥ አስገብቶ ዕስታዊ ተግባራችንን መፈጸም ማለት ነው።
- በምንወስነው ውሳኔ ሁሉ ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር ፈቃድ መክፈት ማለት ነው።
- እርሱን ለማስደሰት ሀሳባችንን፤ ቋንቋችንን፤ ተግባራችንን መምረጥ ማለት ነው።
- እግዚአብሔር እንዲመራን፤ እንዲቀርጽን፤ በምንወስደው እርምጃ ሁሉ እንዲሰውጠን ፈቃዳችንን መስጠት ማለት ነው።
- ለእግዚአብሔር ክብር እንድንኖር፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንዲሠራ መፍቀድ ማለት ነው።
- ለመጥፎ ልማድ መሞትን፤ ለበደሉን ይቅርት መስጠትን፤ የበደል ናቸውን ይቅርታ መጠየቅን ያጠቃልላል።

¹⁴ Thomas E. Trask & Wayne I. Goodall. The Fruit of the Spirit, Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 2000.

መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ስለሚኖር፤ በመንፈስ መመላለስ የሚያስች ለን ኃይል በውስጣችን ካለ። የሮሜ አማኞችን ሐዋርያው ጳውሎስ፤ “እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ የሚኖር ከሆነ፤ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ናችሁ። ማንም የክርስቶስ መንፈስ ከሌለው፤ እርሱ የክርስቶስ አይደለም” ይላቸዋል (ሮሜ 8፥9)። መንፈስ ቅዱስ ሁልጊዜ ከእኛ ጋር ነው። የሚረዳን፤ የሚያበረታታን፤ ከመሥመር ሰንወጣ ኃጢአታችንን የሚያሳዩን፤ የሚመራን መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን ሲቆጣጠረው፤ ለማንኛውም ነገር በየቀኑ በእግዚአብሔር እንታመናለን። ጳውሎስ “ላዚህ ወንድሞች ሆይ! ግዴታ አለብን፤ ይሁን እንጂ እንደ ሥጋ ፍቃድ እንድንኖር ለሥጋ አይደለም። እንደ ሥጋ ፍቃድ ብትኖሩ ትሞታላችሁና፤ ከሱ የሆነውን የሥጋ ሥራ በመንፈስ ብትገድሉ ግን በሕይወት ትኖራላችሁ። በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው” ይላል (ሮሜ 8፥12-14)። በመንፈስ መመላለስ፤ ልክ እንደመተንፈስ ነው። ስንተነፍስ መጥፎውን አስወጥተን ንጹህ የሆነውን ዓየር እንስባለን። እንዲሁም በመንፈሳዊ ሕይወታችን በኃጢአተኛው ተፈጥሯችን ምክንያት የምንሠራውን ኃጢአት አስወግደን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ለማፍራት እንተረጋለን።

በመንፈስ የምንመላለስ ከሆንን፤ ትክክል ያልሆነ ነገር ወይም ኃጢአት መሥራታችንን ለንጉዘብ፤ ጊዜ ሳንወስድ ወዲያው እግዚአብሔር ይቅር እንዲለን በመጸለይ ሕይወታችንን መስመር ለማስያዝ እንፈልጋለን። 1 ዮሐንስ 1፥9 “ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ እርሱ ታማኝና ጸድቅ ስለሆነ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል፤ ከጠደላችንም ሁሉ ያንጸናል” ይላል። ኃጢአት መሥራታችንን አምነን፤ “እግዚአብሔር ሆይ! ኃጢአቴን ይቅር በለኝ” ብለን ስንጸልይ፤ መጥፎውን ዓየር ከውስጣችን ማስወጣታችን ነው። ቀጥለን “ጌታ ሆይ! በተመሳሳይ ኃጢአት እንዳልወድቅ አግዘኝ” ብለን ስንጸልይ ደግሞ፤ ንጹህ ዓየር ወደ ውስጣችን ማስገባታችን ይሆናል። ይህን የምናደርገው በሕይወታችን አንዴ ወይም ሁለቴ ሳይሆን፤ በውስጣችን የሚኖረውን መንፈስ ቅዱስን ያሳዘንን መሆናችን ሲሰማን፤ ሁልጊዜ በንሰህ መግባት ሕይወት ውስጥ ማለፍ አለብን።

ድካማችንን ለንጉዘብ፤ እግዚአብሔር በዚያ በደከምንበት አቅጣጫ እንዲያግዘን መጸለይ አለብን። ኃጢአታችን የሚሰማን ከሆነ፤ በውስጣችን ላለው መንፈስ ቅዱስ ለሜት ያለን እንሆናለን። በኃጢአት አየወደቅን በተደጋጋሚ ንሰህ መግባታችን መጀመሪያ ላይ በጣም ሊያስደነግጠን፤ ሊያሳስበንና “እንደ እኔ ዓይነቱ ሰው ክርስቲያን መሆን አይችልም” በማለት ተስፋ ሊያስቆርጠን ይችላል። በመንፈስ የምንመላለስ ከሆንን፤ ይህን ዓይነቱ ሁኔታ አየቀነስ ይመ

ጣል። በራሳችን ኃይል ወይም ጉልበት ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ ኃጢአትን “እምቢ!” የምንልበትን ኃይል እንደ ሰጠን እንገነዘባለን። መጠንቀቅ ያለብን፤ ያልተናዘዘውን ኃጢአት በውስጣችን ያዘን በመቀመጥ መንፈስ ቅዱስን እንዳናሳዘን፤ እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሲናገረን አለመታዘዝን ወይም ንሰህ እንድንገባ ሲያሳስበን፤ ችላ ማለትን አየለመድነው እንዳንመጣ ነው። ሕሊናችን አየደነዘበ ከመጣ፤ ኃጢአት መሥራትን አየለመድነው እንመጣለን። ይህ ከሆነ አደጋ አለበትና ያኔ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን መፍራትና ማሰብ አለብን። እንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች በውስጣቸው ኃጢአት ኖሮ መንፈስ ቅዱስ ሲናገራቸው፤ ንሰህ ገብተው ራሳቸውን ሳያስተካክሉ ለረጅም ጊዜ ችላ ብለው የሚቆዩበት ጊዜ አለ። ጳውሎስ ኤፌ 5፥18 ላይ “...በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ” ይለናል። ይህን ሲል፤ አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን፤ ሁልጊዜ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንዳለብን ሲነግረን ነው። በዚህ ዓይነት መጥፎውን ዓየር ይኸውም ኃጢአትን ከውስጣችን እያለወገድን፤ በቅድስና ኑሮ ሥር እየለደድን ስንመጣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደግን (አየበስልን) እንመጣለን።

በየቀኑ በመንፈስ ለመመላለስ የራሳችንን ድርሻ መፈጸም አለብን። ይህም ማለት አስተሳሰባችን፤ ስሜታችን እንዲሁም ጸባያችን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ውስጥ እንዲውል መፍቀድ አለብን። ኃጢአት እንድንሠራ ስንፈተን፤ ከእግዚአብሔር አርዳታን ለማግኘት ልባችንን ወደ እርሱ ማቅናት አለብን። ድምጾችን አስምተን ባንጸልይም እንኳን፤ የውስጥ መቃታታችንን ይሰማና የእርዳታ እጁን ይበረጋልናል። መጽሐፍ ቅዱስ “ሄኖክ ለካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ...” ይላል (ዘፍ. 5፥24)። ይህም ማለት በየቀኑ ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት እንደነበረው ያሳያል። እንደተለመደው ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ሲራመድ፤ አንድ ቀን እግዚአብሔር ወደ መንግሥተ ሰማይ ሲልወሰደው አልተገኘም። እኛም በዚሁ ዓይነት ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ እንድንችል፤ መንፈስ ቅዱስ ያግዘናል።

በሥጋና በመንፈስ መካከል የሚካሄደው ጦርነት (ውጊያ) እስከ ሕይወታችን መጨረሻ ድረስ እንጂ፤ ለተወሰነ ጊዜ ብቻ እንዳልሆነ መዘንጋት የለብንም። ስለሆነም፤ ሥጋችንን ተቋቁመን፤ በሕይወታችን የመንፈስ ፍሬ እንድናፈራ፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንዲሠራ እንፍቀድለት። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንድናፈራ የሁላችንም ፍላጎትና ምኞት ነው። ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን የሚቻል መስሎ አይታዩንም ይሆናል። ከላይ በተመለከተ ነው ዓይነት “በመንፈስ መመላለስ” በሂደት እንጂ በአንድ ጊዜ የምንደርስበት አይደለም።

5. በመንፈስ ቅዱስ ስጦታና በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ መካከል ያለው ግንኙነት

መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ሳይኖር የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማፍራት ስለማንችል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላታችን ዋና ምልክት ነው። የመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ስጦታን መቀበል የመንፈስ ቅዱስ ለመሞላታችን ማረጋገጫ አይሆንም። በአዲስ ኪዳን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ መገኘት በሰው ሕይወት ውስጥ መኖሩ የሚረጋገጠው ሰው ከውጪ በሚያሳየው እንቅስቃሴ ሳይሆን አማኝ በሚኖረው የተቀደሰ ሕይወት ነው። ታላቅ ተአምር ፈውሰገ በቋንቋ መናገር እውነተኛ የመንፈስ ቅዱስ አንቅስቃሴና ሥራ ምልክት እንዳልሆነ ኢየሱስም ሆነ ጳውሎስ ያስጠነቅቁናል። ኢየሱስ "ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነብያት ይነሣሉና ቢቻላቸው የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ" ይላል (ማቴ. 24፥24)። ይህም ማለት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን አውነተኝነት የሌላቸው ሰዎች ሊኮርጁቸው ይችላሉ ማለት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ከክርስቶስ ውጪ የሆኑ ሰዎች (ዓለማውያን) እንኳን መኮረጅ ይችላሉ። ክርስቲያኖችም ቢሆኑ ስጦታው ሳይኖራቸው ስጦታ አንዳላቸው አሰመሰለው በመቅረብ ብዙዎችን ማታለል ይችላሉ። አሜሪካን አገር በቴሌቪዥን የምናያቸው በመጽሐፍ የምናነባቸው ተአምራትና ፈውሶች አብዛኛዎቹ ሰው ሰራሽ አንጂ እውነተኛ የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች እንዳልሆኑ እናውቃለን። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ግን ሳይጣንም ሆነ ዓለማውያን ሌላው ቀርቶ ክርስቲያኖችም አንኳን መኮረጅ አይችሉም።

በመንፈስ ቅዱስ ስጦታና በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው? ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ሁለቱም አስተምሯል። ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለቆሮንቶስ አማኞች በጻፈው መልዕክት ላይ ዘርዘሯል። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ከዘጠኝ በላይ ቢሆኑም ብዙዎች ትኩረት የሚሰጡት በዘጠኞቹ ላይ ብቻ ነው። "ገር ግን መንፈስ ቅዱስን መግለጥ ለእያንዳንዱ ሰው የሚሰጠው ለጋር ጥቅም ነው" (1 ቆሮ. 12፥7) ይልና ይጀምራል። ይህን ሲልገ ስጦታው የሚጠቅመው (የሚያገለግለው) ስጦታው ስተሰጠው ሰው ሳይሆን ለጋራ ጥቅም እንደሆነ መግለጹ ነው። ይህም ማለት ቤተ ክርስቲያን በሙሉ አንድነት ታገዳለች ነው። ይህን ከገለጸ በኋላ ዘጠኙን ስጦታዎች ይዘረዝራል። "ለእንዱ በመንፈስ የጥበብን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ

በዚያው መንፈስ የዕውቀትን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ለእንዱ በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ በዚያው ስእንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታዎች ይሰጠዋል፤ ለእንዱ ታምራትና የማድረግ ለሌላው ትንቢትን የመናገር ለሌላው ደግሞ መናፍስትን የመስየት ስእንዱ ስልዩ ልዩ ልሳን የመናገር ለሌላው ደግሞ በልዩ ልዩ ልሳን የተነገረውን የመተርጎም ስጦታ ይሰጠዋል። እነዚህ ሁሉ የዚያው የእንዱ መንፈስ ስጦታዎች ሲሆኑ ለእያንዳንዱ ሰው እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ ይሰጠዋል" ይላል (1 ቆሮ. 12፥8-10)። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ከላይ የተዘረዘሩትና ሌሎችም መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያዩ ቦታ የተጠቀሱት ስጦታዎች መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ የሚሰጣቸው ናቸው። መንፈስ ቅዱስ እነዚህን ስጦታዎች ለአማኞች የሚሰጠው እግዚአብሔርን በሙሉ መሰጠት ማገልገል እንዲያስችላቸው ነው።

የእንዳንድ አማኞች ችግር የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬ መለየት አለመቻላቸው ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ምዕመናን በጻፈው መልዕክቱ ስለ መንፈስ ቅዱስ ፍሬ ዘርዘሮ ጽፏል። "የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በሰላምነት ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራሳን መግዛት ነው" ይላል (ገላት. 5፥22)። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ዋና ምንጩ እግዚአብሔር ይሁን አንጂ ስጦታ አይደለም። ስለሆነም "የፍቅር፣ የትዕግሥት... ስጦታ አለች" ማለት አንችልም። እውነተኛ ግንድ ከሆነው ከእየሱስ ክርስቶስ ጋር ስንያያዝ በክርስትና ሕይወታችን ስናድግ ለመንፈስ ቅዱስ ሁለንተናችንን ስንሰጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን መብቀልና ማደግ ይጀምራል። ዕድገቱ እንድንታ የሚያበቃ ሳይሆን እስከ ሕይወታችን መጨረሻ ድረስ የሚያድግ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አማኝ ምን ማድረግ አንዳለበት ሲያመለክት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን አማኝ ምን መምሰል (መሆን) እንዳለበት የሚያሳይ ነው። የሚያሳዝነው ብዙ አማኞች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ለማግኘት የሚታገሉትን ያህል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታቸው እንዲታይ የማይተጉ መሆናቸው ነው። ስጦታ ያለ ፍሬ ዋጋ እንደሌለው ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች በጻፈው መልዕክቱ ገልጿል። "በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር... የትንቢት ስጦታ ቢኖረኝ... ምስጢርን ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ባውቅ፣ ተራራንም ከቦታው የሚነቅል እምነት ቢኖረኝ... ፍቅር ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም" ይላል (1 ቆሮ. 13፥1-3)። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናን ችግራቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ማጣት ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በምዕመናኑ ሕይወት አለመታየት ነበር።

መንፈሳዊ ጨለማው ባዩለበት የታሪክ ዘመን አማኞች ክርስትና ምን እንደሆነ ለማሳየት የሞከሩት ክርስቶስን በመምሰል ሳይሆን በጣም አስደናቂ በሆኑ ዓይነት በሚማርኩ ነገሮች ነበር። ቅዱስ ጦርነቶችን በማካሄድ ታላላቅ ካቲድራሎችን በማሠራት ገናና የሆኑትን ንጉሦችን በማንገሥና ታላላቅ ታምራትን በመሥራት ነበር። መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን በውስጣቸው እንዲሰል በመፍቀድ ፈንታ ሰዎች ለክርስቶስ ያላቸውን ፍቅርና ታማኝነት ቡሉ ለያየ መንገድ ይገልጹ ነበር። የቤተ ክርስቲያን እንቅስቃሴ የተሳካ እንዲሆን ሁለት ነገር ያስፈልጋታል። አንደኛው የክርስቶስ ውበትና መልክ እንደያ ዘች ለክርስቶስ እውነተኛ ምስክር ሆኖ መኖር እንድትችል የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቷ እንዲታይባት ያስፈልጋል። ሁለተኛው የክርስቶስ የጀመረውን አገልግሎት ለመቀጠል የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታዎች ያስፈልጋታል። የመንፈስ ቅዱስ ተግባር ክርስቶስን የሚመስሉ ሰዎች ለመለኮታዊ አገልግሎት ማፍራት ነው።

ከላይ በተመለከትነው መሠረት የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታን በሕይወቱ ሲለማመድ የሚታይ አማኝ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አለው ማለት አይደለም። በአዲስ ዚግን ውስጥ እውነተኛ የሆነው የመንፈስ ቅዱስ መገለጥ ወይም ምልክት ፍንደታ የሰውን ዓይንና ልብን የሚማርክ እንቅስቃሴ አይደለም። የመንፈስ ቅዱስ መገኘት ምልክት ጩኸት ገላይጥ ሞቅታ የበዛበት ዝማሬ አይደለም። ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ፍቅር ደስታ ሰላም ትዕግሥት ቸርነት ሰነት የዋህነት ታማኝነት...” የመሳሰሉት በሕይወታችን ጎልተው ሲታዩ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላታችን ምልክት ነው። መግቢያችን ላይ እንደገለጽነው ፍሬዎች ድምጽ ሳያሰሙ በጽጥታ ያድጋሉ። ማደጋቸው የሚታወቀው በሚያስሙት ድምጽ ሳይሆን መጀመሪያ እንበጥ፣ ቀጥሎ አበባ በመጨረሻም “ፍሬ” አፍርተው ሲታዩ ነው።

በክርስቶስ ውስጥ ያለን አማኞችም የሰውን ዓይን የሚማርክ ውጫዊ እንቅስቃሴ ሳናሳይ፣ “አያችሁልኝ ወይ!” የሚል ድምጽ ሳናስማ፣ መንፈስ ቅዱስ በጽጥታ በውስጣችን በሚሠራው ሥራ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ማደጋችን ይታያል። የመንፈስ ቅዱስ መገኘት ዋናው መረጃ ሥነ ምግባር ወይም ግብረገብ ነው። ሥነ ምግባር የጎደለው ሰው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምንም ያህል የአገልግሎት እንቅስቃሴ ቢያሳይ “የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አፍርቷል ወይም ይታይበታል” እንደማንሰው አርግጦኞች ነን። ጳውሎስም ይህንን እውነት ያረጋግጥናል። “እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ የሚኖር ከሆን በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ናችሁ። ማንም የክርስቶስ መንፈስ ከሌለው እርሱ የክርስቶስ አይደለም። ነገር ግን ክርስቶስ በውስጣችሁ ካለ ሰውነታችሁ ከኃጢአት የተነሣ ሟች ሲሆን መንፈሳችሁ ግን ከጽድቅ የተነሣ ሕያው

ነው” ይላል (ሮሜ 8፡9-10)። የቤተ ክርስቲያንን የገንዘብ ካዝና እየደፈሩ ከጋብቻ ክልል ውጪ ካላገቧቸው ሰዎች ጋር የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት እየፈጸሙ “በመንፈስ ቅዱስ ግለናል! በመንፈስ ተቃጥለናል” የሚሉ አገልጋዮችም ሆኑ ተራ ምዕመናን ከምንጊዜውም የበለጠ በአሁኑ ጊዜ የበዙበት ዘመን ነው። እንደነዚህ ዓይነት አማኞች የወንጌል ደንቃራዎች እንጂ የማያምኑትን ወደ ክርስቶስ የሚሰቡ አይደሉም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ጌታን ካወቁ በጣም ረጅም ጊዜ ቢሆናቸውም በሕይወታቸው ግን ዕድገት የማይታይባቸው ለምን ይሆን? ቤተ ክርስቲያን ቀርተው አያውቁም፤ በተለያዩ አገልግሎት ውስጥ እየገቡ ያገለግላሉ፤ አሥራታቸውን ይሰጣሉ፤ ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ሀሳብ ውስጥ ሥር ስደው አይታዩም። በእምነታቸው ላይ ላዩን ይዋኹቃሉ። በአንድ ነገር ውስጥ ከልብ የሆነ ጠለቅ ያለ ተሳትፎ አይኖራቸውም። እምነታቸው ከልብ ነው፤ እግዚአብሔርን ይወዳሉ፤ ይሁን እንጂ አንድ ነገር የጎደላቸው ይመስላሉ። ሌሎች ክርስቲያኖች ስጌታ የጋላ ጥማት (ፍላጎት) አላቸው። አንድን ነገር ለማድረግ የሚነሳሉት ጥልቅ በሆነ ፍቅር ተገፋፍተው ነው። በችግር ውስጥ ሲያልፉ እንኳን እውነተኛ የሆነ ውስጣዊ ደስታ እንዳላቸው በሚያሳዩት ፈገግታ ይታወቃል። ከኃጢአት ሁሉ ፍጹም ነኝ ባይሉም ተደጋጋሚ የሆነ ኃጢአት ሲፈጽሙ አይታዩም። ከውስጣቸው መልካም የሆነ ገጽ ባሕሪ እየታየባቸው ነው።

ከላይ በገለጽናቸው ሁለት ዓይነት ክርስቲያኖች መካከል ይህን ዓይነት ትልቅ ልዩነት ሊታይ የቻለበት ምክንያት ምን ይሆን? አንደኛው በእምነቱ በጣም ደስተኛ ሆኖ ሌላው የማይሆንበት ምክንያት ምን ይሆን? አንዱ እውነተኛ የባሕሪ ሰው ሲሆን ሌላው ግን የማያመጣበት ምክንያት ምን ይሆን? ለአንዳንድ ሰዎች የክርስትናን ሕይወት የሚከተሉት እንደ ግዴታ ነው። መልካምና አስፈላጊ ግዴታ እንጂ የሚያስፈነድቅ አድርገው አይመለከቱትም። በሁለት መንታ መንገድ በአንድ ጊዜ ለመሄድ የሚሞክሩ ይመስላሉ። ጳውሎስ እንዲህ ዓይነቶቹን ሲገልጽ “ወንድሞቼ ሆይ! በክርስቶስ ገና ሕጻናት እንደ መሆናችሁ እንደ ሥጋውያን እንጂ እንደ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልሁም። ገና ስልጠነክራችሁ ወተት እንጂ ጠንካራ ምግብ እልመገብኋችሁም፤ አሁንም ሥጋውያን ናችሁ፤ በመካከላችሁ ቅናትና ክርክር እለ፤ ታዲያ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደለምን? ተግባራችሁ ለእንደ ማንኛውም ሰው ተግባር መሆኑ አይደለምን?” ይላቸዋል (1 ቆሮ. 3፡1-3)።

ጳውሎስ “ወንድሞቼ ሆይ!” ብሎ ሲጠራቸው ክርስቲያኖች መሆናቸውን እንረዳለን። እውነተኛ ሰው ሆኖ ያላገኙ ሥጋዊያን ክርስቲያኖች ናቸው።

በአንድ አጃቸው እግዚአብሔርን በሌላው አጃቸው ደግሞ ዓለምን የያዙ ናቸው። ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ ሕይወታቸውን ያስረከቡ አይደሉም። በዚህ ምክንያት በሕይወታቸው ወላዎች ናቸው። ጳውሎስ ሲመግባቸው የሚፈልገውን ዓይነት ምግብ መመገብ ያልቻሉ ናቸው። ወተት እንጂ ጠንክ ያለ ምግብ መመገብ አልቻሉም። በአንድ አጃቸው የያዙትን ዓለም ለመልቀቅ ፈቃደኞች ሰላልሆኑ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ ግንኙነት ለመፍጠር ዕድገት ማሳየት አልቻሉም። እኛም ዓለምንና እግዚአብሔርን በአንድ አጃችን ለመያዝ ስንሞክር ሳናውቀው ክፉ ነገር ላይ እንወድቃለን። ሁለት ህሳብ (ልብ) ስላላቸው ኢየሱስ ሲናገር "ቀዝቃዛ ወይም ትኩስ እንዳልሆንህ ሥራህን አውቃለሁ፤ ቀዝቃዛ ወይም ትኩስ ብትሆን በወደድሁ ነበር" አንግዲህ ለብ ያልህ ብቻ እንጂ ትኩስ ወይም ቀዝቃዛ ሰላልሆንህ ከአፈ አውጥቼ ልተፋህ ነው" አለ (ራዕ. 3፡15-16)። የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን አማኞችን የግል ሕይወት ብንመረምር፤ ለክርስቶስ ታማኝነታቸውንና ለክርስቶስ ያላቸውን ፍቅር እንደሚገልጹልን እርግጠኞች ነን። ክርስቶስ በዚህ ብቻ አይረከም። በኑፍሳችን ውስጥ የሚነደው እሳት በውጪያዊውም ሕይወታችን መታየት አለበት። የእርሱን ባሕር ይዘን እንድንወጣ ይፈልጋል።

አውነተኛ የባሕር ለውጥ እንዲኖረን ብርቱ የሆነ ቀስቃሽ ምክንያት እንዲኖረን ያስፈልጋል። ለእግዚአብሔር ጽኑ (ኃይለኛ) ፍቅር ሲኖረን ለመለወጥ ብርቱ የሆነ ፍላጎት ይኖረናል። ለእግዚአብሔር ሙሉ መስጠት ሲኖረን በልባችን ፍቅር ይፈላል። በፍቅር ስንሞገስ እውነተኛና ሥር የሰደደ የባሕር ለውጥ ይታይብናል። እግዚአብሔርን በአንድ ልብና በአንድ አሳብ ስንሻው ታላቅ መንፈሳዊ ደስታ በውስጣችን ይፈላል። እግዚአብሔርን ከማንኛውም ነገር የበለጠ ለናስቀድም፤ የዓለምን ነገር ስንተው፤ እግዚአብሔር እንደሚፈልገን ስንሆን፤ የእግዚአብሔር ባሕር በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲላል ስንመርጥ፤ መንፈሳዊ ፍቅር በውስጣችን ማደግ ይጀምራል። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ዓይነቱን ሕይወት በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ይለዋል። መንፈስ ቅዱስ ሲሞላን ነው የመንፈስ ፍሬ ማፍራት የምንችለው። ጳውሎስ በመንፈስ የተሞላና በራስ ፍላጎት መሞላት ያለውን ልዩነት ሲገልጽ "የክርስቶስ ኢየሱስ የሆኑት ሥጋን ከክፉ ምኞቱና መሻቱ ጋር ስቅለውታል። በመንፈስ የምንኖር ከሆን፤ በመንፈስ እንመላለስ" ይላል (ገላት. 5፡24-26)። በሁለት ወገን ከመሳብና ከመቀዳደድ ለመዳን፤ እርሱ በአንድ አቅጣጫ ብቻ እንዲመራን ራሳችንን ለእግዚአብሔር ማስረከብ አለብን። ማስጠንቀቂያውን ልብ እንበል። እርጌውን ተፈጥሯችንን እናርካ፤ ወይም መንፈስ ቅዱስን ደስ እናሰኝ። ሁለቱንም በአንድ ጊዜ መያዝና ማስደሰት ግን እንችልም።

በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት ልምድ የጀመረው በጴንጤቆስጤ ቀን ነው። በዚያን ቀን "...ሁሉም በአንድነት በአንድ ስፍራ ተሰብከው ነበር፤ ድንገትም እንደ ብርቱ ዐውሎ ነፋስ ያለ ድምፅ ከሰማይ መጥቶ ተቀምጠው የነበሩበትን ቤት እንዳሰ ሞላው። የእሳት ምላስ የሚመስሉም ታዩአቸው፤ ተከፋፍለውም በእያንዳንዳቸው ላይ ዐረፉ። ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ፤ መንፈስም እንዲኖሩ በሰማቸው መጠን በሌሎች ቋንቋዎች ይናገሩ ጀመር" (ዮሐ. 2፡1-4) ይላል። በዚህም ሁኔታ ብዙዎች ተቀስቅሰው በሺ የሚቆጠሩት ሁኔታውን ለማየት ሲመጡ፤ አማኞች በነበራቸው ደስታ በጣም ተደነቁ። ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ መራመድን ስንመርጥ፤ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ውስጥ ስንሆን፤ ለውን ለማስደስት እንጨነቅም። በመንፈስ ቅዱስ ስንሞገስ እግዚአብሔርን የበለጠ የመፈለግ ጥማት ይኖረናል። እግዚአብሔርን የበለጠ ማግኘት እንድንችል፤ ራሳችንን የበለጠ መስጠት አለብን። በመንፈስ መመላለስ፤ የዕድሜ ልክ ሂደት ነው። ሂደቱ የሚጀምረው ጌታን እንደ ግል መድኃኒታችን በተቀበልንበት ቀን ነው። በዚያን ወቅት እያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወቱን የሚለውጠው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ያገኛል። ሱቃስ የተሰፋውን ቃል ሲገልጽላቸው፤ "ንበሐ ግቡ፤ ኃጢአታችሁም እንዲሰረይላችሁ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ" አላቸው (ዮሐ. 2፡38)።

ሕይወታችንን ለጌታ በስጠንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ለመኖር ይመጣል። ኃይልን ይሰጠናል፤ ያስተምረናል፤ ይመራናል፤ ያጽናናል፤ ኃጢአት ስንሠራ ይወቅስናል። ክርስቲያኖች ሁሉ ይህን አስደናቂ የሆነውን መንፈስ ቅዱስ ያግኙ አንጂ ሁሉም የተሰጠ ሕይወት፤ ፍጹም የተለወጠ ይኖራቸዋል ማለት አይደለም። አንዳንዶች ሥጋዊያን፤ አንዳንዶች ደግሞ ፍጹም ሕጻናት ሲሆኑ ይችላሉ። የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣቸው አለ፤ የመንፈስ ፍሬ ግን አይታይባቸውም። ምክንያቱም በሂደቱ ውስጥ ዕድገትን ሲለማያላዩ ነው። መንፈስን ተቀብለዋል፤ በመንፈስ ቅዱስ ግን አልተሞሉም። መሠረት ያለው ውስጣዊ ለውጥ ለማግኘት፤ ለመንፈስ ቅዱስ ሙሉ በሙሉ የተሰጠን መሆን አለብን። ጳውሎስ "መንፈስ ቅዱስ ይሙላላችሁ" (ኤፌ. 5፡18) በማለት ትዕዛዝ ሲሰጥ፤ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ እንዳልሆኑ ያረጋግጣልናል። ያለአማኝ ፈቃድ ዝም ብሎ በመንፈስ ቅዱስ የሚሞላ ቢሆን ኖሮ፤ ጳውሎስ "በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ" ብሎ አያዝም ነበር። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት የአማኝ ምርጫ ነው።

የመንፈስ ቅዱስን ሙላትን ከፈለግን፤ "ቅዱስ መንፈስ" ለምን ተብሎ እንደተጠራ ምክንያቱን ማወቅ አለብን። ከውስጥ ቅዱስ ለመሆን ፍላጎት ከሌለን፤ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንችልም። ቅድስና ፍጹም ኃጢአት የሌለ

በት ማለት ሳይሆን፤ በሀሳብም በተግባርም ከኃጢአት በመሸሽጥ ቅዱስ ስመ ሆን ስሂደት ላይ ነን ማለት ነው። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ልባዊ በሆነ መስጠት ከኃጢአት ወደ ቅድስና ፊትን መመለስ ማለት ነው። ዮሐንስ መንፈስ ቅዱስ ከሚሠራቸው ሥራዎች አንደኛውን ሲገልጽ፤ “በሚመጣበት ጊዜ ዓለምን ስለ ኃጢአት፤ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ ይወቅሳል” ይላል (ዮሐ. 16፥8)። ኃጢአትን በውስጣችን አኑረን አንዴት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እንችላለን? መንፈስ ቅዱስ እንዲሞላን ከፈለግን፤ ኃጢአትን ከሕይወታችን ስንስህ ማስወገድ አለብን። ከኃጢአታችን ንስህ ሳንገባ በቋንቋ ብንናገር፤ ሌላው ቀርቶ የሞተውን ብናስነሳ ምን ያደርግልናል? በኃጢአት ውስጥ አየኖርን መንፈስ ቅዱስ አይሞላንም። ለመንፈስ ቅዱስ ራሳችንን ስናስረከብ፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ የሚሠራውን ሥራ አንቃወምም።

ዘማሪው የውስጥ ጥማቱን ሲገልጽ፤ “በሙሉ ልቤ ፈለግሁህ፤ ከትእዛዛትህ ፈቀቅ እንዳልል እድርገኝ” ይላል (መዝ. 119፥10)። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን አንዲታይ፤ የእግዚአብሔር ባሕር እንዲኖረን እውነተኛ የሆነ የልብ ጥማት ካለን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለማፍራት የአኛ የሆነውን ድርሻ ተግባራዊ ለማድረግ አስፈላጊውን አርምጃ እንወስዳለን። ጳውሎስ እግዚአብሔርን መምሰል እንድንችል ማድረግ ያለብንን ሲገልጽ፤ “እንግዲህ የተቀደሳችሁና የተወደዳችሁ የእግዚአብሔር ምርጦች አንደ መሆናችሁ ርኅራኄን ቸርነትን፤ ትህትናን፤ ጨዋነትንና ትዕግሥትን ልበሱ፤ እርስ በርስ ባችሁ ተቻቻሉ፤ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር የተሰኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ፤ ጌታ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ሌላውን ይቅር በሉ። በእነዚህ ሁሉ ላይ ሁሉን በፍጹም እንድት የሚያስተሳስረውን ፍቅርን ልበሱት” ይላል (ቆላ. 3፥12-14)።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን አንድናፈራ የሚያስችለንን እግዚአብሔር አዲስ ልብ የሚሰጠን መሆኑን በቃሉ ተስፋ ገብቶልናል። “አዲስ ልብ እበጣችኋለሁ፤ አዲስ መንፈስም በውስጣችሁ እሳድራለሁ፤ የድንጋይ ልባችሁን ከእናንተ አስወግዳለሁ፤ የሥጋንም ልብ እበጣችኋለሁ። መንፈሴን በውስጣችሁ እሳድራለሁ፤ ሥርዓቴን እንድትከተሉና ሕጌን በጥንቃቄ እንድትጠብቁ አደርጋለሁ” ይላል (ሕዝ. 36፥26-27)። እግዚአብሔር ለአንድ ዓላማ የጸና ልብ እንደሚሰጠን፤ ፈረሃ እግዚአብሔር እንዲኖረን ፍቅሩን በልባችን ውስጥ እንደሚያፈስ ተስፋ ስጥቶናል።

4

ፍቅር፣

የነፍስ ትስስር

“...የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር...ነው” (ገላት. 5፥22)

- ◆ “ልጆች ሆይ! ፍቅራችን እውነተኛና በሥራ የሚገለጥ ይሁን እንጂ፤ በቃል ወይም በንግግር ብቻ አይሁን” (1 ዮሐ. 3፥18)።
- ◆ “ብዙ ፍሬ ስታፈሩ አባቴ ይከብራል፤ በዚህም ዐይነት የእኔ ደቀ መዛሙርት መሆናችሁን ታሰረዳላችሁ። አብ እኔን እንደወደደኝ እኔም እናንተን ወደድኋችሁ ስለዚህ በፍቅሩ ኑሩ” (ዮሐ. 15፥8-9)።
- ◆ “የሚወድዱአችሁን ብትወድዱ ምን ብልጫ ታገኛላችሁ፤ ኃጢአተኞችም እኮ የሚወድዱአቸውን ይወድዳሉ! መልካም ነገር ለሚያደርጉላችሁ እናንተም መልካም ነገር ብታደርጉላቸው ምን ብልጫ ታገኛላችሁ? ኃጢአተኞችም እኮ እንዲሁ ያደርጋሉ! ‘ይመልሱልኛል’ ብላችሁ ለምታስቡአቸው ሰዎች ብታበድሩ ምን ብልጫ ታገኛላችሁ? ያንኑ ያበደሩትን መልሰው ለመቀበል ማን ኃጢአተኞችም ለኃጢአተኞች ያበደራሉ። እናንተ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካምን ነገርም አድርጉላቸው...” (ሉቃ. 6፥32-35)።